

IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ

የክርስትና ሕይወት ዳግም በመወለድ የሚያበቃ አይደለም፤ ዳግም ከመወለድ በኋላ ማደግ ይኖራል። ዳግም መወለድ በተፈጥሮ መንገድ እንዳይደለ ሁሉ እንዲሁ መንፈሳዊ ዕድገት የተፈጥሮን ሕግ የሚከተል አይሆንም። ፍጥረታት ለማደግ የተሟላ ምግብ ካገኙ ሳያስቡ ይድጋሉ። በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ መንፈሳዊ ምግብ ከመመገብ ባሻገር ወደተፈለገው መንፈሳዊ አቅጣጫ ለማደግ መምረጥና ያንን ሕይወት ማለማመድ ያስፈልጋል።

ሕይወት ያለው ሁሉ አስከተወለን ደረጃ በመጠን ያድጋል፤ መንፈሳዊ እድገት ግን የማያቋርጥና መጨረሻ የሌለው እድገት ሲሆን የተፈጥሮ ሕግን የሚከተል አይደለም። ስለሆነም መንፈሳዊ ዕድገት በመጠን የመጨመር ጉዳይ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግ በውስጥ ሰውነት መጠንከርና መጎልመሰን የሚመለከት ነው። “በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኋይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ይሰጣችሁ” ይላል (ኤፌ. 3:16)። ይሁን እንጂ መንፈሳዊ ዕድገት በዓይን የማይታይ ወይም በመጠን የማይለካ ባይሆንም ዕድገት ይኖራል፤ በዚህ ምክንያት የየክርስቲያኑ መንፈሳዊ ሕይወት የተለያየ ነው። በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ ብዙ ቢሆንም ዋና ዋና የሆኑትን ከዚህ በመቀጠል እንመለከታለን።

1. እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ

በ1929 ዓ.ም. ወደ ሂማሊያ ተራራ ወጥቶ ወዴት እንደደረሰ ይልቃውቀ ሱንደር ሲንግ የሚባል እግዚአብሔር ያስነሳው ሐዋርያ ነበር። በአንድ ወቅት ሱንዳር ሲንግ ወደ ዱር ሄዶ ሲጸልይ ጌታ ተገልጾለት በእግሩ ሥር ቁጭ ብሎ ብዙ መንፈሳዊ ነገሮች ሲጠይቀውና ሲረዳ አርሱን ስለ ማወቅ ጌታ እንዲህ አለው፡-

“በዕውርነት የተወለደ ሰው ስለ ቀለማት ዓይነቶች ቢጠይቁት ጥቁር፤ ነጭ፤ ቀይ፤ ቢጫ፤ ቅጠል ያለ በየሰማቸው ሲሰማቸው ይችላል። ነገር ግን በወሬ እየሰማ አጥንቷቸው ነው እንጂ አላያቸውምና ንብራቸውን አስተካከሎ ሊያስረዳ ከቶ አይቻለውም፤ ዓይኑ እስኪገለጽ ድረስም ንብራቸውን ሊያስተውል አይችልም። እንዲሁም ሰው የተማረና ሊቀ ሊቃውንት እንኳን ቢሆን መንፈሳዊ ዓይኑ ካልበራለት ስለ እኔ ቢናገር ብቻ እንጂ እኔን ሊያውቀኝ አይችልም” አለው። (ሱንደር ሲንግ እማርኛ ትርጉም፤ ገጽ 8)

ኢዮብ እግዚአብሔርን በዝና ያውቀው ነበር፤ እንደዚያም ሆኖ እግዚአብሔርን የሚፈራና ጻድቅ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ ስለ ደረሰበት መከራ እግዚአብሔርን መሟገት ፈልጎ ነበር፤ ስለዚህም በክርክሩ እንደሚረታው እንኳን አሰቦ እንዲህ አለ፡-

“እንድመልስለት አብረን ወደ ፍርድ እንገባ ዘንድ፤ እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም። እኛን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምነው በተገኘ! በትሩን ከእኔ ላይ ያርቅ፤ ግርማውም አያስፈራኝ እናገርም ነበር፤ አልፈራውምም ነበር፤ በራሴ እንዲህ እይደለሁምና” (ኢዮ. 9:32-35)።

ቀጥሎም “ነገር ግን ሁሉን ለሚችል አምላክ መናገር እፈልጋለሁ። ከእግዚአብሔር ጋር ለመዋቀስ አሻለሁ” (ኢዮ. 13:3) አለ። እንደገናም “የሰው ልጅ ከባልንጀራው ጋር እንደሚሟገት ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለመሟገት ምነው በቻለ!” (ኢዮ. 16:21)። “እርሱን ወዴት እንዳገኘው ምነው ባወቅሁ፤ ወደተቀመጠበት ሰፍራ ምነው በሄድኩ፤ በፊቱ መግቴን አዘጋጅ ነበር፤ አፌንም በማስረጃ እሞላው ነበር” አለ (ኢዮ. 23:3)።

ኢዮብን ከንግግሩ እንደምንረዳው እግዚአብሔርን እንደሚገባ የሚያውቀው ይመስላል። ስለሆነም እግዚአብሔርን ሁሉን የሚችል አምላክ ይለዋል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን ለምታልና፤ በኋላ ግን እግዚአብሔር ራሱ ተገለጠለት፤ እንዲህም ብሎ ተናገረው፡-

“ያለ እውቀት በሚነገር ቃል ምክርን የሚያጨልም ይህ ማነው? እንግዲህ እንደ ሰው ወገብህን ታጠቅ እጠይቅሃለሁ፤ አንተም ተናገረኝ” (ኢዮ. 38:1-3) የ1980 ዓ.ም. ትርጉም እንዲህ ያቀርባል፡- “ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር በእውሉ ንፋሱ ውስጥ ሆኖ ኢዮብን እንዲህ አለው፡- ማስተዋል በንደለው ከንቱ ንግግር የእኔን ምክር የምታቃልል ለመሆኑ አንተ ማነህ? እስቲ ንገዝ ከሆንክ ቀጥ ብለህ ቁምና እኔ የማቀርብልህን ጥያቄ መልሰ”።

ኢዮብ እግዚአብሔርን ካየ በኋላ የመለሰው መልሱ እንዲህ የሚል ነበር፡-

“እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ሁሉን ነገር ማድረግ እንደምትችል አውቃለሁ። የአንተን ዕቅድ ማለፍከል የሚችል የለም፤ እውቀት ሳይኖረው ምክራን የሚያቃልል

ይህ ማነው? ብለህ ጠይቀኸኛል። እኔ ምንም የማላውቅ ሰዎችን ላስተውላቸው ስለማይችሉኝ ድንቅ ነገሮች ተናግራለሁ። እኔ ስናገር አይምጠኝ። ጥያቄም ላቀርብልህ መልስ ሰጠኝ ብለኸኛል። እኔ እስካሁን ስለ አንተ የማውቀው ለዎች የነገሩኝን በመሰማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በዓይኖቼ አየሁህ ስለዚህ የተናገርኩት ነገር ሁሉ እኔን እራሴን እሳፍሮኛል፤ ከዚህም የተነሳ በአመድና በትዚያ ላይ ተቀምጬ ንስሐ እገባለሁ” ኗላለ (ኢዮ. 42:1-6)። (1980 ትርጉም)።

ስለ እግዚአብሔር ማንነት ብዙ መጻፍና ብዙ መናገር ይቻል ይሆናል። ስለ እግዚአብሔርን በግል ሕይወት ማወቅ ግን ከዚህ ይለያል። ስለ እግዚአብሔር ለማወቅ ከተፈለገ የሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ንብዩ የዶክትሬት ዲግሪ ማግኘት ይቻላል። እግዚአብሔርን ለማወቅ ከተፈለገ ግን ሁለት መንገዶች አሉ፤ እነርሱን አብዝቶ መለማመድ ያስፈልጋል፤ እነርሱም፡ የቅድስናና የጸሎት ሕይወት ናቸው። እግዚአብሔርን ለማየት ከተፈለገ ቀደም ብለን እንጻየነው የቅድስና ሕይወት ያስፈልጋል፤ ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ማየት አይቻልምና (ዕብ. 12:14)። እግዚአብሔር ባልተቀደሰ ሕይወት ውስጥ አይገለጥም፤ ምክንያቱም ባህርዩ እይፈትድለትም።

እንደን ሰው በውል ለማወቅ ከተፈለገ በፍጊዜው ኅብረት ማድረግ ያስፈልጋል። ስለ እንደ ገነኛ ሰው ሳናየው ብዙ መናገር እንችላለን፤ በደንብ የሚያውቁት ግን አብረውት የሚውሉት ናቸው። በቅርብ ከሚያውቁት እኩል አስተካክለን መናገር እንችል ይሆናል፤ ነገር ግን አብረውት ከሚውሉት እኩል አወቅነው ማለት አይቻልም። ከላይ እንጻየነው ብዙ ለዎች ስለ እግዚአብሔር በሰሙት መመሪት በትክክል ይናገሩ ይሆናል፤ እነርሱ ግን በሕይወታቸው እያውቁትም። ስለዚህ እግዚአብሔርን በቅርብ ለማወቅ ከተፈለገ በመንፈስ ቅዱስ በመታገዝ ከእርሱ ጋር የማያቋርጥ ኅብረት ማድረግ ያስፈልጋል (2ቆሮ. 12:1-3፣ 1ዮሐ. 1:3፣ 3:24፣ 4:13፣ ዮሐ. 15:26፣ 16:14)።

የእግዚአብሔር ቃል “ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” ይላል (1ዮሐ. 1:3)። ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ አስፈላጊ ነው፤ ያም የኅብረት ጊዜ ጸሎት ነው። በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር የረጅም ጊዜ ኅብረት በየቀኑ ካደረግን

እግዚአብሔርን በማወቅ እናድጋለን። ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ አለ “ነገር ግን በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ” (2ጴጥ. 3:8)። በጸጋ እደጉ የሚለውን አባባል ኃላ እንመጣበታለን፤ አሁን ግን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት እደጉ በሚለው ላይ እናተኩራለን። ይህ ክፍል በ1980 ዓ.ም. የአማርኛ ትርጉም እንዲህ ተጽፏል፡ “ይልቅስ በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እርሱንም በማወቅ እደጉ” ይላል።

ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ “በበን ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ በእግዚአብሔርም እውቀት እያደጋችሁ ... በነገር ሁሉ ደስ ልታሰኙ በጌታ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እንለምናለን” ይላል (ቆላ. 1:10-12)። በአዲሱ የአማርኛ ትርጉም እንደገና ብናይ “የመልካም ሥራ ፍሬም ቢገኝባችሁና እግዚአብሔርንም በማወቅ ልታደጉ ትችላላችሁ”። በሁለቱም ሥፍራ የምናገኘው ኃላብ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስንና እግዚአብሔርን በማወቅ እደጉ የሚል ነው።

እግዚአብሔር በዓይን አይታይም፤ መጠነም የለውም፤ በምን ሁኔታ ነው እርሱን በማወቅ ማደግ የሚቻለው? የሚል ኃላብ ሊመጣ ይችላል። ምን ጊዜም እግዚአብሔርን በሥጋዊ ዓይን ማየት አይቻልም፤ መጠነ የለውምና በእእምሮችን ቀርጸን ወይንም በምናብ ማየት እንችልም።

እግዚአብሔር ስለ ራሱ እንዲህ ይላል፡ “ወዘያችን በእፍኙ የሰፈረ፤ ሰማይንም በሰንዝሩ የለካ፤ የምድርንም አፈር በመስፈሪያ ስብስቦ የያዘ፤ ተራሮችን በሚዛን ኮረብቶችንም በሚዛኖች የመዘነ ማነው?” (ኢሳ. 40:12)። ሌላውን እንተውና እግዚአብሔር ቢፈልግ በምድር ላይ ያለውን ውኃ በእፍኙ መያዝ ይችላል ማለት ነው። እንደምናውቀው የምድር ሁለት ሦስተኛው እጅ ውኃ፤ ስለዚህ የእጁ እፍኝ ይዘን ያህል ሰፋት ካለው እርሱን በእእምሮችን እንዴት መሳል እንችላለን? ለነገሩ የእጁ እፍኝ በምድር ያለውን ውኃ ይያዛል ብንል እንኪን ወስነው ማለት ነው። እርሱ ግን በምንም እድሜም፤ ቀደም ሲል እንጻየነው እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ መንፈስ ደግሞ በቅርጽና በአካል እድሜንም።

በዚህ ቃል ውስጥ እንደምናየው እግዚአብሔር ቢፈልግ ሰማይን በሰንዝሩ መለካት እንደሚችል ነው። የሰማይ መነሻና መድረሻ ማለትም ጫፍና ጫፍ የለውም፤ ስለሆነም በቢሊዮን የሚቆጠሩ

ከዋክብትም ሰማይን አልሞሉትም። ሳይንቲስቶች አንደሚነግሩን ፀሐይ ምድርን አንድ ሚሊዮን አጥፍ ትበልጣለች ይላሉ። ፀሐይን ደግሞ አንድ ሚሊዮን ጊዜ የሚበልጡ በቢሊዮን የሚቆጠሩ ከዋክብት አሉ ይላሉ፤ እነርሱም ሰማይን አልሞሉም። እግዚአብሔር ግን ከፈለገ ሰማይን በሰንዝሩ ይለካል።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ አንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይህ የሚሆነው በቅድስና ሕይወት እየኖርን በጸሎት ሕይወት ውስጥ ሰንገሳ ከእግዚአብሔር ጋር የማያቋርጥ ጎብረት ማድረግ ሰንጀምር ነው። በዚህ ሂደት ውስጥ የእግዚአብሔር ክብር፣ ታላቅነት፣ ሁሉን ቻይነት እየበራልንና እየተገለጸልን ይሄዳል። ከዚያ በኋላ እኛው ራሳችን እግዚአብሔር ታላቅ መሆኑን መናገር እንጀምራለን፤ እግዚአብሔርንም ባወቅነው ልክ እንመካበታለን፤ እናከብረዋለን፤ ከዚያም እግዚአብሔርን ልናገለግለው እንናፍቃለን። ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ክብር ሲያይ የሚናፍቀው ነገር ቢኖር እርሱን ማገልገል ነው።

እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ የሚለውን ኃላብ ለመግለፅ በሕይወቴ ጌታ ያለማመደኝን እውነተኛ ምስክርነት መግለፅ አፈልጋለሁ።

በአሥራ ዘጠኝ ሰዓዎቹ የመጀመሪያ ዓመታት በአሰላ ከተማ ሆኜ በፀሎት በጣም እተጋ ነበር። በዚያን ወቅት ሙሉ ጊዜ የሰጠ አገልጋይ እኔ ብቻ ሰሰነበርኩ ብዙ ኃላፊነት ነበረብኝ። በአዳር ፀሎት መሳተፍ የማይችሉትን ወገኖች ቀን አብራሸው ሰፀልይ አውላለሁ፤ በቀን የፀሎት ጊዜ የማይመቻቸውን ደግሞ በአዳር ፀሎት ጊዜ አብረውኝ እንዲፀልዩ አደርግ ነበር። ጊዜውም የከፋ የሥደት ጊዜ ስለነበር በተቻለ መጠን ሁሉንም ጊዜ በጥንቃቄ ለማገልገል ጥረት አደርግ ነበር። በተሰይ አዳር ፀሎት ካደረግን በኋላ ሳይነጋ ተራ በተራ እየወጣን ወደየቤታችን እንሄድ ነበር። አንድ ቀን አበራ ጥላሁን የሚባል ወንድማችን ቤት አዳር ፀሎት አድርገን እንደተለመደው ሳይነጋ አንድ በአንድ ወጥተን መሄድ ጀመርን፤ እኔም ብቻዬን ወጥቼ በግምት ሁለት መቶ ሜትር ያህል እንደሄድኩ ድንገት ሰማዬ አንደ ፍም እሳት መስሎ ተለወጠብኝ። ይህም በሰማይ ላይ ከአድማስ አሰከ አድማስ ይታይ ነበር። እኔም ከእግዚአብሔር ግርማና ክብር የተነሳ የምሞት መሰለኝ፤ ሰውነቴ በሙሉ ተዘለፈለፈ፤ ብርክና መንቀጥቀጥ ሞላኝ፤ ወዲያው የእግዚአብሔር ድምፅ መጣ።

እንዲህ ሲል “ሰዎች አያዩኝም እንጂ እኔ ሁልጊዜ እንዲሁ አለሁኝ አለኝ” ደግሞም በጣም አጭር ጊዜ ነበር፤ ነገር ግን በሕይወቴ አንድ ታላቅ ነገር ቀረልኝ። ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ሳለብ በዚያን ጊዜ ያየሁት ድንቅ ነገር ይመጣብኛል፤ ከዚያ በፊት ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ብናገርም በዚያ ሁኔታ አላውቀውም ነበር። ከዚያ በኋላ ግን ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ከመናገር አልፎ የእግዚአብሔርን ታላቅነት በሕይወቴ ማወቅ ቻልኩ።

በ1971 ዓ.ም. ደግሞ ሻሸመኔ ሄጄ አፈወርቅ በሚባል ወንድም ቤት በእንግድነት አርፌ ነበር። በዚያም ዕለት ብቻዬን የምሽት ፀሎት ጊዜ ነበረኝ፤ ልክ እምስት ሰዓት አካባቢ በፀሎት ላይ እንዳለሁ የአጋንንት መንጋ እንደ አሳት ፍንጣቂ ሆነው መጡብኝ፤ ባሕሪያቸው በአጥፊነት የተሞላ ነው። ክፉታቸውን በቃል መግለፅ አይቻልም፤ እርኩስ መናፍስት መባላቸው ያንሰባቸዋል፤ እውነትም እርኩሳን ናቸው። እንዲሁ አጋንንት ቢፈቀድለት በምድር ላይ ያለውን ብዙ ነገር ከመቅጽበት ማጥፋት የሚችል ነው። እንግዲህ የአንድ አጋንንት ኃይል ይህንን ያህል ሆኖ እነዚያ ሁሉ በአንድነት ተሰብስበው በአጥፊነት ባህርያቸውና በእርኩስነታቸው ወደ እኔ ሲመጡ የተሰማኝን በቃል መግለፅ አልቻልኩም። በቅጽበት ግን ጌታ መጣና በተናቸው፤ ለዘለዓለም ክብርና ምስጋና የእርሱ ይሁን።

ይህ ሲሆን በእንቅልፍ ሰመመን ውስጥ ሆኜ አልነበረም፤ ሙሉ በሙሉ በፀሎት በረከት ውስጥ ነበርኩኝ፤ እንግዲህ አንዱ አጋንንት ይህንን ያህል ሰማጥፋት የሚቻለው ከዚያ እነዚያ ሁሉ በአንድነት ሆነው ያላቸውን ኃይል ማን መገመት ይችላል? እነዚህን ሁሉ መበተን የቻለ ጌታ ደግሞ ኃይሉ ምን ያህል እንደሆነ ማን መገመት ይችላል? በእውነትም በሰማይና በምድር ያለ ፍጥረት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከክ ዘንድ ይገባዋል። በዚያን ጊዜ ያየሁት የጌታን ሁሉን ቻይነቴን ነው። ወዲያውኑ የጌታ ድምፅ ወደ እኔ መጣ፤ “ታወቃለህ ሰፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር ጥበቃ ባይኖር ፍጥረት ሁሉ በቅጽበት ወደ ኢምንትነት ይለወጥ ነበር” አለኝ።

ብዙ ጊዜ በአንድ አገር ረሐብ ሲሆን ወይም የምድር መናወጥ ሲሆን፤ ወይም ጦርነት ተነስቶ ሕዝብ ሲተላለቅ ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር ቢኖር ኖሮ ይህ ሁሉ ጥፋት በሰው ልጆች ላይ አይመጣም ብለው የሰንፍናን ቃል ይናገራሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥበቃ ባይኖር ኖሮ አለም ምን እንደሚገጥማት እውቅሁ። የእግዚአብሔር ጥበቃና የጌታን ታላቅነት እኔም አየሁ።

ከዚያ በፊት ጌታ በተለያዩ ሁኔታ ቢገለጽልኝም የጌታን ታላቅነት በዚህ መልኩ አይቼ አላውቅም ነበር። እንደዚያ ቀንም ጌታን ያከበርኩበትና ያመሰግንኩበት ጊዜ ያለ አይመስለኝም። የእግዚአብሔር ጥበቃና የጌታ ታላቅነት ሳስብ ያ እስደናቂ ልምምድ አሁንም ቢሆን አይረሳኝም። ታዲያ አሁን ጌታ ታላቅ ነው ስል በአንደበቴ ብቻ ሳይሆን ባየሁት ልክ ታላቅነቱን እናገራለሁ።

በ1972 ዓ.ም. ደግሞ ወንዶቻችን ኬላ ሕይወት ብርሃን ቤተክርስቲያን ባዘጋጁት ኩንፍሬንሸ ላይ ላገሰግል ሄጄ ነበር። በዚህ ወቅት ማረፊያ ቤት የተዘጋጀልኝ በአቶ ሰዩም እሸቴ ቤተሠብ ዘንድ ነበር። ከኩንፍሬንሸ በኋላ ቤታቸው ለፀሎት ምቹ ስለነበር ረዘም ላሉ ቀናቶች በምኖር በፀሎት ለመቆየት ወሰንኩ። (ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከአቶ ሥዩም ቤተሠብ ጋር እንደ እንድ ቤተሰብ ነን) ታዲያ አንድ ቀን ወደማታ ከፀሎት ላይ ተነስቼ ገና በአልጋዬ ላይ ለማረፍ ጋደም እንዳልኩ በቅጽበት ስማይና ምድር በጌታ ክብር ተሞልቶ ታየኝ። ከዚያም በምዕራብ በኩል ጌታ ከደመና ውስጥ ሲገለጽ አየሁት፤ ደመናው ልክ እንደልብስ ከላዩ ላይ ተጠቀለለ። በዚያን ጊዜ ፍጥረት ሁሉ በፍርሐት ይንቀጠቀጥ ነበር፤ ተራራው ወንዙም፣ ዛፋም፣ እንስሳው፣ ሰው ሁሉ ይንቀጠቀጥ ነበር። ከግርማውና ከክብሩ የተነሳ የማይንቀጠቀጥ ፍጥረት አልነበረም። የሁሉም ፍርዳት ግን የጭንቅ ፍርዳት አልነበረም። ጌታ ከዚያ ደመና ሲገለጥ በስማይና በምድር መሐከል ነበር። ይህንን ያህል ይረዝማል ብሎ መገመት አይቻልም።

ስው ብቻ ሳይሆን ፍጥረት ሁሉ የጌታ ምጽእት መሆኑን ይረዳል። የጌታ ምጽእት መሆኑን ማገም ለማገም መናገር አያስፈልግም ነበር። ሁሉም ያውቃል። ውበቱን ግርማውን ክብሩን፣ መግለጽ አይቻልም። አይቶም ዝም ማለት አይቻልም። ምን አይነት ድንቅ ልምምድ መሰላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ቦታ “ጌታ በደመና ይገለጻል፤ ሲመጣም ይታያል” የሚለው ምሳሌያዊ ደመና ሳይሆን ቃል በቃል በስማይ በደመና እንደሚገለጥ አወቅሁ። (ሱቃ. 21:27፣ ማቴ. 24:30፣ ሐዋ 1:1-11)።

እኔም የጌታ ምጽእት መሆኑን ተረድቼ በታላቅ ደስታ ውስጥ እያለሁ በቅጽበት አይን ተነጠቅሁ።

ለሁለተኛ ጊዜ ንጥቀትን ተለማመድኩ። በመጀመሪያ የተለማመድኩት 1970 ዓ.ም. ነበር። በቤቴ የጾምና የፀሎት ነገርግራም ወስጄ እያለሁ፣ አንድ እለት ልክ ከቀኑ አሥራ አንድ ሰዓት ላይ ከፀሎት እንደተነሳሁ ድንገት በተከታታይ የመለከት ድምጽ እስማሰሁ። ይህ የመለከት ድምጽ ምድርን ሁሉ ሞላ። በዚያን የመለከት ድምጽ የማይንቀጠቀጥ ፍጥረት አልነበረም። ያ በተከታታይ የሚነፋው የመለከት ድምጽ የጌታን ምጽእት ነበር የሚያውቋል። ታላት የለውም፤ ግን ፍጥረት ሁሉ የጌታ ምጽእት ይረዳል፤ ስማይና ምድር በቅጽበት በክብሩ ተሞላ። እኔ ለመነጠቅ ንጉሼ እያለ፣ እንዴት ይህን የምነጠቀው እያልኩ ሳስብ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው አይነት በቅጽበት ዓይን ተነጠቅሁ። ምን አይነት ደስታ እንደነበረኝ መግለጽ አልቻልኩም።

በዚያን የንጥቀት ኃይል ውስጥ ተሰውወ ቀረ። ሞተው የተነሱ ብዙ ሰዎች አሉ፤ ከእኛ ይልቅ ስሰሞት ምንነት በልምምድ ይውታሉ። እኔም ንጥቀት ሁለቴ ተለማምጃለሁና ስሰው ማስረዳት ባልቻልኩ በእኔ እንግዳ እደባዝብኝም። ሁለቱም የንጥቀት ልምምድ የጌታ ዳግም ምጽእት ፍፍቆት ሞልቶብኝ ቀረ። አሁንም ፍፍቆቱ በውስጤ ትኩስ ነው። ባወራውም፣ ብስማም ደስ የሚያሰኝኝ የጌታ ምጽእት ነው። በእስም ላይ የተመረጠ መዝናኛ ሥፍራዎች ሁሉ ሊያስረሱኝ እይቸሉም። ስሰው የሚታየው ሥጋዊ ስውነቱ እንዳለ ነው። ስሰው የማይታየው የውስጥ ስውነቱ ግን ሁለት ጊዜም ባለፍኩበት የንጥቀት ኃይል ተሰውወ ቀርቷል። በእኔ ከስማይዊ እገር በሥተቀር የሚናፍቀኝ የለም። ይህ የአጭር ጊዜ መንፈሳዊ ሞትታ እይደለም። ከዚህም በኋላ የሚለውጠውም ነገር የለም።

ክርስቲያን የሆነ ሁሉ በዚህ እይነት ልምምድ ውስጥ ማለፍ አያሥራልገው ይሆናል። ይሁን እንጂ በፀሎት እየተገ ለሚኖሩ ሁሉ እግዚአብሔር በወደደው መንገድ ክብሩንና ታላቅነቱን ይገልፀላቸዋል።

2. በጸጋ ስወታዎች ማደግ

“ነገር ግን በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ” (2ኛ. 3:18)። ቀደም ሲል እግዚአብሔርንና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ስሰ ማደግ አይተናል፤ በመቀጠል ደግሞ በጸጋ ስለ ማደግ በሚለው ኃሳብ ላይ ነፍተኩራለን።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ማደግ እንዳለብን ሁሉ በጸጋም ማደግ እንደሚኖርብን ይናገራል። ጸጋ ማለት ነፃ የሆነ የእግዚአብሔር ለጦታ ማለት ነው። ወደ ዋናው ነጥብ ከመሄዳችን በፊት ጸጋን በሦስት ክፍልን እናያለን።

አንደኛው አጠቃላይ ጸጋ የምንለው ሲሆን፡- ይህም ለፍጥረት ሁሉ የተሰጠ የእግዚአብሔር ለጦታ ነው። አየር፣ የፀሐይ ብርሃን፣ የፀሐይ መቀት፣ ዝናብ የመሳሰሉት ሁሉ ነፃ የእግዚአብሔር ለጦታዎች ናቸው (ማቴ. 5:45፣ 6:25-30)። ፍጥረት ሁሉ የእነዚህ ነፃ ለጦታ ተጠቃሚ ነው። ለሰ እነዚህ ነፃ ለጦታዎች እግዚአብሔርን የሚያመለክቱ ለዎች በጣም ጥቂቶች ሊሆኑ ይችላሉ። ብዙ ለዎች ተፈጥሮ ያለገኘው ነው ብለው ለእግዚአብሔር አድናቆት የላቸውም። ነገር ግን ተፈጥሮን በራሱ ያለገኘው ምንም ነገር የለም፤ ተፈጥሮን ያለገኘው የሚቆጣጠረውም እግዚአብሔር ነው። ይሁን እንጂ ለው ሁሉ ከተፈጥሮ ለሚያገኘው ጥቅም ዋጋ መክፈል ቢኖርበት እንዴት መኖር ይችል ይሆን?

ሁለተኛው አዳኝ ጸጋ ወይም ልዩ ጸጋ የምንለው ነው። ይህም በኔታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኝ ደንገንነት ነው (ሮሜ 3:24)። ጸጋ የሚለው ቃል ከደህንነት ጋር በተያያዘ ሁኔታ በክርስትና ሃይማኖት ብቻ የታወቀ ነው። ቢሆንም በሕዝብ ክርስቲያኑ ዘንድ የተለመደ ቃል ሆኖ ላለ የጸጋ ተጠቃሚዎች ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። እግዚአብሔር ስዎችን ሁሉ ለመዋጀት ጸጋን እንዳዘጋጀ እያወቁ ሕግን በመጠበቅ በሥራችን እንድናለን ብለው የእግዚአብሔርን ጸጋ የጣሉ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ጥቂቶች አይደሉም። ሐዋርያው ጳውሎስ “እው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ላይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል” ይላል (ገላ. 2:16)። እግዚአብሔር ያዘጋጀው ጸጋ ለሁሉም የሚበቃ ለሰሆን የጸጋው ተጠቃሚ ለመሆን የሚያስፈልገው እራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር የጸጋ ዙፋን በእምነት በመቅረብ ነው (ዕብ. 4:16)።

ሦስተኛው የጸጋ ለጦታ በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ልዩ ልዩ ጸጋ ነው (ሮሜ 12:6)። በዚህ ክፍል የምናተኩረው በጸጋ ለጦታዎች አጠቃቀም ላይ ሳይሆን በጸጋ ማደግ በሚለው ኃላብ ላይ ብቻ ይሆናል። በ2ኢጥ. 3:18 ላይ “በጸጋ እደጉ” ሲል በመንፈስ ቅዱስ

በሚሰጠን ጸጋ ለሰ ማደግ ያሳለበናል። በዚህ በሦስተኛ የጸጋ ለጦታ የሚካኑት በክርስቶስ ኢየሱስ ደም የተዋጁና ዳግም ተወልደው ክርስቲያን የሆኑ ብቻ መሆናቸውን ማወቅ ይኖርብናል። ለሰሆንም ቅዱሳን ሁሉ ልዩ ልዩ የጸጋ ለጦታ አላቸው። “ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደመሆናችሁ፣ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ለጦታ እንደተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርሶ በርሳችሁ አገልግሉ” ይላል (1ኤጥ. 4:10)።

እግዚአብሔር ለቅዱሳን ሁሉ ልዩ ልዩ የጸጋ ለጦታዎችን የሰጠበት ምክንያት በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ለማምለክና ለማክበር ያሰችለን ዘንድ ሲሆን በሁለተኛ ደረጃ እርሶ በርሳችን ለመተናነጽ እንድንችል ነው (ዮሐ. 4:24፣ 1ቆሮ. 14:26)። ለሰሆንም የጸጋ ለጦታን የተቀበለ ለግል ጥቅሙ እንደተሰጠው አድርጎ ማንም ሊያስብ አይገባውም። መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ልዩ ልዩ የጸጋ ለጦታዎችን መስጠቱ ለጋራ ጥቅም እንጂ ለግል ጥቅም አይደለም።

“ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስን መግለጥ ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል” ይላል (1ቆሮ. 12:7)። በዚህ ጥቅስ ውስጥ “ለእያንዳንዱ” በሚለው ቃልና “ለጥቅም” በሚለው ቃል መካከል በታዋቂነት የቀረ ቃል እለ፣ ይህም “ለጋራ” የሚል ቃል ነው። አስተውለን ካላየን ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል የሚለውን ቃል “ለጥቅሙ” ይሰጠዋል ብለን በቀላሉ ልናልፈው እንችላለን። የ1980 ዓ.ም. አማርኛ ትርጉም እንደዚህ ተጽፏል “ለእያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ ለጦታ የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው። በተጨማሪም ሌሎች የእንግሊዝኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞችን ማመላከር ይቻላል።

ለሰ ጸጋ ለጦታዎች ሲነሳ ብዙ ክርስቲያኖች ቶሎ የሚያለታውሱት በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ስለተጻፉት ዘጠኙ ለጦታዎች ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ሲጽፍ ለምሳሌ ያህል ብሎ ባይጽፍም እነዚህ ለምሳሌ የጠቀሳቸው የጸጋ ለጦታዎች ናቸው። በዚህ ክፍል ውስጥ ያልጠቀሳቸው ነገር ግን በሌላ መልእክቱ “የጸጋ ለጦታ” ብሎ የጠቀሳቸው ሌሎችም የጸጋ ለጦታዎች መኖራቸውን በግልጽ መረዳት እንችላለን። በሮሜ 12:6-8 ላይ የተጠቀሱትን የጸጋ ለጦታዎች ብናይ አገልግሎት፣ ማለተማር፣ መምከር፣ መስጠት፣ ማለተዳደር፣ በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ አልተጠቀሱም።

ይህ ለማስረጃ ያህል ነው እንጂ በሌሎች መልእክቶች ውስጥ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ የተገለጹ ብዙ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች መኖራቸውን እንረዳለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን የጸጋ ስጦታዎች የጠቀለው አዘውትረው በቤተክርስቲያን የሚገለጹ በመሆናቸው እንጂ ዓላማው የጸጋ ስጦታዎችን በቁጥር ማቅረብ አልነበረም። የጸጋ ስጦታዎች የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ስለሆኑ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በቁጥር ሲወሰን እንደማይቻል ልንገነዘብ ይገባል።

የቃላት አጠቃቀም ጉዳይ ሆነና ነው እንጂ በገላ. 5:22 የመንፈስ ፍሬ ተብለው የተዘረዘሩትም ቢሆኑ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው። ጸጋ ነፃ ስጦታ ነው ካልን ዘንድ እነዚያም የመንፈስ ፍሬዎች እንዲሁ በጸጋ የተሰጡን እንጂ እኛ ስላደረግነው በጎ ሥራ የተሰጡን አይደሉም፤ ወይም ለአንዳንዶች እንደሚመስላቸው መንፈሳዊ ከመሆናችን የተነሳ የምናፈራቸው ባሕርያት አይደሉም። ምክንያቱም ከእኛ የተገኙ ፍሬዎች ሳይሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸውና። መንፈስ የሚለው ቃል የሚያመለክተው የሰውን መንፈስ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን ነው።

የመንፈስ ፍሬ ብሎ በመጀመሪያ ደረጃ የጠቀለው ፍቅርን ነው (ገላ. 5:22)። በ1ቆሮ. 12:31 ላይ ደግሞ ከሁሉ የሚበልጥ የጸጋ ስጦታን በብርቱ ፈልጉ ብሎ እርሱም ፍቅር መሆኑን በማያያዝ በምዕራፍ 13:1 ላይ ይገልጻል። ስለዚህ የመንፈስ ፍሬ ተብሎ የተጠቀሰው “ፍቅር” የጸጋ ስጦታ ከሆነ ሌሎች ከፍቅር ጋር ተያይዘው የተጠቀሱትም የመንፈስ ፍሬዎች ናቸው ማለት እንችላለን። በተጨማሪም “እምነት” የሚለውን ቃል የመንፈስ ፍሬ ከሚለው ጋር በገላ. 5:22 ላይ የተጠቀሰ ሲሆን በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ደግሞ የጸጋ ስጦታ በማለት ተጠቅሶ እናገኛለን።

እነዚህ የመንፈስ ፍሬዎች በግል ሕይወታችን እንድንታነጽበት የተሰጡን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ወይም በውስጣችን የሚኖሩ የመንፈስ ቅዱስ ባሕርያት ሲሆኑ የጸጋ ስጦታዎች የምንላቸው ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን ለማገጸ ለጋራ ጥቅም የተሰጡን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ናቸው። ለጋራ ጥቅም መባሉ እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ሌሎችን ለማገጸ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሊሠራ እኛም በጋራ እንደምንታነጽበት

ለማመልከት ነው። መንፈስ ቅዱስ በማናቸውም ሁኔታ በውስጣችን ሊያልፍ ሳያንጸንና ሳይባርክን አያልፍምና።

የመንፈስ ፍሬ የምንለውም ሆነ የጸጋ ስጦታዎች እያደጉ መሄድ እንዳለባቸው ልንገነዘብ ይገባል። ስለሆነም እንዴት ማድግ እንደሚችሉ “በመንፈሳዊ ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች” በሚለው ክፍል ውስጥ ወደፊት ዘገርዘር የምናየው ይሆናል። ከዚህ ቀጥለን የጸጋ ስጦታዎችን ከአገልግሎት ጋር በተያያዘ መልኩ በእራት ከፍለን ለማየት እንሞክራለን።

1ኛ. በመድረክ እገልግሎት ጊዜ የሚገለጡ የጸጋ ስጦታዎች ሲሆኑ እነዚህም ከስብከትና ከማስተማር ጋር የተያያዙ ናቸው።

2ኛ. ከእስተዳደር ወይም ከአገዛዝ ጋር ተያይዘው የሚገለጡ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው። የጥበብና የእውቀት ጸጋዎች በሁሉም የእገልግሎት ክፍል ውስጥ አስፈላጊ ቢሆኑም በይበልጥ ግን በእነዚህ በሁለቱ የእገልግሎት ክፍሎች ውስጥ እጅግ አስፈላጊ ናቸው። እውቀት የተሰወረውን ነገር በመንፈስ ቅዱስ መረዳት ሲሆን ጥበብ ደግሞ የተገለጠውን እውቀት በሥራ ላይ የማዋል ዘዴ ነው። ስለሆነም በመድረክ እገልግሎትና በእስተዳደር ሥራ ላይ ያለ ሰው እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ከሌሎች ፍሬ ሲኖረው እይቸልም።

3ኛ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በቀጥታ የሚያልፍበት የእገልግሎት ጸጋ ነው። ይህም ትንቢት መናገር፣ መገለጥ፣ ታምራትን ማድረግ የመሳሰሉትን የጸጋ ስጦታዎች የሚይዝ ነው። “የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚያልፍበት እገልግሎት” ሲባል በሌሎች የእገልግሎት ክፍሎች ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አይኖርም ለማለት አይደለም። ነገር ግን በሦስተኛው የእገልግሎት ክፍል ውስጥ በቀጥታ መንፈስ ቅዱስ ካለፈበት በስተቀር ማንም ሰው ጸጋው እሰኝ ብሎ ተዘጋጅቶ ሊፈጽማቸው እይቸልም።

ትንቢት ለመናገር፣ ታምራትንም ለማድረግ ትልቅ እምነት ከሰዎች ይጠበቃል ብለን እናሰብ ይሆናል። ይሁን እንጂ የእምነትን ኃይል በሚጠቀምባቸው ሰዎች ውስጥ የሚያሳልፈው መንፈስ ቅዱስ ነው። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በራሱ ጊዜ ድንቅና ታምራትን ማድረግ ሲፈልግ ወይም ከእግዚአብሔር ዘንድ መልእክት ለማስተላለፍ ሲፈልግ የሚጠቀምባቸውን ሰዎች በእምነት ሞልቶ በማንሳሳት ማድረግ የፈለገውን ይፈጽማል እንጂ ማንም ሰው በራሱ ጊዜ

ተዘጋጅቶ ከእግዚአብሔር የሆነውን ትንቢት ሊናገር ወይም መገለጥን ሊያመጣ ወይም ድንቅና ታምራትን ማድረግ አይችልም። የመድረክ አገልግሎትና የአስተዳደር አገልግሎት ጸጋ ያለው አገልጋይ በራሱ ጊዜ ተዘጋጅቶ በመንፈስ ቅዱስ ላይ በመታመን አገልግሎቱን መፈጸም ይችላል።

4ኛ. ቅዱሳንን በገንዘብና በጉልበት በማገልገል የሚገባ ሰጦታ ነው። በሮሜ 12:7-8 ላይ “አገልግሎት ከሆነ በአገልግሎታችን እንትጋ . . . የሚሰጥም በልግሰና ይሰጥ” የሚል ቃል እናገኛለን። ሁሉንም ዓይነት የእግዚአብሔር ሥራ አገልግሎት ብለን እንጠራለን። መስበክ፣ ማስተማርና ማስተዳደርም ቢሆን አገልግሎት ነው። ነገር ግን በሮሜ 12:7-8 ላይ አገልግሎት ተብሎ የተጠቀሰው የጉልበት አገልግሎት ወይም የልግሰና አገልግሎትን ነው። ከመጀመሪያው ሲጠቀስ “እንደተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ለለን” ብሎ በለጀመረ አገልግሎትና መስጠት የጸጋ ሰጦታዎች ናቸው ማለት እንችላለን። ምንም እንኳን መስጠት ሁሉንም የሚመለከት ቢሆንም በልግሰና ሰመሰጠት በዚህ ጸጋ የተሞሉ ክርስቲያኖች መኖራቸውን ያመለክታል።

ስለሆነም እነዚህ የጸጋ ሰጦታዎች ሁሉም ባሰማደረጉ ማደግ ይኖርባቸዋል። ወደ አገልግሎት ከመሰማራት በፊት በጸጋ ማደግ ያበፈልጋል። በጸጋ የሚያደጉ ክርስቲያኖች አገልግሎታቸው ሊሸፈን አይችልም፤ በጸጋ ያደጉ ክርስቲያኖች አገልግሎታቸው አይሰለችም፤ በጸጋ ሰጦታ ባደጉ አገልጋዮች የምትጠቀም ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ድርቀት አይዛትም። ጸጋን በምትሰማመድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ጸጋው ገብቶ የሚያገለግል አገልጋይ ይታወቃል።

ስለዚህም በአገልግሎት ከመጠመድ በፊት በጸጋ ማደግ አስፈላጊ ነው፤ ሁሉም በተሰጠው ጸጋ ቢያድግ የአገልግሎቱን ሥፍራ ያውቃል፤ የአገልግሎቱን ሥፍራ ያወቀ ከሆነ ደግሞ በአገልግሎት ሥፍራ መቆም ይችላል፤ ሁሉም የአገልግሎታቸውን ሥፍራ አውቀው በሚያገለግሉበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትርምስ አይኖርም። ቤተ ክርስቲያንም አገልግሎቷን እየፈጸመች ወደ ክርስቶስ ሙላት መድረስ ትችላለች።

3. በእግዚአብሔር ፍቅር ማደግ

“ጌታ እርስ በእርሳችሁ ያላችሁን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችሁን ያብዛ ይጨምርም” (1ተሰ. 3:13)። “... ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህን እጸልያለሁ” (ፊልጵ. 1:11)። የክርስትና ሕይወት የተመሠረተው በፍቅር ላይ ነው፤ ጌታ ነፍሱን አሳልፎ መስጠቱ ስለ ፍቅር እንደሆነ ተናግሯል። “ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ሰማንም የሰም” (ዮሐ. 15:13)። “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህ ፍቅርን እናውቃለን” (1ዮሐ. 3:16)።

ፍቅር በመልካም ሰጦታ ይገለጻል፤ ይሁን እንጂ መልካም ሰጦታ ሁል ጊዜ የፍቅር መግለጫ ላይሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ሰጦታ ግን ሁልጊዜ ከፍቅር የተነሳ ነው፤ ሰጦታው ቀርቶ ቁጣው እንኳን ከፍቅር ነው። እግዚአብሔር ፍቅሩን ለዓለም የገለጠው በመልካም ሰጦታ ብቻ ሳይሆን አንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ በመስጠት ነው፤ እርሱም ከመልካም ሰጦታ ሁሉ በላይ ነው። እንዲሁም ሆኖ የዓለም ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፍቅር እላውቀም። “በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገባጠ በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኳልና” (1ዮሐ. 4:9)።

እግዚአብሔር ልጁን በመስጠት ብቻ አላቆመም፤ ፍቅሩን የገለጠበትን ሰጦታ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለተቀበሉት ደግሞ ፍቅሩን ሰጠ። ሰው ፍቅሩን በተለያዩ መንገድ መግለጥ ይችላል፤ ፍቅርን ግን መስጠት አይችልም። እግዚአብሔር ግን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአማኞች ሕይወት ውስጥ ፍቅሩን ያፈሳል። “በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተብሩው አያሳፍርም” (ሮሜ 5:5)።

ከራሱ ልብ ፍቅርን አውጥቶ በሚወደው ሰው ልብ ውስጥ ፍቅርን ማፍሰስ ማን ይችላል? እግዚአብሔር ግን ለእኛ ያለውን ፍቅር በልባችን አፈሰሰና አሳየን፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እንደሚወደን ያወቅነው በሰጦታው ብቻ ሳይሆን ፍቅሩን ተቀብለን በማየታችን ነው። “የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ” (1ዮሐ. 3:1)።

ይህም ፍቅር በአንድ ወቅት በልባችን ፈሰሶ የሚያቆም ሳይሆን ዘወትር ወደ እርሱ በቀረብን ቁጥር አብዝቶ የሚፈሰስ ነው። የጌታ ፍቅር ሰፋቱና ርዝመቱ ቁመቱና ጥልቀቱ ምን ያህል እንደሆነ አይታወቅም እጅግ ሰፊ ነው፤ እጅግም ጥልቅ ነው (ኤፌ. 3:18)። የእግዚአብሔር ፍቅር በሚሊዮን በሚቆጠሩ አማኞች ልብ ውስጥ ፈሰሰ፤ አሁንም ይህ ፍቅር ሳያቋርጥ በልባችን ሲፈሰ ቢውል እርሱ አይቀንስም፤ እርሱ ፍቅር ነውና እኛ በፍቅር ውስጥ፤ ፍቅሩም በእኛ ውስጥ እንዲኖር ይኝል (1ዮሐ. 15:9)።

ጌታ ፍቅሩን የሞላኝ እለት ሳሰበው/ዛሬም ይደንቀኛል። መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ወደጌታ የመጣኑ ብቸኛ መንገደኛ ነበርኩ። ከፍቅሩ ሆኖ በፍቅሩ ገመድ እየሳበኝ ወደእርሱ ያመጣኝ ጌታ ነው። ታዲያ ተራራና ቋጥኝ እየቧጠጥኩ በብዙ ፍለጋ ወደራሱ አመጣኝ እንጂ በሜዳ እየጋለበኩ አልነበረም። ኋላ እገኘሁት፤ ያገኘሁት እለት በአጠገቤ ቆሞ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት አጠመቀኝ። ያኔ እንደእኔ በምድር ላይ የተወደደ ያለ አልመሠለኝም ነበር። እኔም ባለማቋረጥ ለሊትና ቀን በያምና በፀሎት መትጋት ጀመርኩ። ከሰዎታዎቼ ምንም አልሰመንኩትም። ነገር ግን ፍቅሩን ብቻ ነበር። የእውነተኛ ክርስቲያኖች መለደ ምልክት ፍቅር መሆኑን ተረድቼ ነበርና።

አንድ ዕለት መጽሐፍ ቅዱሴን ተመሰጫ ሳነብ እንዲህ የሚል ቃል አገኘሁ። “የሚወደኝን አባቴ ይወደዋል፤ እኔም እወደዋለሁ፤ እራሴንም እገልጥለታለሁ” ይላል (ዮሐ. 14:21)። በተለይ “እራሴንም እገልጥለታለሁ” የሚለው ቃል ልቤ ውስጥ ገብቶ እርሱን ለማየት ልዩ ናፍቆት ፈጠረብኝ። ታዲያ በዚያን ሰዎን ፀሎቴ ይህ ብቻ ሆነ። እንደምወደው በጣም እርግጠኛ ነኝ።

አንድ ምሽት ብቻዬን ሳሉን ተንበርክኬ እንዲህ እያልኩ መፀለይ ጀመርኩ “ጌታ ሆይ ሕልውናህን ተጠራጥሬ አይደለም፤ ለሚወደኝ ራሴን እገልጥለታለሁ ብለሃልና እንደምወድህ እርግጠኛ ነኝ። ስለዚህ እንደቃልህ ራሴን ግለጥልኝ” እያልኩ አጥብቄ እየተማወንኩት ሳለ ድንገት ከፊት ለፊቴ ድቅን አለ። ከግርማው የተነሳ መልኩን ማየት አልቻልኩም። ብቻ ሥጋዬና አጥንቴ የቀለጠ መሰለኝ፤ ዮሐንስ ባየሁት ጊዜ እንደሞተ ለው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅኩ እንዳለው አይነት እኔ የምሞት መሰለኝ። በዚያን ቅጽበት ራሴን ሁለት ሰው ሆኜ አገኘሁት። አንደኛው እኔ እሞታለሁና ተለየኝ የሚል ነበር።

ሁለተኛው እኔ ደግሞ በውስጤ ከሚፈሰው ፍቅሩና ርህራሄው የተነሳ እባክህ እትለየኝ ብሎ የሚማጠነው ነበር። በዚያን ጊዜ ከእርሱ ልዩ ፍቅር ወደውስጤ በማያቋርጥ ሁኔታ እንደጀረት ይፈስ ነበር።

ማንም ሰው ይህን አይነት ልምምድ ቢገጥመው ሁለት አይነት ሰው መሆኑ አይቀርም፤ ሰጋችን ግርማውንና ክብሩን መሸከም አይችልምና መንቀጥቀጥና መዘል ይመጣብናል። ነፍሳችን ደግሞ ፊት ለፊት እርሱን ማግኘቱ ጥሩ አጋጣሚ ይሆናልና እትለየኝ ብላ መማወኗ አይቀርም። ታዲያ ያንን የፍቅር ጌታ አይቶ መርሳት አይቻልም። በምናፈትረው ሰው መንል የጊዜና የሥፍራ ርቀት ሲፈጠር ቀስ በቀስ የነበረው ፍቅር መቀነሱ አይቀርም። አብረንም ብንኖርም ናፍቆት ደግሞ እያኖረንም። ለጌታ ያለን ፍቅር ግን እንደዚህ አይሆንም። ፍቅሩን ጊዜና ሥፍራ አይወስነውም። አብሮን እያለ እንናፍቀዋለን። ፍቅሩ ሁልጊዜ እዲስ ነው። በእርግጥም እርሱ ትላንትና ዛሬም እስከዘላለም ያው ነው (ዕብ. 13:8)።

ሌላ ጊዜ ደግሞ የምና የፀሎት ፕሮግራም ያገፎ በቤት ነበርኩ። ለረጅም ሰዓታት በፀሎት ቆይቼ እረፍት ለማድረግ ተነሳሁ። ተንበርክኬ ስፀልይ ተደግፌ እፀልይበት በነበረ ትንሽ እልጋ ላይ ጋደም አልኩ። ድንገት መንፈስ ቅዱስ በላዬ ላይ እንደአውሎ ነፋስ መረድብኝ። በዚህ ወቅት እኩንም የእግዚአብሔር ፍቅር እንደጀረት በውስጤ ይፈስ ነበር። ውስጤ በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞላ፤ ብቻ ሁለንተናዬ በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞላ፤ እኔው ራሴ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ሆንኩኝ፤ ፍቅሩም በውስጤ ሆነ፤ እኔ ራሴ ፍቅር የሆንኩ መሰለኝ።

እንዲሁም ሆኖ ፍቅሩ አይጠገብም። በፍቅሩ ተሞላሁ ሰል በውስጤ በፍራ የሌለ ያመሰላል። ግን ፍቅሩ አይጠገብም። ተሞልተን የሚያበቃ አይሆንም። ለረጅም ዓመታት በየደቂቃው እንኳን በውስጣችን ዚፈስ እንጠግበውም። ከዚህን እለት ጀምሮ ሮሜ 5:5 ለእኔ ልዩ ጥቅስ ሆነ፤ “በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋው አያሳፍረንም” ይላል። አሁንም የምፈልገው ፍቅሩን ነው። አልጠገብኩትም። ከእርሱ ፍቅር የሚበልጥ ምንም ነገር የለም፤ ሁሉም ሰዎች በፍቅሩ ውስጥ ይገኛሉና።

የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን እየፈሰሰና እየጨመረ ሲሄድ በሦስት አቅጣጫ የምንለማመዳቸው ነገሮች አሉ፤ እነዚህን በዝርዝር ለማየት እንሞከራለን።

ሀ. እንዳና የመጀመሪያው ነገር በእግዚአብሔር መወደዳችንን የበለጠ ማረጋገጥ ነው። እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለዓለም በመበጠት ፍቅሩን ገሰጠ፤ ይህም በሰጠታ የተገለጠ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ስሟታዘዙት ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጋር ፍቅሩን በልባቸው በማፍሰስ እንደሚወዳቸው ያረጋግጣል (ሐዋ. 5:32)። ታዲያ በእግዚአብሔር መወደድን ከማረጋገጥ የበለጠ ለሰው የሚያስፈልገው ነገር ምን አለ?

እስራኤላውያን በዚህ መልኩ የእግዚአብሔርን ፍቅር ስላልተለማመዱ ችግር በገጠማቸው ቁጥር የእግዚአብሔርን ፍቅር ያጠራጠሩ ነበር። እነርሱ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚለኩት በዘጸ. 28:1-14 በተዘረዘሩት ምድራዊ በረከቶች ነበር።

በነብዩ ሚልክያስ ጊዜ የነበሩ እስራኤላውያን ሕይወታቸው በማጥረምረም ተሞልቶ ነበር፤ በቤታቸውም በረከት አልነበረምና በእርሻቸውም በረከት ጠፋ፤ የሚያቀርቡት መስዋዕት ተቀባይነት አጣ። በለዚህ እግዚአብሔር ክፉዎችን እንጂ እኛን አይወድም አሉ፤ እንዲያውም እግዚአብሔር በአመጸኞች ደስ ይለዋል ብለው አሙት፤ እግዚአብሔርንም ማገልገል ጥቅም የለውም፤ ትእዛዙንም መጠበቅ ኃዘንተኛ መሆን ነው ብለው አሰቡ (ሚል. 2:17፤ 3:14)።

በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በነብዩ ሚልክያስ በኩል “ወድጃችኋለሁ... በለዚህ እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ በለዚህ የጠፋችሁ አይደላችሁም” ብሎ ተናገራቸው (ሚል. 1:2፤ 3:6)። እነርሱ ግን እንደምትወደን በምን እናውቃለን? አሉ፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር መወደዳቸውን የሚለኩት በምድራዊ በረከት ነበርና፤ በለዚህ ምድራዊ ኑሮ አልሳካ ሲላቸው እግዚአብሔር እንደሚወዳቸው መቀበል አቃታቸው። ምድራዊውን በረከት ያጡትም ትእዛዙን ባለመጠበቃቸው ነበር (ሚል. 1:6-8፤ 2:13፤ 3:7-9)። እርሱ በኪዳን የታመነ ቢሆንም እነርሱ በኪዳን አልጸኑም ነበርና በዘጸግም 28:15-68 ላይ የተፃፈው መርገም ተከተላቸው።

እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የጠራን በሰማያዊ በረከት ሁሉ ሲባርከን ነው፤ “በክርስቶስ በሰማያዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ” (ኤፌ. 1:3)። አሁንም ቢሆን ዝንጉ የሆኑ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ፍቅር በዚህ በምድራዊ በጦታ ሊያረጋግጡ ይፈልጋሉ፤ በለሆነም አንድ ቀን የፈለጉትን ሲያጡ በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረማቸው አይቀርም። እግዚአብሔር ልጁን እንኳን ሳይራራ አሳልፎ የሰጠን በለሆነ ሌላውን ነገር ሁሉ አብሮ እንደሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ይናገራል “ለገዛ ልጄ ያልራራሰት ነገር ግን በለራሳችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም” (ሮሜ 8:32)።

ክርስቶስ ባለጠጋ ሆኖ በእርሱ ድህነት እኛ ባለጠንች እንሆን ዘንድ በለ እኛ ብሎ ድጋ እንደሆነ ተጽፎልናል (2ቆሮ. 8:9)። ይሁን እንጂ በዚህ ዓለም ባለጠጋ እሆናለሁ ብሎ ክርስቶስን የሚቀበል ቢኖር ተሳስቷል። “በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን” ተብሎ ተጽፏል (1ቆሮ. 15:19)።

የእግዚአብሔርንም ፍቅር በምድራዊ ነገር ለማየት የሚሹ ሰዎች የተመኙትን ሲያጡ የእግዚአብሔርን ፍቅር መጠራጠር ይጀምራሉ፤ እግዚአብሔር ግን አብዝተው ለሚጠጉት ልጆቹ የሚሞላቸው ፍቅሩን ነው። እነርሱ በፈተና ሁሉ ውስጥ ቢገቡ፤ የችግር ማዕበል ቢከባቸው፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር አይጠራጠሩም፤ ያ በልባቸው የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እንደ አላት በለሚነድ ለአንድ አፍታ እንኳን የእግዚአብሔርን ፍቅር ሊጠራጠሩ አይችሉም።

ለ. በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የፈሰሰ ፍቅር እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችን እንድንወደው ያደርጋል። በብሉይ ኪዳን ሰዎች “እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ኃይልህ ውደድ” የሚል ሕግ ተሰጥቷቸው ነበር (ዘጸ. 6:5)። ይህም ፊተኛውና ከሁሉም የሚበልጥ ትዕዛዝ ነው፤ እግዚአብሔር ፍቅር ሆኖ ፍቅርን ይፈልጋል። ሆኖም እስራኤላውያን ይህንን ትእዛዝ መፈጸም አልተቻላቸውም። ምክንያቱም ትእዛዙ እግዚአብሔር አምላካቸውን መውደድ እንዳለባቸው ያሳስባቸዋል እንጂ አያግዛቸውም።

ለእዚህ ዘዳን ሕዝብ ትዕዛዙ እንዳለ ሆኖ ፍቅሩን ጨምሮ ሰጠን፤ በልባችን የፈሰሰው የእርሱ ፍቅር መልሱን እርሱን እንድንወደው አስቻለን። “እርሱንም” ላታዩት ትወዱታላችሁ” ይላል (1ጴጥ. 1:8)።

ለመውደድ ማየት ያስፈልጋል፤ እርሱን ግን ሳናየው እንዴት ልንወደው ቻልን? ምስጢሩም ይህ ነው እግዚአብሔር ልጁን ከሁሉ አብልጦ ይወደዋል (ማር. 9:7)። ስለዚህ በልባችን ያፈሰሰው ፍቅር ልጁን የሚወደበት ፍቅር ስለሆነ ያ በልባችን የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እርሱን ባናየውም እንድንወደው ያደርገናል። ስለዚህ ነው ጌታ “ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም፤ ከእኔ ይልቅ ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ አይገባም” ያለው (ማቴ. 10:37)። የእግዚአብሔርን ፍቅር ተቀብሎ ከእርሱ ይልቅ ሌላውን አብልጦ የሚወድ ቢኖር በእርግጥ የእርሱ ሊሆን አይችልም፤ ለምን ቢባል ከእርሱ የተቀበልነውና በውስጣችን የፈሰሰው የእግዚአብሔር ፍቅር ልጁን ከሁሉ አብልጦ የሚወድበት ፍቅር ስለሆነ ነው።

ይሁን እንጂ ፍቅር በእንድ ወገን ምርጫም ስለሆነ ከእርሱ ይልቅ ሌላውን የሚወድ እይጠፋም፤ በእጌሶን የነበረ መጋቢ ቀደም ሲል ይህን ፍቅር ተለማምዶ ነበር፤ በኋላ ግን ቀስ በቀስ ለጌታ ያለው ፍቅር መቀነስ ጀመረ። ሆኖም በአገልግሎቱ ይተጋ ለሰንበር ለጌታ ያለውን ፍቅር በአገልግሎት ማካካስ እንደጀመረ አልታወቀውም። ጌታ ግን “የቀደመውን ፍቅርዘን ትተሃልና ንስሐ ግባ፤ አለበለዚያ መቅረብዘን እወስድብሃለሁ” አለው (ራዕ. 2:1-2)።

በዚህ ዘመን ያሉ ብዙ አገልጋዮች ለጌታ ያላቸውን ፍቅር በአገልግሎት ብዛት ማረጋገጥ ይፈልጋሉ፤ እርሱ ግን በልባችን ውስጥ ያለውን ፍቅር ይመዘናል። ስለሆነም መቅረቡ እንዳይወሰድበት የሚሻ ታማኝና ልባም ባረያ ከሁሉም አስቀድሞ ለጌታው ያለውን ፍቅር ይጠብቃል። ፍቅር ባይኖር ሁሉ ቦታ በእንድ ጊዜ መገኘት ቢቻል ምን ይጠቅማል?

“በሰዎችና በመላእክት ልባን ብናነር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚሆኑ ናስ ወይም እንደሚንሸዋሸዋ ጽናጽል ሆኜአለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ ምስጢርንም ሁሉና እውቀትንም ሁሉ ባውቅ፤ ተራሮችንም እስከፈልሰ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቁ ነኝ።

ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፤ ሥጋዬንም ለእላት መቃጠል አላልፌ ብሰጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም። . . .” (1ቆሮ. 13:1-13)።

እነዚህን ቃላት መተንተን አያስፈልግም፤ ሁሉም በግልጽ ተቀምጠዋል። በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞልተን ለንትረፈረፍ ብቻ ነው ለእነዚህ የፍቅር መግለጫዎች እውነተኛ መልስ መስጠት የምንችለው። የፍቅርን ምንነት በቃላት መማር አይቻልም፤ በመንፈስ ቅዱስ ለንሞላ ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ፍቅር ይገባናል።

የእግዚአብሔር ፍቅር መለኪያ የለውም፤ እርሱም ሰፍሮ አይሰጥም። አእምሮን አያስትም እንጂ የእግዚአብሔር ፍቅር ሲበዛ እንደ እብድ ያደርጋል። እብድ ካለው ባህርይ ይሉኝታን አያውቅም፤ ከብሩን አይጠብቅም፤ ዝናንም አይሻም፤ ቢያዋርዱትም ቅር አይለውም፤ ተሰፋ አይቆርጥም፤ ከፍ ከፍ ቢያደርጉትም ትእቢት አይሰማውም፤ በገንዘብ ብዛት አይታለልም። ስለዚህ እብድን የሚያከብረው የለምና ያገኘው ሁሉ ይወግረዋል፤ ቢሆንም ዝም ማለኝት አይቻልም፤ ቢገርፉት፤ ቢወግሩት፤ ቢያስሩት፤ ቢጠፍሩት መለፍለፉን አይተውም፤ እንዲህም ሆኖ የሚለማው አያጣም።

የእግዚአብሔር ፍቅር ሲበዛ እንዲህ ያደርጋል፤ የፍቅር ዋጋ ከሁሉ ይበልጣል ብሎ የጻፈልን ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ እብድ የተቆጠረበት ጊዜ ነበር። እርሱም እንደ እብድ ለሚቆጥሩት መልስ ሲሰጥ “እብዶች ብንዘን ለእግዚአብሔር ነው” አለ (2ቆሮ. 5:13)። እንደ እብድ ያስቆጠረው ምንድን ነው? ቢባል ስለ ክርስቶስ በየገበያውና በየእደባባዩ መሰበክ ነው። ታዲያ ሰዎች ለፍላፊና እብድ አድርገው ቆጠሩት (ሐዋ. 17:18)። እርሱ ግን ይህንን የማደርገው የክርስቶስ ፍቅር ግድ ብሎኝ ነው ይላል (2ቆሮ. 5:14)። ቢሆንም የሚሰማ አላጣም።

በቆሮንቶስ የነበሩ እንዳንድ ክርስቲያኖች ይልቁንም አገልጋዮች የነበሩ ይንቁት ነበር። የሚሰጡት ምክንያት አይታወቅም፤ እርሱ ከሚሰጠው መልስ እንደምንረዳው ግን የሐዋርያነት ሥልጣን የለውም ብለው ላይዘን አደቀረም (1ቆሮ. 9:1)። ወንጌልን በመጀመሪያ የሰበከላቸውና ያደራጃቸው እርሱ ስለነበር ሐዋርያነቱን መካድ አልነበረባቸውም። ስለዚህ የሐዋርያነቴ ማረጋገጫ እናንተው ናችሁ ያላቸዋል (1ቆሮ. 9:2)። “ማንም ትምክህቴን ከንቱ ከሚያደርግብኝ ሞት ይሻለኛልና” ያለበትም ጊዜ ነበር

(1ቆሮ. 9:15)። እራሱን እያዋረደ በመኖሩ ንቀውታል፤ እንደሌሎቹ ሐዋርያትም መብቱን ባለመጠቀሙ የሐዋርያነት ሥልጣን ባይኖረው ነው ብለው አለበው ይሆናል። እርሱ ግን “ከእነዚህ ከዋነኞቹ ሐዋርያት በአንድ ነገር እንኳ እንደ ንደልሁ ራሴን አልቆጥርም። ወይስ የእግዚአብሔርን ወንጌል ያለ ደመወዝ ለሰ ለበክሁላችሁ፤ እናንተ ከፍ እንድትሉ ራሴን እያዋረድሁ ኃጢአት አድርጌ ይሆንን?” (2ቆሮ. 11:5-7) ይላል። ይቀጥልና “እኔ ራሴ ካልከበድሁባችሁ ከዚህ በቆር ከሌላ ቤተ ክርስቲያን ያነሳችሁበት በምን እኮ ነው? ይህን በደሴን ይቅር በሉልኝ በማለት ልብ በሚሰጥህ ሁኔታ ይወቅሳቸዋል (2ቆሮ. 12:13) ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሥልጣን እንዳለው ለው ሆኖ ራሱን ጠብቆ አልኖረም፤ በሄደበት እንደ አብድ በድንጋይ ይወገራል፤ በበትር ይደበደባል፤ በጅራፍ ይገረፋል፤ ይህ ሁሉ ሲደርሰበት የክርስቶስ ፍቅር ግድ ብሎት እንደሆነ ይናገራል፤ ለዎች ግን ናቂት፤ ፍቅር ያበንቃልና (መጋል. 8:7)። በሰዚህ በየሄደበት የሚወገረውን ለው መሪያቸው አድርገው ለመከተል አልፈለጉም።

ፍቅር ሌላውን ሁሉ እስኪረሳ ድረስ የሚያለበውና የሚያወራው ለሰሚያፈቅረው ብቻ ነው። ለሰዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሥፍራ ባይመርጥ፤ ልዩነት ሳያደርግ፤ የሚያፈቅረውን ክርስቶስን ለሁሉ ለበክ። መቼም አብድ ባለበት ብዙ ሁከት ይኖራልና ሐዋርያው ጳውሎስ ባለፈበት ከተማ ሁሉ ሁከትና መናወጥ ይሆን ነበር (ሐዋ. 16:20፤ 17:5፤ 13፤ 18:29፤ 21:30፤ 23:9)።

ጳውሎስ ወንጌልን በመለበኩ በደረሰበት መከራ ተማሮ አያውቅም፤ እንዲያውም ለሰሚያፈቅረው ክርስቶስ የበለጠ መከራን ለመቀበል አድል ቢያጋጥመውም በሞቱ እንኳን እርሱን እንዲመለል ይመኝ ነበር (ፊልጵ. 3:11)። ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ ወይስ ጭንቀት፤ ወይስ ለደት፤ ወይስ ረሃብ፤ ወይስ ራቂትነት፤ ወይስ ፍርሃት፤ ወይስ ሰይፍ ነውን ስለ አንተ ቀኑን ሁሉ እንገደላለን እንደሚታረዱ ሰነች ተቆጠርን ተብሎ እንደተጸፈ ነው። በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን ሞት ቢሆን፤ ሕይወት ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ ጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ” ይላል (ሮሜ 8:35-39)።

ሐዋርያው ጳውሎስ መግለጽ የፈለገው የክርስቲያኖችን ብርቱነት ሳይሆን የክርስቶስን የፍቅር ብርታት ነው። በክርስቶስ ፍቅር የተሞላ ደካማ ሰው እንኳን ቢሆን ከአሸናፊዎች ይበልጣል። መከራና ችግር ቢበዛበት የማይረታ ሰው የለም። በዓለም ብርቱ የተባለ ለው እንኳን ይህ ሁሉ ቀርቶ ከእነዚህ በአንዱ ምክንያት ከሚወደው ለው ሊለይ ይችላል። የጌታ ፍቅር የበዛለት ግን ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ሁሉ በየተራ ቢገጥሙት ከክርስቶስ ሊለዩት አይችሉም፤ እነዚህን ሁሉ ተረማምዶ ወደ ጌታው ይደርሳል፤ ያ የክርስቶስ ፍቅር ብርቱ ሰንሰለት ሰለሆነ ከእነዚህ በአንዱም ሊጠብስ አይችልም። ይህንን ለማረጋገጥ ግን በእግዚአብሔር ፍቅር መሞላት ያስፈልጋል፤ ያ የፍቅር ምንጭ አሁንም ይፈልቃል። የብዙዎች ፍቅር በቀዝቀዘበት በዚህ በመጨረሻው ትውልድ እንኳን አላቋረጠም፤ የተጠማም ይምጣ አሁንም እግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ሐ. የእግዚአብሔር ፍቅር እርስ በርስ እንድንዋደድ ያስችለናል። ሁለተኛው የአራት ሐግ ባልንጀራህን እንደራሴህ ውደድ የሚል ነው (ማቴ. 22:39)። ይሁን እንጂ ለእስራኤላውያን ይህንንም መፈጸም አልተቻላቸውም። በአዲስ ኪዳን ጌታ “እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ። ዘንድ እኔ እንደወደድኳችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ። ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እለጣችኋለሁ” አለ (ዮሐ. 13:34)። የትኛው ትእዛዝ ነው የሚከብደው? ያለ ጥርጥር የአዲስ ኪዳን ትእዛዝ ይበልጣል፤ ምክንያቱም እርሱ በወደደን ልክ እንድንዋደድ ያዝዛልና፤ እርሱ እንዴት ነው የወደደን ብንል፤ “እርሱ ለሰ እኛ ነፍሱን አላልፎ ሰጥቷልና በዚህ ፍቅርን እውቀናል” ለሰዚህ “እኛም ለሰ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አላልፈን እንድንሰጥ ይገባናል” ይላል (1ዮሐ. 3:16)።

ለብሉይ ኪዳን ሰዎች የተለጣቸው ሐግ ነው፤ ለእኛ የተለጠን ግን መንፈስ ቅዱስ ነው፤ ከላይ እንዳየነው በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር እለ፤ ለሰዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በመንፈስ ቅዱስ በልባችን ሲፈስ እርስ በርሳችን ያፋቅረናል። ይህ እንደሚሆን ለሰሚያውቅ ነው “እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ መዛሙርቴ እንደሆናችሁ ለዎች ሁሉ በዚህ ደውቃሉ” ያለው (ዮሐ. 13:35)። ምክንያቱም የእርሱ የሆኑት ሁሉ እርስ በርሳቸው ፍቅር እንደሚኖራቸው እርግጠኛ ነው። ከዚህ ተነሉቶ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “ጌታ እርስ በርሳችሁ ያላችሁን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችሁን ያብዛ ይጨምር” ያለው (1ተሰ. 3:12)።

ታዲያ ፍቅርን የሚጨምርና የሚያበዛ እርሱ እስከሆነ ድረስ ፍቅር ቢያንስኝ እኔ ለምን እጠየቃለሁ የሚል ይሆናል። አርግጥ ነው ፍቅር ሰጭ እግዚአብሔር ነው፤ ነገር ግን ቀደም ሲል እንዳየነው በእንደ በኩል ፍቅር ምርጫ እንደሆነ ማስብ ይኖርብናል። ስለዚህ አንድ ሰው ከራሱ ሰው ሁሉ የጠላውን መውደድ ይችላል፤ ደግሞም ሰው ሁሉ የወደደውን መጥላት ይችላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ፍቅርን ተከታተሉት ያለው ስዚህ ነው (1ቆሮ. 14:1)። ስለዚህ ምርጫችንን ፍቅር ስናደርግ ያን ጊዜ ለሁሉ የሚሆን ፍቅርን መንፈስ ቅዱስ በልባችን ያረሳል። የሚጠሱንን እንኳን ለመውደድ ምርጫ ብናደርግ የሚጠሱንን ለመውደድ የሚያስችሉንን ፍቅር ከእርሱ እናገኛለን። እግዚአብሔር የሚጠሱትን ይወዳቸው የለምን? (ሮሜ 5:10)።

ለፍጥረታዊ ሰው የሚጠሱትን መውደድ የማይቻል ነገር ነው፤ ነገር ግን ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ይሆናል (2ቆሮ. 5:17)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ሲፈስስ እርጌውን ባህርያችንን ይለውጥና ፍቅር ይሞላናል፤ ከዚያም የሚጠሱንን እንኳን መውደድ እንችገርም፤ የብዙዎች ፍቅር በቀዘቀዘበት በዚህ በመጨረሻው ትውልድ እንኳ ፍቅርንም ምርጫ ማድረግ ይቻላል። “ከአመፅም ብዛት የተነሳ የብዙዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች” ተብሎ የተነገረን ይህ ያለንበት ትውልድ ነው (ማቴ. 24:12)። ቢሆንም የብዙዎች ተባለ እንጂ የሁሉም እልተባለምና ከጥቂቶቹ ውስጥ ለመሆን ምርጫ ማድረግ ይቻላል።

ሰዎችን ገለል አድርገው እግዚአብሔርን ብቻውን ማገልገል የሚሹ ሰዎች ይኖራሉ። አገልጋይ ማለት የእግዚአብሔር ተላላኪ ማለት ነው፤ የእግዚአብሔር መልእክት ፍቅሩ ነው፤ ስለዚህ ያለ ፍቅር ወደ ሰዎች ቢኬድ የእግዚአብሔርን መልእክት ማበላሸት ይሆናል። የፍቅር ቃል በአፍ ብቻ ቢከማች ምን ዋጋ አለው? “ልጆች ሆይ በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንዋደድ” ተብሎ ተጽፏል (1ዮሐ. 3:18)። ስለዚህ ፍቅራችን ሁል ጊዜ ትኩስ እንዲሆን ከራሳችን የፍቅር አባት ወደ ሆነው ጌታ መቅረብ አለብን። እርሱ ግብዝነት የሌለበትን ለሁሉ የሚሆን ፍቅር ያበዛልናል (1ተሰ. 3:13)። ለሰዎች የሚኖረን ፍቅር በሦስት ዋና ዋና ነገሮች ላይ ተደግፎ ማደግ እንዳለበት ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

1ኛ. በእውቀትና በማስተዋል ላይ መመሥረት አለበት፤ “ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህንን እጻልያለሁ” (ፈልጽ. 1:11)። ማናቸውንም ነገር ለማወቅና ለመረዳት ረጋ ብሎ ማየትና ማስተዋል ያስፈልጋል። ማስተዋል ማለት በስሜት ከመነዳት ይልቅ እርቆ ማየት ወይም ጠለቅ አድርጎ ማስብ ነው። ስለዚህ ማስተዋል የንደሰው ሰው ለማፍቀርም ሆነ ለመጥላት የፈጠነ ይሆናል። ፍቅር እንደ እሳት ነው፤ ስለሆነም በውስጣችን ግልብልብ እሳት እንዳይሆን ማስተዋል ያስፈልገናል። እውቀትና ማስተዋል የንደሰው ፍቅር ዘለቁታ አይኖረውም፤ እንደ ገለባ እሳት ቶሎ ተያይዞ ቶሎ ሊጠፋ ይችላል። በማስተዋል የተያዘ ፍቅር ግን እንደ በረሃ ግንድ ነው፤ ቀስ ብሎ ይያያዝና መሃል ላይ ሳይጠፋ እስከ መጨረሻው ይዘልቃል።

2ኛ. በንጹሕ ልብና በንጹሕ ሕሊና ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት፤ “የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ከንጹሕ ልብና ከበን ሕሊና የሚወጣ ፍቅር ነው” (1ጢሞ. 1:5)። ፍቅር በአንድ መልኩ ስሜት ነው፤ ፍቅር የሚሰው ቃል አንድ ቢሆንም የስሜት ዓይነቱ ብዙ ነው፤ ፍቅር ነው ብለን ሁሉንም ዓይነት ስሜት በውስጣችን ማስተናገድ የለብንም። ሰውን ሁሉ መውደዳችን ከንጹሕ ልብ የመነጨ መሆኑን ማረጋገጥ እስብን። የራሳችንን ሕሊና ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ሕሊና መጠንቀቅ ደግሞ ይገባናል። ሰዎች ፍቅራችንን በበጎ ሕሊና እንዲቀበሉት ማድረግ የእኛ ፈንታ ነው። ያለማስተዋል የሚገባሉ ፍቅር በጎ ሕሊና ሊያሳጣ ይችላል። በሰዎች ዘንድ በጎ ሕሊና ማጣት ሰዎችን ያሳጣናል። ያሰንበት ጊዜ ከላይ እንዳየነው አብዛኛው ሰው ሕሊናው የቆሸሸበት ዘመን ነው፤ ሕሊናው የቆሸሸበት ሰው ደግሞ ንጹህ ፍቅርን አያሰብም።

3ኛ. በግብዝነት ላይ ያልተመሠረተ መሆን አለበት፤ “የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ግብዝነት ከሌለበት የሚወጣ ፍቅር ነው” (1ጢሞ. 1:5)። ግብዝነት ያልሆነችን መሆን ማለት ነው (ስለ ግብዝነት ወደፊት የምናደብት ክፍል ይኖራል)። እውነተኛ ፍቅር ባለበት ግብዝነት እንደ እድፍ ነው። እውነተኛ ፍቅር ባለበት የግብዝነት ፍቅር ይታወቃልና የሌለውን ፍቅር ከመግለጽ መቆጠብ ማስተዋል ነው።

የግብዣች ፍቅር ያለ ምርኩዝ አይቆምም፤ እግዚአብሔር ግን እንዲሁ ያለ ምርኩዝ እንደወደደን እኛም እርሱ በርሳችን እንዲሁ እንድንዋደድ አዝዞናል። ፍቅር ሰሚወዳት ብቻ ከሆነ ከግብዣነት የነፃ አይሆንም። የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ግብዣነት ከሌለበት ፍቅር የሚወጣ ነው። በጥቂቶች ላይ የተመሠረተ ፍቅር ግብዣነት ያለበት ነው። ይሁን እንጂ እውነተኛውን ፍቅር ራሳችን መፍጠር አንችልም፤ እውነተኛውን ፍቅር የምናገኘው ከኔታ ብቻ ነው። ስለዚህ ኔታ በወደደን ፍቅር እርሱ በርሳችን መዋደድ ብንመርጥ ስሁሉም የሚሆን ፍቅር እርሱ ኖሎበትን እንደሚችል ልንገነዘብ ይገባናል።

4. የእግዚአብሔር ድምጽ መለየት፤

“በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል” (ዮሐ. 10:27)። በመጀመሪያ እንደተመለከትነው መንፈሳዊ ዕድገት የማያቋርጥና መጨረሻ የሌለው ዕድገት ነው። ስለሆነም በሁሉም አቅጣጫ እንደሚገባ ለማደግ ረጅም ዓመታት ሊወስድ እንደሚችል መዘንጋት የሰብንም። ጊዜ ስሁሉም ነገር አስፈላጊ ቢሆንም በመንፈሳዊ ዕድገት ግን ለሁሉም እኩል አይሠራም፤ ለምን ቢባል ጊዜውን የበለጠ የሚጠቀምበት ቀድሞ ሊያድግ ስለሚችል ነው። ኤሌሁም ለኢዮብና ለጓደኞቹ ዕድሜን በተመለከተ እንዲህ አስ “እኔ በዕድሜ ታናሽ ነኝ እናንተ ግን ሽማግሌዎች ናችሁ፤ ስለዚህም ስጋሁ ... የዓመታትም ብዛት ጥበብን ባስተማረች ነበር፤ ነገር ግን በሰው ውስጥ መንፈስ አለ። ሁሉንም የሚችል የእምላክ እስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል። በዕድሜ ያረጁ ጠቢባን አይደሉም፤ ሽማግሌዎችም ፍርዱን አያስተውሉም ስለዚህ ስሙኝ” አለ (ኢዮ. 32:6-10)።

ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ስናስብ የሰውን ድምጽ በጀሮአችን እንደምንሰማው የሰው ድምጽ ዓይነት አድርገን ገምተን ይሆናል። የምንሰማው ድምጽ አየሩን እየገፋ ወይም እያርገበገበ የሚመጣ አይደለም። የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ ሰው ሲመጣ ምንም ዓይነት ድምጽ ማስተላለፊያ አያስፈልገውም፤ አየር በሌለበት ሕዋ ውስጥም እንኳን ያልፋል።

የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ ሕይወት የሚመጣባቸው ብዙ መንገዶች አሉት። በየትኛውም መንገድ ይምጣ ነገር ግን ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት መቻል አለበት፤ በጎቼ

ድምጹን ይሰማሉ ይላልና። ደግሞም በሌላ ሥፍራ “እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል” ይላል (ዮሐ. 16:13)። ስለዚህ ክርስቲያን የእውነትን ቃል ከእግዚአብሔር መቀበል የሚችለው የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ከቻለ ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት የማይችል ክርስቲያን ተመሳሳሰው በሚመጡ ድምጾች መወሰዱ አይቀርም። የእግዚአብሔርን ድምጽ አስመስሎ በይጣን በመሸንገል ብዙዎችን ያስታልና (2ቆሮ. 11:3፤ ራዕ. 12:9)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ እንዴት እንደሚመጣና አስመስሎ የሚመጣውንም ድምጽ እንዴት መለየት እንደምንችል በጥንቃቄ ማጤን ይኖርብናል። የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት ብዙ መንገድ ቢኖርም ዋና ዋና የሆኑትን ሦስት መንገዶች እናያለን።

እንደኛው መንገድ የሰውን ድምጽ በምንሰማበት ሁኔታ የእግዚአብሔር ድምጽ የምንሰማበት ጊዜ አሰ። በዚህ ጊዜ የምንሰማውን የእግዚአብሔር ድምጽ በአጠገባችን ያሉ ሌሎች ሰዎች ላይሰሙት ይችላሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የብላቴናው ሳሙኤል ልምምድ ነው። ሳሙኤል ብላቴና በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔር ታቦት ባለበት ተኝቶ ባለ እግዚአብሔር ደጋግሞ ጠራው። ሳሙኤል ዔሊ የጠራው መስሎት ደጋግሞ ወደ ዔሊ ይሮጥ ነበር። ዔሊ በወቅቱ ከእርጅናው የተነሳ ዓይኖቹ ፈገዘው ነበር፤ ቢሆንም ጆሮው በደንብ ይሰማ ነበር። ምክንያቱም ሳሙኤል ዔሊ የጠራው መስሎት ዔሊን እነሆ አለሁ ሊለው ዔሊ አልጠራሁም ይለው ነበር። ለሳሙኤል ይሰማው የነበረው የእግዚአብሔር ድምጽ ለዔሊ ግን አይሰማውም ነበር። ዔሊ የእግዚአብሔርን ድምጽ ያልሰማበት ምክንያት ከላይ እንደተጠቀሰው የእግዚአብሔር ድምጽ አየሩን እያርገበገበ የሚመጣ አልነበረም።

እግዚአብሔር ድምጹን ማስማት የፈለገው ለሳሙኤል ብቻ ነው። እግዚአብሔር ድምጹን ማስማት ከፈለገ እንደ መብረቅ ለሕዝቡ ሁሉ ማስማት ይችላል፤ በዚህም መልኩ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ድምጹን ያለማስታት ብዙ ጊዜ መኖሩን እናስተውላለን። በጉባኤው ውስጥ ለአንድ ሰው ብቻ የሚሰማ የእግዚአብሔር ድምጽ ለሌሎች ላይሰማ እንደሚችል መገንዘብ አለብን።

በዚህ ሁኔታ የምንሰማው የእግዚአብሔር ድምጽ ከምንችላቸው ቋንቋዎች ውስጥ በአንደኛው ሲሆን ይችላል፤ ለምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ “ሳውል ሳውል ስለምን ታሳድደኛለህ?” ብሎ ተናገረው፤ (ዮሐ. 10:26-27)፤ ጳውሎስ የእብራይስጥ ቋንቋ ይችላል ስለነበር በዚህ ወቅት ጌታ የተናገረው በእብራይስጥ ቋንቋ እንደነበር እናስተውላለን። የብሉይ ኪዳን ነብያት ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ በዚህ ሁኔታ ስምተው ይጽፉ እንደነበር እንገነዘባለን።

ሁለተኛው የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት መንገድ በፍንደቃ መልክ ነው። እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ኃሳቡን ወደ እኛ ይልካል (ዮሐ. 16:12-15)። በዚህን ጊዜ በታላቅ ፍንደቃ ወይም በታላቅ ደስታ ይሞላል። በዚህ መልኩ ወደ እኛ የሚመጣው የእግዚአብሔር ድምጽ ወይም መልእክት በሰዎች ቋንቋ ሳይሆን ኃሳቡ ብቻ ነው በውስጣችን የሚፈሰሰው፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ኃሳብ ወደ እኛ ሲመጣ እግዚአብሔር በውስጣችን ያፈሰሰውን ኃሳብ በመረጥነው ቋንቋ መግለጽና ማብራራት የእኛ ራንታ ይሆናል።

በሌላ አንፃር ደግሞ የእግዚአብሔር ድምጽ በውስጣችን ከሚወሰደው ከራሳችን ኃሳብ መለየት መቻል አለብን። ብዙውን ጊዜ በመንፈሳዊ ግለት ውስጥ ስንሆን የራሳችንን ኃሳብና ወደ እኛ የሚመጣውን የእግዚአብሔር ኃሳብ መለየት ያስቸግረን ይሆናል፤ ምክንያቱም ከላይ እንደተገለጸው የእግዚአብሔር ኃሳብ በውስጣችን መፍሰስ ሲጀምር ታላቅ ፍንደቃ ይሰማናል፤ እኛም ደግሞ አእምሮ ያለን ስለሆንን ኃሳቦችን በውስጣችን ማፍለቅ እንችላለን። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆነን በውስጣችን የሚፈጠረው ኃሳብ ከእግዚአብሔር የመጣ ኃሳብ ሊመስለን ይችላል። እንግዲህ እዚህ ላይ ነው የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመለየት ብስለትና ልምምድ የሚያስፈልገው።

ይዙን እንጂ ከእኛ ውጭ የሆነ ኃሳብ በውስጣችን ሲፈስ በማስተዋል ሆነን መለየት መቻል አለብን። የእግዚአብሔር ኃሳብ ወደ ውስጣችን ሲፈስ በትዝታ መልክ አይደለም፤ ከእኛ ውጭ የሚመጣው ኃሳብ ውስጣችንን ስንጥቅ ይገባል፤ ቀስ በቀስ እያሰላሰልን የምንደርስበት ኃሳብ አይሆንም። የራሳችን ኃሳብ ከሆነ አእምሮአችን ምክንያት ሲፈጥር ይታወቅናል፤ ቀደም ሲል ከሰማነው ነገር ጋር ወይም በውስጣችን ከቆየ ጥጻይ ጋር

የምናገናዝበው ነገር ይኖራል። የእግዚአብሔርን ኃሳብ ከምንም ነገር ጋር ሳናገናዝብ ከታላቅ ፍንደቃ ጋር እንደተከማቸ ኃይል ድንገት በውስጣችን ሲፈስ ይታወቅናል። ያ በውስጣችን የመጣው የእግዚአብሔር ኃሳብ በዓመታት ውስጥ ሊረሳን አይችልም።

ሦስተኛው የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት መንገድ በሰዎች በኩል ነው። ብዙውን ጊዜ በሰዎች የሚመጣ የእግዚአብሔር ድምጽ በትዝታ መልኩ፤ በስብከት ውስጥ ወይም ምክር በምንቀበልበት ጊዜ ሊሆን ይችላል። በእነዚህ ሁኔታዎች ወደ እኛ የሚመጣ የእግዚአብሔር መልእክት የመጀመሪያ ሳይሆን ቀደም ሲል ሰሰማነው ማረጋገጫ ሊሆን ይችላል፤ ወይም አጥብቀን እንድንረዳ ሊቀስትሰን የመጣ መልእክት ይሆናል። የሐዋርያው ጳውሎስን ልምምድ ብናይ ጥፋ ግንባቤ ይሰጠናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ከሦስተኛው የሚሰጥናዊነት ነዘው በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቆረጠ፤ በታዘው ላይ እያለ ነቢያት በኢየሩሳሌም መከራ እንደሚጠብቀው ይናገሩት ነበር (ሐዋ. 21:4-11)። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን እስቀድሞ ይህ እንደሚደርስበት ያውቅ ስለነበር ማገናዘብ ችሏል (ሐዋ. 20:23)።

በሰዎች በኩል የሚመጣውን ድምጽ የእግዚአብሔር ኃሳብ ነው ብሎ ለመቀበል እጅግ ጥንቃቄና ማስተዋል በተሞላበት ሁኔታ ማስብ ያስፈልጋል። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን በንቅ ለማባበል ሰይጣን በሰዎች ሊጠቀም ስለሚችል ነው። ብዙ ክርስቲያኖች የሚያባብልና የሚያሞካሽ ቃል መስማት ይፈልጋሉ። መልእክቱ ተግሳጽ ከሆነባቸው የእግዚአብሔር ኃሳብ ነው ብለው ባለማስተዋል ላይቀበሉ ይችላሉ። የእግዚአብሔርን ድምጽ የተለማመደ ብስለት ያለው ክርስቲያን ከሆነ ግን መልእክቱ ምንም ዓይነት ይዘት ይኑረው፤ ከእግዚአብሔር የሆነውንና ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ኃሳብ ይለያል።

ንጉሥ አክሄብ ጉጉ ሰው ነበር፤ ስለዚህም እግዚአብሔር በሚክያስ የነገረውን ማስጠንቀቂያ ከመቀበል ይልቅ ያደነቁትን ነቢያት ድምጽ ሰምቶ ጠፋ (2ዘ.ና 18:4-22)። የእስራኤል ነገሥታትና የሕዝብ አለቆች ብዙ ጊዜ እውነተኛ ነቢያቶችን አይቀበሉም ነበር። ኤርምያስ ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስና መጥፋት ትዝታ ሲናገር ይታወቅ ነበር። ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ባዶ ተስፋ የሚተነብዩትን ነቢያት ይሰሙና ይከተሉ ነበር።

ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሆነውን መልእክት ለመለየት በማስተዋል ቢመረምሩ ኖሮ እነርሱም ሆኑ ልጆቻቸው ባልጠፋም ነበር።

ታላላቅ በሚመስሉ ሰዎች በኩል የሚመጣውን መልእክት ከእግዚአብሔር ነው ብሎ ለመቀበል ብዙ ሰዎች እይቸገሩም፤ የእግዚአብሔርን ነገር ዝቅ ብለን እንድንቀበል እንዳንድ ጊዜ ባልታወቁና በተናቁ ሰዎች በኩል ሊመጣልን ይችላል። እስተዋይ ሰው ግን የዕቃውን ዓይነት ብቻ ቅይሆን በዕቃው ውስጥ ያለውን ነገር ይመረምራል።

“ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለ” (2ቆሮ. 4:7)። የከበረን ገንዘብ ማን በሸክላ ዕቃ ውስጥ ያኖራል? በሸክላ ዕቃ ውስጥ የከበረ ነገር አለ ብሎ ማን ያስባል? እግዚአብሔር ግን ታላቅ ኃይሉን ለመግለጽ የከበረውን ነገር በሸክላ ዕቃ ውስጥ ሲያኖር ወደደ፤ ስለሆነም ወደ እነዚህ ሸክላዎች መምጣት ምናልባት ራስን ዝቅ ማድረግ ይጠይቅ ይሆናል።

ከእግዚአብሔር ድምጽ ጋር ተመሳሰለው ከሚመጡ ሌሎች ድምጾች እንዴት መጠበቅ እንችላለን? መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን ሸንጋይ ወይም አስመላይ ነው ይለዋል (ኤፌ. 6:11፤ 2ቆሮ. 11:3)። ሰይጣን የእግዚአብሔርን በጎች ከመንጋው ነጥሎ የሚወስደው በኃይል ሳይሆን በማሳበልና በመሸንገል ነው። ስለዚህም የራሱን ኃሳብ ወደ ሰዎች የሚያደርስው ብዙ የተለያዩ መንገዶች ቢኖሩትም ዋና ዋናዎቹ መንገዶች ድምጹን ቀጥታ በመላክ፤ የራሱን ኃሳብ በማስተላለፍና በሰዎችም በመጠቀም ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ በቀጥታ ስማን የሚሉ ብዙ ሰዎች እንዳሉ ሁሉ የሰይጣንንም ድምጽ ስማን የሚሉ ብዙ ሰዎች መኖራቸውን እናያለን። ሰይጣን ድምጹንም ሆነ ኃሳብን ያስምንም መሣሪያ ወደ ሰው መላክ ይችላል፤ ራሱ መንፈስ ስለሆነ በፈለገው መልክና ቅርጽ መገስጥ ይችላል።

ሱንደር ሲንግ ሰይጣን ሊያታልለውና ሊሸነግለው እንዴት ወደ እርሱ መጥቶ እንደነበር እንዲህ ሲል መስክሯል፦

“... ሌላ ማታ ደግሞ ከሥራዬ በኋላ ወደ ጫካ ገብቼ በድንጋይ ላይ ተቀምጦ ስለ ምን እንደምጸልይ ሳስብ

ጀመርኩ። ይህን እያስብኩ በተመስጦ ሆኜ ሳለሁም አንድ ሰው መጣብኝ፤ በእስተያየቴና በእነጋገሩ በልብሱ ባለ ግርማ እምላክን በተለምዶ የሚያገለግል መስሎ ታየኝ። ነገር ግን የዓይኑ አገላለጥ የማታለልና የተንኮል የእስትንፋሱን የጢስ እቶን የሚመስል ገሃነማዊ ሆኖ ይታይ ነበር። እንዲህም ብሎ ተናገረኝ፡ “ቅዱስ ክቡር ጌታ ሆይ በጸሎትም መካከል በመግባቴ ይቅርታዎትን። ነገር ግን ስለ ፍቅር በስመ አብ ይቅር ይባላልና ወደ እርስዎ እምጥቶ ያለ ኃሳብ ይስመኝ። ይህቺ ራሰምን መንና ለብዙ ሰዎች ጥቅም የተሰዋች ሕይወትዎ ለእኔ ለብቻዬ ሳይሆን እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ብዙዎች እስደንቃለች።

ነገር ግን ምንም ሥጋዎና ነፍስም ስእምላክ ክብርና ለሌሎችም ጥቅም ቢሰዋት እነዚያ የሚበዙትን በእምነት እንኳን እያዩዋትም። በሞቀ ክርስትናም በሺዎች የሚቆጠሩ ክርስቲያኖችን እንዳነቃቁ እርግጥ ነው። ከእነርሱ የሚበዙት ግን ምንም እሳመኑዎትም። እንዲያለ እንደ ኃሳቤ በሕንዳውያን ወይም በመሐመዳውያን ዘንድ መሪ ቢሆኑ እይቸልዎትምን? አሁንም ምክራን ቢሰሙ እነርሱ እንደ እርስዎ የመስለ መንፈሳዊ መሪ ይፈልጋሉና ሺዎች ሰዎች በትህትና እያከበሩም በኋላም ሲከተሉዎ እናይ ነበር። ይህንን በስማሁ ጊዜ ድምጹን ከፍ አድርጌ ጮኼ እንተ ሰይጣን በጎችን የምትነጥቅ ተኩላ መሆንህን ፈጥኜ እውቄያለሁ ወደ ሕይወት ከምታስገባው ቀጭንዋ መንገድ እውጥተህ ወደ ሞት በምታስገባው ስራ መንገድ ልታስገባኝ ፈልገሃል። እኔ ግን ለዚያ ሕይወቴን ስለ እኔ ሳላለፈልኝ ሕይወቴን ያለኝንም ሁሉ ሰእርሱ ሳስገዛው እወዳለሁ። አሁንም ሂድ ከእኔ ራቅ ከአንተ ጋር ምንም ጉዳይ የለኝም እልኩት ይህንንም በስማ ጊዜ ከንፈሩን እየነከሰና በቁጣ እያጥረመረመ ሄደ” (ሱንደር ሲንግ መግቢያ ውስጥ ህስተኛ ራዕይ፡ እማርኛ ትርጉም)።

ሱንደር ሲንግ የገጠመው ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ “ሰይጣን የብርሃንን መልእክ እንዲመሰል ራሱን ይለውጣልና” ያለውን ያስታውሰናል (2ቆሮ. 11:14)።

ሰይጣን መንፈስ ስለሆነ ኃሳብን ወደ ሰው መላክ ይችላል፤ ጌታ በፋሲካ ምሽት ክሐዋርያቱ ጋር እራት እየበላ ሳለ ዲያብሉስ በአስቆሮቱ ይሁዳ ልብ እሳልፎ እንዲሰጠው ኃሳብ አገባበት ይላል

(ዮሐ. 13:2)። በዚህን ጊዜ ሰይጣን ራሱ ገባበት ማለት አይደለም፤ የገባበት ከዚያ በኋላ ነው (ዮሐ. 13:27)። በዚህ መልኩ ሰይጣን ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖችን ሁሉ መፈተኑ አይቀርም፤ ይሁን እንጂ የዚያን የእርቃሪ ድምጽ የተለማመዱ ክርስቲያኖች የሰይጣን ኃሳብ መልካም መለሱ እንኳን ወደ እነርሱ ቢመጣም እንግዳ ነገር ለለማረማቸው “በኢየሱስ ስም” ብለው መገሰጸቸው እይቀርም። ጌታ “በንቼ ድምጹን ያውቃሉ ከሌላው ግን ይሸሻሉ” ያለው ለዚህ ነው (ዮሐ. 10:4-5)። ሰይጣንን ተቃውሞ ከእናንተ ይሸሻል ተብሎ የተጻፈልንም ለዚህ ነው (ያዕ. 4:7)።

ሱንደር ሊንግ የገጠመው ሁኔታ እኔንም የገጠመኝ ነገር ነበር። በእንደ ወቅት እኔንም ሊያታልለኝ ወደእኔ የመጣበት ህጌታ አይረሳኝም።

ጊዜው ረዘም ያለ ጊዜ ነው። በእምነቱ ምክንያት ከቤተሰቡ ተሠዶ እንደ ወንድም ከእኔ ጋር ይኖር ነበርና፤ ቀንና ለሊት በፀሎት አብረን እንተጋ ነበር። እንደልማዳችን እንደ ለሊት በፀሎት በረከት ውስጥ እያለን ድንገት የእግዚአብሔር መላእክ ይዞኝ ወደሰማይ ወጣ። ሐዋርያ ጳውሎስ እንዳለው ከነሥጋዬ ይውለደኝ ወይንም ያለሥጋዬ ይውለደኝ አላወቅሁም። ብቻ መወለዴን አውቃለሁ። በዚያን ጊዜ ያለማኝ የነበረው ፍንደታ ልዩ ነበር። በሰማይ ብዙ አልቆየሁም፤ በሰማይ ያየሁትም ነገር አልነበረም፤ ብዙም ርቀን አልሄድንም። የወሰደኝ መልእክ መልሶ አመጣኝና ብዙ ሳይቆይ ሁለተኛ ይዞኝ ወደሰማይ ወጣ። አሁንም ያየሁት ነገር አልነበረም፤ ወደሰማይ ይዞኝ የሚመላለሰው መልእክ ማን መሆኑን ለማወቅ ፈልገኩ ነበር። ነገር ግን ማን እንደሆነ አላወቅሁትም። እንዲሁ በግምት ገብሮኤል ይሆናል ብዬ በማለብ፤ “ገብሮኤል በኢየሱስ ስም ወደኔ ነው የምትወስደኝ” አልኩት። አሁንም በሰማይ ብዙ ሳይቆየኝ መለሰኝ። ያ ልምምድ ልዩ ጉጉት አሳደረብኝ። እዚያም መቆየትን ናፈቅሁኝ። ይህንን እያሰብኩ ሳለ በዚያን ቅጽበት ውስጥ ሰይጣን እንደጥላ በፊቱ ቆመና “እኔም መንፈስ ነኝ፤ ልብህን ስጠኝና ይገባህ ልውጣ” አለኝ። ይህ እነጋገሩ ጊዜ አልወለደበትም፤ ቅጽበታዊ ነበር። እኔም በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ነበርኩና ወዲያውኑ “ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ የማይታመን መንፈስ ከእግዚአብሔር አይደለም” አልኩት። እኔም ይህንን ስናገር ጊዜ አልወሰደብኝም፤ ቅጽበታዊ ነበር። በዚያን ጊዜ መብረቅ እንደወረደ እደነት ብን ብሎ ጠፋ።

ምንም እንኳን የእኔን መጓጓዣ አይቀር በመጣም ማን መሆኑን በመንፈስ ቅዱስ አወቅሁት። በፊቱ እንደጥላ ሲቆም እጅግ የሚቀፍ ነበር። ድምፁም ያንኑ ያህል የሚቀፍ ነበር። ድምፁ እንዴት እንደሚቀፍ መግለጽ ያሥቸግራል፤ ብቻ እጅግ ይቀፋል። የእግዚአብሔርን መንፈስ የተቀበሉ ክርስቲያኖች በዚህ መልኩ የሚመጣውን የወይጣንን ድምፅ መለየት እንደሚችሉ እርግጠኛ ነኝ።

ሰይጣን ብዙ ክርስቲያኖችን የሚያስትበት ሌላው መንገድ ሰዎችን የጽድቅ እገልጋዮች አስመስሎ በመላክ ነው። “ይህ ድንቅ አይደለም ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልእክ እንዲመስል ራሱን ለውጧልና። እንግዲህ እገልጋዮች ደግሞ የጽድቅ እገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም ፍጹሚያቸውም እንደሥራቸው ይሆናል (2ቆሮ. 11:14-15)። እንዲህ ዓይነት ሰዎች በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነበሩ (ራዕ. 2:1-2)። ነገር ግን በዚያ የነበረው መጋቢ በጥንቃቄ ይከታተላቸው ለለነበር ኋላ ሐሰተኞች መሆናቸውን ደረሰባቸው። ምናልባት ለብዙ ጊዜ በጌታ ስም ሰብዘው ይሆናል፤ እንደነዚህ ዓይነቶቹ ኢየሱስ በሐይወታቸው ሳይከብር በእፋቸው “ጌታ፤ ጌታ” ሲሉ ይታወቅባቸዋል። በመንፈስ ቅዱስ ሆነው በውስጣቸው እያከበሩት የጌታን ስም የጠሩት ደግሞ እንዲሁ ይታወቃሉ (1ቆሮ. 12:1-3)።

ብዙውን ጊዜ ሰይጣን ያልበሰሰ ክርስቲያኖችን የሚያስተው የእግዚአብሔር እገልጋይ በሚመስሉ ሰዎች ነው። እነዚህ የእግዚአብሔርን ቃልና የክርስቲያኖችን ቋንቋ እየተናገሩ ለሰሚመላለሱ ቶሎ ላይታወቅባቸው ይችላል። በተለይ ጉቱ የሆነ ክርስቲያን በእጃቸው ለማስገባት ጊዜ አይወሰድባቸውም (ቲቶ 1:11፤ 2ክ.ጥ. 2:14፤ 2ጢሞ. 3:6-7)። በመልካምና በሚያቆላምጥ ንግግርም ተንኲል የሌለባቸውን ሰዎች ልብ ያታልላሉ (ሮሜ 16:18፤ ይሳ. 16)።

ሰይጣን ክርስቲያኖችን በወጥመዱ ለመያዝ ሁልጊዜ ውሸት እየተናገረ ሳይሆን እብዛኛውን ጊዜ እውነተኛ የሆኑትን መልእክቶች እያስተላለፈ የእግዚአብሔርን እውነተኛነት በሰዎች መልእክት ማረጋገጥ የሚፈልጉ ሰዎችን በቀላሉ በማታለል ነው። እውነተኛ ትንቢቶች መልእክተኛው ከእግዚአብሔር መሆኑን ያረጋግጣልናል እንጂ የእግዚአብሔርን እውነተኛነት እያረጋገጠልንም፤ እግዚአብሔር ለዘለዓለም እውነተኛ ነውና (ዘዳ. 18:20-27)።

ሰለሆነም የእግዚአብሔርን እውነተኛነት ለማረጋገጥ የሚፈልግ ሰው በቀላሉ ሊሰኝ ይችላል። ሰይጣንም እውነተኛ መልእክት ማስተላለፍ ከቻለ የሰይጣን መሆኑን እንዴት መለየት ይቻላል? የሚል ሰው ይኖራል። እግዚአብሔር መናፍቅ የመለየት ጾጋን ሰጥቶናል። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ሁሉ በጥንት ካልተወሰዱ በስተቀር የሰይጣንን ድምጽ ሊለዩ ይችላሉ ብዬ አምናለሁ። መንፈስ ቅዱስ የጌታን ድምጽ ስምተን እንድናከብረው እንደሚያስችሉን ሁሉ እንዲሁምና ደግሞ የሰይጣን ድምጽ በየትኛውም እቅጣጫ ቢመጣ እንድንቃወመው ይገፋፋናል። በእርግጥ የረቀቀውን የሰይጣንን እሳብ ለመለየት በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግ ያስፈልጋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ በፊልጵስዩስ የገጠመውን እንደ ምሳሌ ወስደን ብናይ ትምህርት ይሰጠናል። የምዋርተኝነት መንፈስ የነበረባት ያች ግሪካዊት ባሪያ እነ ጳውሎስን ባዮች ጊዜ “የመዳንን መንገድ የሚነግሩዋችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል እምላክ ባሪያዎች ናቸው” እያለች ለብዙ ቀናት ትጮህ ነበር፤ ንግግርዋ እውነት ነው፤ እነ ጳውሎስ የመዳንን መንገድ የሚያስተምሩ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ናቸው። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን አልተቀበለውም፤ ለምን ቢባል መልእክት አስተላላፊው ማን መሆኑን እውቆ ነበርና፤ ስለዚህ ለቋት እንዲሄድ አዘዘው (ሐዋ. 16:16-18)።

የሰይጣን ድምጽ በየትኛውም መንገድ ይምጣ ይቀፋል፤ በቆዳችን ላይ የሚኮስኩስ ነገር ሲሄድ እንደሚቀፈን ሁሉ የሰይጣን ድምጽ ሲመጣ ውስጣችንን ይቀፈናል፤ መንፈሳችን ይቆጣል፤ በዚያን ጊዜ ሳናመነታና ሳናብስለስል በጌታ ስም መገሰጽ ይኖርብናል (ያዕ. 4:7)።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔርም ሳይልካቸው ሰይጣንም ሳይልካቸው ከእግዚአብሔር መልእክት አለን ብለው የሚመጡብን ወገኖች ይገጥሙናል፤ እንዴት መለየት እንችላለን? በዚህ ዓይነት ወደ እኛ የሚመጡ ወገኖች ምናልባት ጤናማ ክርስቲያኖች ሊሆኑ ይችላሉ። በጸሎት ጊዜ በፍንደቃ ውስጥ ሆነው ስለ እኛ በሚያስቡበት ጊዜ ከእግዚአብሔር መልእክት ያገኙ መሰላቸው ይሆናል። ይሁን እንጂ መልእክታቸው ከእግዚአብሔር እንደምንሰማው ድምጽ ልባችንን ስንጣጥቅ የሚገባ ላይሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ ከሰይጣን እንደሚመጣው ድምጽ

የሚያውከን ላይሆን ይችላል። ስለዚህ ዝም ብለን ብንሰማቸው እንደማናቸውም ጊዜ ዓይነት የሰው ንግግር ብቻ ይሆንብናል። ይሁን እንጂ ሳናስደነግጣቸው በእርጋታ ቀስ ብለን ልናስረዳቸው ይገባል እንጂ መልእክቱን እንደተቀበልን መስለን መሸኘት አይገባም። ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ሕይወት ልንጠነቀቅ ይገባል፤ ዝም ብለን መተው በስህተታቸው እንዲቀጥሉ ማበረታታት ይሆናል። ራሳችንንም ልዩ መንፈሳዊ ብቃት እንዳለን በመቁጠር ሌሎችን ተስፋ ማስቆረጥም አይጠበቅብንም።

IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ

1. በክርስትና ሕይወት የዕድገት መጠን እስከ ምን ድረስ ነው?
2. በክርስትና ሕይወት የምናድግባቸው እራት እቅጣጫዎች ምንድን ናቸው?
3. ስለ እግዚአብሔር በማወቅ እና እግዚአብሔርን በማወቅ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ከሌሎችም ጋር ተወያይበት።
4. መንፈስ ቅዱስ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችን ሰቅፋሳኑ የሰጠበት ምክንያት ምንድን ነው? ተወያይበት።
5. በገላ. 5:22 ላይ የተጠቀሱት የመንፈስ ፍሬ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው ያልነበሩት ምክንያት እስረዳ።
6. ጸጋን በምትሰማዎት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለሥፍራቸው ቆመው የሚያገለግሉትን እገልጋዮች በቀላሉ መለየት የሚቻለው እንዴት ነው? ተወያይበት።
7. በሰው እንግር መልካም ስጦታ ሁል ጊዜ የፍቅር መግለጫ ላይሆን የሚችልበት ምክንያት ምንድን ነው? ተወያይበት።
8. “ፍቅርን በመስጠት” እና “ፍቅርን በመግለጽ” መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
9. እግዚአብሔር እንደያ ልጁን በመስጠት ለዓለም ፍቅሩን ገልጿል፤ በግል ደረጃ እግዚአብሔር እንደሚወደን እንዴት ማረጋገጥ እንችላለን? ተወያይበት።
10. በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እየበዛ ሲጻድ በሦስት እቅጣጫ በሕይወታችን የሚከሰቱ ነገሮች እሱ ምንድን ናቸው?
11. ፍቅር የሚሰጠው ከእግዚአብሔር ቢሆንም ፍቅር ሲጎድለን ተጠያቂ የምንሆነው ስምንድን ነው? ተወያይበት።
12. “እርሱን ሳታዩት ትወዱታላችሁ” ይላል (1ኤጥ. 1:8)። ክርስቶስን ሳናየው እንዴት ልንወደው ቻልን?
13. ፍቅራችን በሦስት ዋና ነገሮች ላይ መመሥረት እንዳለበት መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ ከጥቅሶቹ ጋር እያገናኙበት እስረዳ።
14. የእግዚአብሔር ድምፅ ወደ እኛ ሲመጣ የሚችልበት መንገድ ብዙ ቢሆንም ሦስቱ ዋና ዋና መንገዶች ምንድን ናቸው?
15. የእግዚአብሔር ድምፅ በጉባዔ ውስጥ ሰእንድ ሰው ሲመጣ ሌሎች ሲሰሙ የማይችሉበት ምክንያት ምንድን ነው?
16. የጠላትን ድምፅና የእግዚአብሔርን እንዴት መለየት እንችላለን? ተወያይበት።

V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች

ባለፈው ምዕራፍ በመንፈሳዊ ሕይወት የምናድግበትን እቅጣጫ በተመለከተ እራት መሥረታዊ የሆኑ ነገሮችን አይተናል። እነርሱም እግዚአብሔርንና ጌታ እ.የሱስ ክርስቶስን በማወቅ ማድግ፣ በጸጋ ማድግ፣ በፍቅር ማድግና የእግዚአብሔርን ድምፅ በመስማት ማድግ የሚሉ ናቸው።

በእነዚህ እቅጣጫዎች በሚገባ ለማድግ የሚረዱን ዘወትር ልንለማመዳቸው የሚገባን ነገሮች በዚህ ምዕራፍ ትኩረት የምንስጥባቸው ይሆናሉ። የመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ዳግም በመወሰድ ይጀምራል፤ ዳግም ልደት ሳይኖር በመንፈሳዊ ሕይወት ማድግ አይኖርም። ለዳግም ልደት ከመጀመሪያው በቂ ትንታኔ ስለተሰጠ በዚህ ክፍል ለመነሻ ያህል መጥቀሱ በቂ ነው።

በክርስትና ሕይወት በእገልግሎት ለማድግ የማይናፍቅ ክርስትያን የለም፤ በሐዋርያትና በነቢያት የተገለጠው እገልግሎት ዛሬም በእኛ ሕይወት እንዲታይ እንመኛለን፤ ክርስቶስን የመምሰል ሕይወት እንዲኖረን እንናፍቃለን፤ በክርስትና ሕይወት በድል ለመጓዝ እንፈልጋለን፤ ይሁን እንጂ ከፊት ያልቅ ሸክማችን ከብድር መንፈሳዊ ነገራችን ደብዘዞ፤ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ተስኖን፤ ፍቅራችን ቀንሶ ስናይ ጥልቅ የሆነ ሃዘን ያለማን ይሆናል። ምንም የማይሰማን ከሆነ ግን መንፈሳዊ ደዌ ይሆን ይሆናል ማለት ይቻላል። በደዌ የተያዘ ሰው ምንም ዓይነት ምግብ አይጥመውም፤ በደህናው ጊዜ የሚወደውን ምግብ እንኳ ሲሰጡት ያስጠሳላል። መንፈሳዊ ደዌ የያዘውም ሰው በተመሳሳይ ሁኔታ እንደዚሁ ነው፤ መንፈሳዊ ምግብ ያስጠሳላል። ይህ ዓይነት አዝማሚያ እደገኛ ስለሆነ ወደ ሞት ያደርስዋል።

እንዳንድ እገልጋዮች ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድጉና ሳይጠነክሩ እገልግሎታቸውን ማሳደግ ይፈልጋሉ። እንደዚህ ያሉ እገልጋዮች ሥሩን ወደ ታች እንዳልሰደደ ዛፍ ይመስላሉ፤ ሥሩን ወደ ታች ያልሰደደ ዛፍ ጎርፍ ሲመጣ ወይም የዝናብ ውሽንፍር ሲገፋው መቋቋም ያቅተውና ይወድቃል። እንደዚሁም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድጉ እገልግሎታቸውን በማሳደግ ላይ ጊዜያቸውን የሚያጠፉ ክርስቲያኖች ትንሽ ተቃውሞ ወይም ነቀፋ ሲደርስባቸው መጽናናትና መቆም ያቅታቸውና ክወገኖቻቸው መሸሽ ይጀምራሉ።

ለሰዚህ አገልግሎትን ለማሳደግ ከመሮጥ ያልቅ በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግን መነሻ ያደረገ ክርስቲያን መድረሻው ያማረ ለሰሚያን አገልግሎቱም አይናድም። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያደገ ክርስቲያን ሥሩን በወንዝ ዳር እንደሰደደ ዛፍ ይመስላል፤ በወንዝ ዳር ሥሩን የሰደደ ዛፍ ወደ ላይ ያድጋል፤ ከሩቅ ሳይቀር ይታያል፤ ቅጠሎቹም እይረግፉም፤ ፍሬውም አይቋረጥም (ኤር. 17:5፤ ሕዝ. 47:1-12፤ መዝ. 1:3)። ስለዚህም በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ለማደግ ስለሚያስችሉ መንፈሳዊ ልምዶች ቀጥለን እናያለን።

1. የቃሉ መላት

በቅድስናና ሕይወት ስለ ማደግና የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ ለሰሚናረው ድርሻ ቀደም ሲል አይተን ነበር። በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ የእግዚአብሔር ቃል ስለሚናረው ድርሻ በዚህ ከፍል ለየት ባለ መልኩ እናያለን። የእግዚአብሔር ቃል በብዙ ነገሮች ተመስሏል፤ ከእነዚህ ውስጥ ጥቂቶቹን ወስደን እናያለን።

ሀ. የእግዚአብሔር ቃል የሕይወት እንጀራ ነው።

ዲያብሎስ ጌታ ኢየሱስን ሲፈትነው “እነዚህን ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል” ባለው ጊዜ ጌታም “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም” ብሎ መለሰለት ማቴ. 4:3-4። እርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ከእንጀራ ጋር በማንጸጸር “ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም” አለ። ለሰው ከእንጀራ ሌላ የሚያስፈልገው ምግብ ምን እንደሆነ ሲጠቅስ “ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ” ሊል ሰው እንደ እንጀራ የእግዚአብሔርን ቃል መመገብ አለበት ማለቱ እንደሆነ ግልጽ ነው።

ኤርምያስ “ቃልህ ተንኝቷል እኔም በልቼዋለሁ፤” በማለቱ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ምግብ እንደሆነ ይናገራል (ኤር. 15:16)። ዳዊት “ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላ ያልቅ ለእኔ ጣፈጠኝ” ይላል መዝ. (119:103)። በመንፈሳዊ ቅዱስ ውስጥ ሆነን የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ ተርበን ከምንበላው ጥሩ ምግብ ያልቅ ይጥመናል፤ መንፈሳዊ ሕይወታችን ልዩ ምግብ ማግኘቱ ይሰማናል፤ ከዚያም ተለፋችን ሲታደለ እምነታችን ሊሞላ ይታወቀናል። የመንፈሳዊ ሕይወት ጥንካሬ መለኪያው አንዱ እምነት ነው፤ እምነት የሚገኘው ደግሞ

ከእግዚአብሔር ቃል ነው (ዮሴፍ 10:17)። በመንፈሳዊ ሕይወታችን አድገን ጠንካራ እምነት እንዲኖረን የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር መመገብ ይኖርብናል።

ለ. የእግዚአብሔር ቃል አንድ መብራት።

በመንፈሳዊ እነጋገር ይህች ዓለም ጨለማ ናት (ፊልጵ. 2:14-16፤ ማቴ. 5:14፤ 1ዮሐ. 1:6፤ 2:11)። ጨለማ በዋጣት ዓለም ውስጥ በሕይወት መንገድ ለመራመድ እንደ ብርሃን ሊመራን የሚችል የእግዚአብሔር ቃል ነው። ዳዊት “ሕግህ ለእግሬ መብራት ለመንገዴ ብርሃን ነው” ይላል (መዝ. 119:105)። መብራት የሌለው በጨለማ የሚጓዝ መንገድኛ ከመሰመር መውጣቱ እይቀርምና ወደማይፈልግበት ሥፍራ ይደርሳል። በመንፈሳዊ ሕይወትም እንደዚሁ ነው፤ ዲያብሎስ ከእግዚአብሔር መንገድ ሊያወጣን የጽድቅ መንገድ አስመስሎ የሚቀደሰው መንገድ እለ፤ ያም መንገድ የእውነትና የሕይወት መንገድ አለመሆኑን ያለ እግዚአብሔር ቃል መለየት ያዳግታል።

በሌላ አንፃር ሰናይ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን ያዘው መመሪያችን የእግዚአብሔር ቃል ነው እያሉ እውነተኛው መንገድ የጠፋባቸውም እይጠፋም። እነርሱም ከምጋስ (አቅጣጫ መጠቆሚያ) ይዞ አቅጣጫ የጠፋበት መርከበኛን ይመስላሉ። እነባበቡን አውቆ ካልተጠቀመበት ከምጋስ መደዙ ምንም አይጠቅምም። በተመሳሳይ ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱስን በትክክለኛው መንገድ ካልተረዱት ከእውነት መንገድ ወጥተው በተሳሳተ አቅጣጫ መጓዝቸው እይቀርም።

መጽሐፍ ቅዱስን በትክክለኛ መንገድ ለመረዳት ጥረት ማድረግ እንዳለብን ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን የኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ታሪክ ነው፤ እርሱም በሰረገላ ተቀምጦ በምድረ በዳ መጽሐፍ ቅዱስ እያነበበ ሲጓዝ ፊልጶስ ቀርቦ “በእውነት የምታነበውን ታስተውለዋለህ?” አለው እርሱም “የሚመራኝ ሳይኖር ይህ እንዴት ይቻለኛል?” ብሎ መለሰለት (ሐዋ. 8:30)። ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የጠፋበት ቋንቋው ሳይሆን ትርጉሙ ነው። ለዚህም ነው መልሶ ፊልጶስን “እባክህ ነቢዩ ይህን ስለማን ይናገራል? ስለ ራሱ ነውን ወደሰ ስለሌላ?” ሊል የቻለው (ሐዋ. 8:34)። ቋንቋውን ባያውቅ ኖሮ እንደዚህ ብሎ መጠየቅ ባልቻለም ነበር። ጃንደረባው የሚያነበውን ክፍል በመሰለው መንገድ ሊረዳው አልፈለገም፤ ከዚህ ያልቅ ትክክለኛውን ትርጉም ለማግኘት በመፈለግ

እግዚአብሔር ሥላሴን በትክክል ሊያስረዳው የሚችልን ሰው አዘጋጀለት። የእግዚአብሔርን ቃል በትክክለኛ መንገድ ከተረዳን ከራሳችን አልፈን የአውነት መንገድ ለጠፋባቸው ሰዎች እንደ ፊልጶስ የአውነትን ቃል ልናስረዳቸው እንችላለን (ፊልጶ. 2:15)።

ሐ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ መልካም ዘር፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል በዘር ሲመሰል ቃሉን የሚሰሙት ደግሞ በእርሻ ይመሰላሉ (ሕዝ. 36:9-10፣ ማቴ. 13:3-9፣ 1ቆሮ. 3:6-9)። የእግዚአብሔር ሕዝብ በእርሻ፣ ቃሉ ደግሞ በዘር የተመሰለበት ዋናው ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበል ብዙ ፍሬ ማፍራት እንዳለብን ለማመልከት ነው። “በእኔ ብትኖሩ ቃሉቴም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከብራል ይላል” (ዮሐ. 15:7-8)። በዚህ ሥፍራ የሚናገረው ፍሬ በገላ. 5:22 ላይ እንደተጠቀሰው ዓይነት የመንፈስ ፍሬ ሳይሆን የአገልግሎት ፍሬ ነው። ምክንያቱም “ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ” የሚለው ቃል ደቀ መዛሙርትን ማፍራት እንዳለብን ሲያመለክት ነው። ደቀ መዛሙር ማለት የቃሉ ተማሪ ማለት ነው፤ ደቀ መዛሙር መምህር ሆኖ ብዙ ደቀ መዛሙርትን ማፍራት የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል በሙሉ ሲኖረው ነው። “እነሆ እኔ ለእናንተ ነኝና ወደ እናንተም አመለከታለሁ፤ እናንተም ትታረሳላችሁ ይዘራባችሁማል፤ እኔም የእስራኤልን ቤት ሰዎች ሁሉ ሁሉንም አበዛችኋለሁ” ይላል (ሕዝ. 36:9-10)።

ጌታ ኢየሱስ ስለ ዘረው ምሳሌ ሲናገር፡ “በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ሰዎች የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያረራል እንዲሁም መቶ፣ አንዱም ሰድሳ፣ አንዱም ሰላሳ ያድጋል” ብሏል (ማቴ. 13:23)። በዚህ ሥፍራ እንደምናየው አንድ ክርስቲያን በሕይወቱ ፍሬ የማፍራቱ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የተያያዘ መሆኑን ያረጋግጥልናል።

መ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ፡ በመጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ ተደርጎ ተጠቅሷል (ኤፌ. 6:17)። ይህም የሚያሳየን ጠላታችን ዲያብሎስን የምንዋጋበት የጦር ዕቃ መሆኑንና የልባችንን ሸለፈት የሚገርዝ መሆኑን ለመግለጽ ነው (ዕብ. 4:12)።

ከግብጽ የወጡ ስልፈኞች በምድረ ዘዳ ባለቀ ገዢ እነርሱን መተካት የነበረባቸው አዲሱ ትውልድ ከነሸሰፈታቸው ወደ ሰልፍ ከመውጣታቸው በፊት እግዚአብሔር አያሱን እንዲገርዝባቸው ስላዘዘው እርሱም በጌልጌሳ ገረዛቸው፤ ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር “ዛሬ የግብጽን ነውር ከእናንተ ላይ እንከባልያለሁ” አለው (አያሱ 5:2-9)። በእስራኤላውያን ዘንድ የሥጋ ሸለፈት እንደ ነውርና እንደ ትልቅ ነቀፋ ስለሚቆጠር እስራኤላውያን የሆኑ ሁሉ የግድ መገረዝ ነበረባቸው። በአዲስ ኪዳን ትልቁ ነውር የልብ ሸለፈት መገረዝ ነበረባቸው። በአዲስ ኪዳን የግርዘት አገልጋይ ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ነው፤ የአዲስ ኪዳን የግርዘት አገልጋይ ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። “ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር እውነት የመገረዝ አገልጋይ ሆኖ እሳለሁ” (ሮሜ 15:9)። እርሱም የልባችንን ሸለፈት የሚገርዘው የመንፈስ ሰይፍ በሆነው በቃሉ ነው። “በክርስቶስ መገረዝ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ በእርሱ ሆኖችሁ ደግሞ ተገረዛችሁ” (ቆላ. 2:11 ፣ ኤፌ. 6:17)።

የመንፈሳዊ ጥንካሬ ዕድገት ከውጊያ አንፃር ሊታይ ግድ ነው። ይሁን እንጂ ውጊያችን ከደምና ከሥጋ ጋር አስመሆኑንና የጦር ዕቃችንም ሥጋዊ እንዳልሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ይነግረናል (2ቆሮ. 10:3-7፣ ኤፌ. 6:12-18)። ለውጊያ መሰለፍ ብቻ በቂ አይደለም፤ ውጤት ማምጣት ያስፈልጋል፤ ይህም ውጤት ነፍሳትን ማጥፋት ሳይሆን ነፍሳትን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መማረክ ነው። “የሰውንም አሳብ በእግዚአብሔር እውቀት ላይ የሚነሳውን ከፍ ያለውን ነገር ሁሉ እናፈርሳለን፤ ለክርስቶስም ስመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርክለን” ይላል (2ቆሮ. 10:5)። ስለሆነም አእምሮን ሁሉ የምንማርክበት የጦር ዕቃችን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ እራሱን እንደ ክርስቶስ ወታደር አድርጎ ይቆጥራል። ይህም ወንጌልን ሰዓለም ለማዳረስ የሚያደርገውን ተጋድሎና ጥረት ለማሳየት ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ ከዲያብሎስና ከሠራዊቱ ጋር የሚያካሂደውን መንፈሳዊ ውጊያ ሲገልጽ ነው። በዚህም መንገድ ለመስሰፍና ውጤት ለማግኘት የእግዚአብሔር ቃል በሙሉ እንደሚያስፈልግ ያናገራል (ቆላ. 3:16)።

ወ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ እሳት፡ በኢሮምያስ 23:29 ላይ የእግዚአብሔር ቃል በእሳት ተመስሏል። እሳት ደግሞ ለማቃጠል ለማንጠርና ለማጥራት ይጠቅማል። የእግዚአብሔር ቃል በሰው ሕይወት ውስጥ እንዲሁ ይሠራል። በሰው ውስጥ ፍሬ የሰሰው ገሰባ የሆነ ብዙ ከንቱ ነገር

ይከማቻል። “ገለባ ከሰንዴ ጋር ምን አስው?” ይላል፤ በዚህ ስፍራ ንፋስ ስለሚወስደው ገለባ ሳይሆን በሰው ውስጥ ስለሚከማቸው ከንቱ ኃሳብ ነው የሚናገረው። ይቀጥልና “በውኑ ቃሌ እንደ እሳት . . . አይደለችም?” ይላል። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን በመሳት ሊኖር ከንቱ የሆነ ኃሳብ ልባችንን ሞልቶ ሊያውከን አይችልም። ምክንያቱም እሳት ገለባን እንደሚበላ የእግዚአብሔር ቃል ልባችንን የሞላውን ገለባ የሆነ ኃሳብ ይበላዋልና።

ረ. የእግዚአብሔር ቃል እንደ መደብር፡
“በውኑ ቃሌ እንደ እሳት፡ ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መደብር አይደለችም?” (ኤር. 23:29)። በዚህ ሥፍራ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል በመደብር ተመስሏል። ኤርምያስ በነበረበት ጊዜ ብዙ ሕልም አላሟሟችና ትንቢት ተናጋሪዎች ነበሩ። ሕልማቸውም ሆነ ትንቢታቸው ከራሳቸው አመንጭተው የሚናገሩት እንጂ ከእግዚአብሔር አልነበረም (ኤር. 14:14፣ 23:26)። ስለዚህ ቃላቸው እንደ ገለባ ከንቱና እርባና ቢስ እንደሆነ በመገስጽ “የሚያልም ነብይ ሕልምን ይናገር፤ ቃሉም ያለበት ቃሉን በእውነት ይናገራል። ገለባ ከሰንዴ ጋር ምን አስው? በውኑ ቃሌ እንደ እሳት ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መደብር አይደለችም?” (ኤር. 23:28-29) ይላል። ድንጋይን ለማድቀቅም ሆነ ቅርጽ ለመስጠት መደብር አስፈላጊ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰው ልብ እንደ ድንጋይ ጠንካራ እንደሆነ ተጽፎ እናገኛለን። (ሕዝ. 11:19፣ 36:26)። ስለዚህ የሰውን ድንጋይ ልብ ማቃናት የሚችለው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው (2ጢሞ. 3:16)።

ብዙ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን ዘወትር ለማንበብ ልባቸው ይነሳሳና እንዴትና ከየት መጀመር እንዳለባቸው ሊደሰቡ መመሪያ የሚሆናቸው ያጣሉ። መጽሐፍ ቅዱሳችንን የምናነብበትን የቀኑን ጊዜያችንን መመደብ ይኖርብናል። ስዚህ ጥሩ መነሻ የሚሆንን የመመገቢያ ጊዜያችን ነው። በቀን ውስጥ የቁርስ፣ የምሳና የእራት ጊዜ እንዳለን ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳችንንም የምናነብበት ጊዜ በተመሳሳይ ሁኔታ ሊኖረን ይገባል። ስቁርስ፣ ለምሳና ለእራት ጊዜ ካገኘን ለእግዚአብሔር ቃልም ጊዜ ሊያጥረን አይገባም።

አጭርም ጊዜ ቢሆን መጽሐፍ ቅዱስን የማንበብ ልምድ ሊኖረን ይገባል። ዋናው ቁም ነገር ያነበብነውን ቃል በልባችን ማኖር ነው። “ትእዛዝህን እሰላሰላለሁ መንገድህንም እፈልጋለሁ” ይላልና (መዝ. 119: 15)

ስለዚህ ቁም ነገሩ ብዙ ማንበባችን ሳይሆን ያነበብነውን በማስተዋለችን ነው ብዙ ፍሬ የሚኖረን “ደህ ቃሉን ስምቶ የማያስተውል ነው እርሱም ፍሬ ያፈራል” (ማቴ. 13:23)።

በሥርዓት እየተመራን ባለማቋረጥ ማንበብ ብንጀምር በአጭር ጊዜ ውስጥ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ከዳር እስከ ዳር መመጣት እንችላለን። ይሁን እንጂ ደጋግመን ማንበባችንን ማቆም የለብንም (ማቴ. 4:4)።

ዕድሜ ልካችንን እንጀራ እንደምንበላ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ዕድሜ ልካችንን ልንመገብ ይገባናል። “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ እይናልም” ብሎ የተናገረውን የጌታን ቃል መዘንጋት የለብንም።

2. የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት

በየዘመናቱ የሚነሱ መንፈሳዊ ስዎች ስለ ጸሎት ብዙ ትምህርት ለመስጠት ሞክረዋል፤ ይሁን እንጂ ጸሎት በጽሑፍ ወይም በቃል የምንማረው ሳይሆን ጸሎትን መማር የሚቻለው በመጸለይ ብቻ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ስለዚህም በዚህም ክፍል ስለ ጸሎት ለማስተማር ሳይሆን የእግዚአብሔር ልጆች በጸሎት ዓለም ውስጥ ገብተው መንፈሳዊ በረከት እንዲቀበሉ ስጽሎት ለመቀስቀስ ነው። አዲስ የተወለደ ሕፃን የእናቱን ጡት እንዲጠባ መቀስቀስ እንጂ ማስተማር አያስፈልገውም። ጸሎትም እንዲሁ ከመንፈስ ቅዱስ የተወለዱ ክርስቲያኖች እንዲጸልዩ መቀስቀስ እንጂ እንዴት መጸለይ እንዳለባቸው ማስተማር የመንፈስ ቅዱስ ድርሻ ነው። “እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል” (ሮሜ 8:26-27)። ተግተው የማይጸልዩ ክርስቲያኖች እንቅልፍ ውስጥ እንዳሉ ይቆጠራሉ፤ ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ደካማና የአሁኑን ዓለም ፈተና መቋቋም የሚያቅታቸው የሥጋ ምኞትና የስደጣን ፈተና የማይቋቋሙ ስለሚሆኑ በቀላሉ ሊሸነፉ ይችላሉ።

በዚህ ዘመን ውስጥ ያሉትን ክርስቲያኖች ለጸሎት መቀስቀስ እጅግ ከባድ ነው ምክንያቱም ጸሎት ችል የተባለበት ጊዜ ስለሆነ ነው። መንፈሳዊ ዝለት ጉልቶ የሚታየው ለዚህ ነው።

ጸሎትን ምክንያታዊ የሚያደርገው መንፈሳዊነት ነው፤ ሰባኪ ወይም አስተማሪ ለመሆን የግድ የጸሎት ሰው መሆን አያስፈልገም። ጥሩ ሰባኪ ወይም ጥሩ አስተማሪ ለመሆን፡-

- ወቅታዊ ርዕሰ መምረጥ፤
- ለሰ ርዕሱ የሚያወሰ መጽሐፍትን ማንበብ፤
- የአዳማሬጤን ስሜት የሚስብ መግቢያ መጠቀም፤
- ሐተታን አዋህዶና አጣጥሞ ማትረብ፤
- ምሳሌዎችን ክርዕሱ ጋር ማገናኘት ነው።

ይዘን ማድረግ ከተቻለ ብዙ የእሁድ እድማሬችን ማግኘት ይቻላል ይሆናል። ይህ ዓይነቱ ዝግጅት አያስፈልግም ለማለት ሳያባን በዚህ መልኩ ጥሩ ሰባኪ ለመሆን ይቻላል ለማለት ነው። መንፈሳዊ ለመሆን ግን የግድ የጸሎት ሰው መሆን ያስፈልጋል።

በአለባበክ ዘዴ ብቻ ተክነው በሚሰብኩ አገልጋዮችና በጸሎት ሕይወት ውስጥ ገብተው በሚሰብኩ አገልጋዮች መካከል ትልቅና የጎላ የአገልግሎት ልዩነት ይታያል። እነዚህ በሰብክት ዘዴ የተካኑ ሰባኪዎች ስብከታቸው እንደ ጥሩ መዘቃ ለጊዜው ለሜት ይማርካል እንጂ ትምህርታቸው በሰው ልብ ውስጥ አይቀመጥም፤ እንደ እንፋሎት ፈጥሮ ስለሚጠፋ የሰዎችን ልብ የመለወጥ ኃይል አይኖረውም። ስለዚህ የሚያገለግላቸው ሰዎች አብዛኞቹ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ያልተነካና ያልተለወጠ ይሆናል። በእንጨት፣ በሳር፣ ወይም በእገዳ የተስራ ቤት በአሳት ውስጥ ማለፍ እንደማይችል ቡሉ አንድ ቀን የሚፈትናቸው ነገር ሲመጣ መጽናት አይችሉም።

በጸሎት የሚተጉ ሰባኪዎች ግን ከውስጣቸው የሚወጣው ቃል በሰው ልብ ውስጥ ይኖራል እንጂ አይጠፋም፤ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንደታሰሩ መጥተው እንዲሁ የሚመለሱ ሰዎች አይኖሩም።

በጸሎት የሚተጋ አገልጋይ በመንፈስ ቅዱስ እሳት የቀለጠ ልብ ይኖረዋል (ሮሜ 12:11)። ከቀለጠ ልብ እሳት ይወጣና የሰዎችን ልብ ያቀልጣል፤ (ኤር. 1:9)። በዚያም የእግዚአብሔርን ቤት ዘመርትና በዘበረ ድንጋይ እንደ መሥራት ይሆናል። ያንን ቤት እሳት ቢፈትነው አይቃጠልም፤ ያንኛውም ሙሉ ይመወዙን ይቀበላል (1ቆሮ. 3:12-15፣ 2ዮሐ. ቁ. 8)። ያለ ጸሎት ትልቅ የቤት ክርስቲያን ሕንፃ መሥራት ቢቻልም ያለ ጸሎት ግን የክርስቶስን

አካል ማገጽ አይቻልም። ዘመናዊ የቤተ ክርስቲያን ሕንፃ ለመሥራት እውቅ መሐንዳሊ ያስፈልግ ይሆናል። የክርስቶስን አካልና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሆነችውን ቤተ ክርስቲያን ለማገጽ የሚያስፈልገው በጸሎት የተጋ አገልጋይ ነው።

መንፈሳዊ ሰዎችን ለማፍራት በትምህርት መራቀቅና ሊቀ ሊቃውንት መሆን አያስፈልግም። የሚያስፈልገው አንድ ነገር ነው፤ እርሱም በጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ነው። ለዚህ ነው ቀደም ሲል እንዳየነው አገልግሎትን ለማሳደግ ከመሮጥ ያልቅ መንፈሳዊ ሕይወትን ማሳደግ መቅደም አለበት ያልነው። በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያላደገ አገልጋይ የሚያገለግላቸውን ምዕመናን ቁጥር ማብዛት ይችላል ይሆናል፤ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ማሳደግ ግን አይችልም። ያላየውን መንፈሳዊ ሕይወት ማሳየትና ያልደረሰበትን መንፈሳዊ ደረጃ ማረጋገጥ አይችልምና።

የወርልድ ቪዥን ኢንተርናሽናል ፕሬዝዳንት የነበሩ፣ ቴዲ ደብሊው ኢንግሊዝንም "ዘ ፕሮስፔት ሌፍ ኢክስፕላንድ" በተባለው መጽሐፋቸው የአሜሪካ ሕንጾች ስለ አንድ ንስር የሚተርኩትን ታሪክ እንዲህ ብለው ጻፈዋል፡-

"አንድ ዝግጠ በአንድ ጊዜ የንስርን እንቁላል ከዶሮ እንቁላል ጋር አብሮ በማስታቀፍ እንዲቀረቅፍ አደረገ። የተረለፈለውም ንስር ከዶሮ ሜጫቶች ጋር አብሮ አደገ። ንስሩም እራሱን ከዶሮዎች ለዶቶ ማየት ስለቃተው እንደ ዶሮዎቹ ጥራጊ እየሜሜረና ጥራጥሬ እየለቀመ መኖር ጀመረ። ዶሮዎቹ ከእጥር ላይ ሲበሩ ስላላየ እርሱም ከዚያ በላይ ከፍ ብሎ መብረር የሚችል ስላልመሰለው ከእጥር በላይ ለመብረር መከራ አድርጎ አያውቅም፤ በዚህ ቡኔታ ብዙ ዓመታት ኖረ። አንድ ቀን ንስር ሰማይ ተጠግቶ ሲበር አየና ዓደኞቹ ለሆኑት ዶሮዎች ይህ ከደመናት በላይ ዘንግ ሰማይን ተጠግቶ የሚበር ባለ ግርማ አሞራ ምንኛ የታደለ ነው አላቸው። እነርሱም እርሱንም የአሞራዎች ቡሉ ንጉሥ ነው አሉት። ነገር ግን አንተ እንደ እርሱ አይሆንም ብለህ አታስብ በማለት አስጠነቀቁት። ንስሩም ዶሮ ነኝ ብሎ ስላመነ ጥራጥሬ እየለቀመ እድሜውን ጨረሰ።"

እውነት ቢሆን እጅግ በጣም የሚያሳዝን ይሆን ነበር። ከዚህ ያልቅ እውነትኛ የሆነና እጅግ የሚያሳዝን ነገር አለ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ልጆች በጸሎት ሕይወት ውስጥ ገብተው

ሰማያዊውን ብርሃን ተሳብሰው በድል ሕይወት መጓዝ ሲችሉ እንደ ጥራጊ የሆነውን የዚህን ዓለም ከብርና ተድላ በመፈለግ ዘወትር ሃዘንተኞች ሆነው ሊቆዝሙ መኖራቸው ነው።

የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ለብዙ ሰዎች እዳጋች ቢሆንም እንደ ሐዋርያትና ነቢያት ሰማገልገል የግድ የጸሎት ሕይወት ውስጥ መግባት ያስፈልጋል፤ እንደ እነርሱ ሆኖ ማገልገል እይቻልም የሚል የዶሮዎችን ምክር ባንሰማ እንደ ንስር በመንፈሳዊ ክንፍ እየበረርን የዓለምን ጥራጊ ወደ ታች ማየት በተቻለን ነበር።

ዳሩ ግን እንደ የተለመደ አባባል አለ፤ “ከማን ጋር እንደምትውል ንገረኝና ማን እንደሆነክ ልነግርህ እችላለሁ” የሚል ነው። ነገሩ እውነት ነው፤ ሰው አብሮት የሚውለውን ይመስላል። ከፌዘኛ ጋር የሚውል ፌዘኛ ይሆናል፤ ከሰነፍ ጋር የሚውል ሰነፍናን ሲማር ከብርቱ ጋር የሚውል ብርቱ ይሆናል፤ ከጸሎተኛ ሰው ጋር የሚውል ደግሞ ጸሎተኛ ይሆናል።

ጸሎት ልመና ብቻ ሳይሆን ከጌታ ጋር ኅብረት የምናደርግበት ሁኔታ ነው። የጸሎት በው የጌታ ልብ ይኖረዋል፤ የረጅም ጊዜ ኅብረት ከእርሱ ጋር ከፈለግን ረጅም የጸሎት ጊዜ እንዲኖረን ያስፈልጋል። ረጅም ጊዜ በጸሎት ማሳለፍ ለእንዳንዶች ጊዜን በክንቱ ማጥፋት ይመስላቸው ይሆናል። እርግጥ ነው ሁሉም ሰው ቀኑን ሙሉ በጸሎት ሰማሳለፍ ይቸገር ይሆናል። ይሁን እንጂ ሙሉ ጊዜያቸውን ለእግዚአብሔር ሥራ የሰጡ ከቀኑ ውስጥ አብዛኛውን ጊዜ በጸሎት ማሳለፍ አሰባቸው። ምክንያቱም ትልቅ መንፈሳዊ ሥራ የሚሠራው በጸሎት ነውና። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን በነበሩ እገልጋዮችና በዚህ ዘመን ባሉ እገልጋዮች መካከል ትልቅ መንፈሳዊ ልዩነት የሚታየው በጸሎት ምክንያት ነው።

የመጀመሪያዎቹን የቤተ ክርስቲያን እገልጋዮች ሕይወት መኖር የማይኖሩት ማንም የለም፤ እነርሱን ለዚያ ታላቅ እገልግሎት ያበቃቸው ጌታ ነው እንጂ በራሳቸው የበቁ አልነበሩም። ለዚያ ታላቅ እገልግሎት ያበቃቸው ጌታ ዛሬም ያው ነው (ዕብ. 13:8)። በእነርሱና በእኛ መካከል ያለው ልዩነት ጸሎት ነው። እነርሱ በጸሎት ተጉ (ሐዋ. 2:42፣ 6:4)። እኛ ጸሎትን ቸል አልገን፤ እነርሱ አብዛኛውን ጊዜያቸውን ያሳሰሩት ቃሉን በማስተማርና በጸሎት ነው፤ እኛ የአምስት ደቂቃ ጸሎት፣ የአምስት ሰዓት ስብሰባ

እናደርጋለን። (ያን ያህል ጊዜ ተወስዶም አብዛኛውን ጊዜ ያለ ውሳኔ ስብሰባዎች ያልቃሱ)። እነርሱ ግን አብዛኛውን ጊዜ ችግሮችን ለመፍታት ለጸሎት ይበበሰባሉ። እኛ ግን ብዙውን ጊዜ ችግሮቻችንን በጠረጴዛ ዙሪያ ለመፍታት እንጥራለን። የውይይት ውጤት ብዙውን ጊዜ የኃሳብ ልዩነት ሲፈጥር፤ ጸሎት ግን ምንጊዜም የልብ አንድነት ይፈጥራል። ስለዚህ ከላይ እንደተጠቀሰው ትልቁን መንፈሳዊውን ሥራ መሥራት የምንችለው በጸሎት መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ሳታዳርጡ ጸልዩ ያለው (1ተሰ. 5:16-17)። ጳውሎስ እገልግሎቱን እንዴት እንደሚፈጽም ሲናገር “በእምነታችሁም የገደለውን ልንሞላበት ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ እየጸለይን . . . ይላል (1ተሰ. 3:9)። “ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ” የሚለውን አባባል ልብ እንበል፤ በዚህ ዘመን ሌሊትና ቀን የሚጸልይ ቀርቶ የቀኑን እኩሌታ እንኳን በጸሎት የሚያሳልፍ እገልጋይ ቢፈለግ ምናልባት ጥቂት ብቻ ይገኝ ይሆናል።

እውነተኛ የክርስትናን ሕይወት የምንማረው በፀሎት ሥፍራ ነው። በሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ስለ እግዚአብሔር እውቀትን እናገኛለን። በፀሎት ስፍራ ስንሆን ደግሞ እግዚአብሔርን እናገኛለን። በሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ያስተምሩናል። በፀሎት ስፍራ ስንቆይ ታላቁ የሥነ መለኮት መምህር ክርስቶስ ያስተምረናል (ማቴ. 23:8)።

እርሱም ስለ እግዚአብሔር ሳይሆን የሚያስተምረን እግዚአብሔርን ያሳየናል። “እንተን እንዲያውቁ እደረግሁ፤ እንዲያውቁህም እደርጋለሁ” ብሏልና (ዮሐ. 17:26)። ከሥነለመለኮት ትምህርት ቤት ተምረን ስንጨርስ እንመረቃለን፤ ከጌታ ግን እድሜልካችንን እንማራለን። የማያልቅ የጥበብና የእውቀት መዝገብ በእርሱ ዘንድ ነውና (ቆላ. 2:3)። ከሥነለመለኮት ትምህርት ቤት ተምረን ስንመረቅ ምናልባት ትልቅነት ያሰማን ይሆናል፤ ከጌታ ስንማር ግን ትህትናን እንሰብሳለን። “ከእኔ ተማሩ እኔ የዋህ በልዬም ትሁት ነኝና” ብሏልና (ማቴ. 11:29)።

በፀሎት ስፍራ ስንቆይ መንፈሳዊ ዓይኖችን ይክፈትና መስቀሉንና ከብሩን እናያለን፤ የተሰቀለውን ክርስቶስን እይቶ ትህትናን

የማይሞላ ማነው? ደግሞስ ክርስቶስን በክብሩ አይቶ ራሱን የማያዋርድ ማን ይኖራል?

መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን ክብር እንደሚገልጽልን የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል (ዮሐ. 16:14፣ 1ቆሮ. 12:3)። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ያሳየናል፤ ክርስቶስ ደግሞ አብን ያሳየናል (ዮሐ. 1:18፣ 16:26)። ይኔ ትሁት እንሆንና በዐሎት እንተጋስን።

ትሁት መሆናችንን የምንገልፀው ቃሉን በመጠበቅ ብቻ ነው፤ ሌላ መንገድ የለም። ትሁት ስንሆንና ቃሉን ስንጠብቅ መንፈስ ቅዱስ ይሰጠናል፤ ልጁም እብም በእኛ ይኖራሉ (ዮሐ. 14:17-23)። ይኔ ትንሿ ልባችን የሥላሴ ማደሪያ ትሆናለች (1ቆሮ. 3:16፣ 6:19) የእርሱ ቤተመቅደስ ስንሆንና ሁሉ የእርሱ የሆነ ፈጣሪ በእኛ ሲኖር፤ ይኔ ሁሉ የእኛ እንደሆነ ይሰማናል። “ሐዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይሰናል፤ ደሆች ስንሆን ብዙዎችን ባስጠጉች እናደርጋለን” ተብሎ የተጻፈው ቃል ምስጢሩ በዚህ ውስጥ ነው ያለው (2ቆሮ. 6:10)።

የተራብ ሰው ስለምግብ አይነቶች በማወቁ ከረሀቡ አይረከም፤ እንዲሁ ስተራብች ነፍሳችን በእግዚአብሔር ክብር ስትሞላ እንጂ ስለ እግዚአብሔር በማወቅ ብቻ አትረከም። ብዙ ክርስቲያኖች የተሰወረባቸው ምስጢር ይህ ነው። ለጥማታችን ውሃ እንደሚያስፈልገን ሁሉ ለነፍሳችን ጥማት የሕይወት ውሃ ያስፈልገናል። እርሱን የምናገኘው በዐሎት ሆነን ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ነው።

“ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ። ደግሞም እኔ ከምስጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ስዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምስጠው ውሃ በእርሱ ውስጥ ስዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውግ ምንጭ ይሆናል” ብሎ የተናገረው ክርስቶስ ነው (ዮሐ. 7:37፣ 4:13)። ክርስቶስ ከሚሰጠው የሕይወት ውሃ የጠጣ እርካታ በማጣት አይቅበዘበዝም። ምክንያቱም የሕይወት ውሃ ክውስጡ ይፈልቃልና (ዮሐ. 7:38)። ደሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠጋ እናደርጋለን የተባለው በዚህ ነው። ክርስቶስ ማንም የተጠማ ቢኖር ወደእኔ ይምጣና ይጠጣ፤ ካለ በኋላ ቀጥሎ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ተናገረ (ዮሐ. 7:37-38)። ስንጠጣ የምንጠጣው ለራሳችን ይሆናል፤ ከውስጣችን ሲፈልቅ ለሌሎችም ይሆናል ማለት ነው።

ያኔ የዚህ ዓለም ባስጠነች ሳይቀሩ ወደእኛ ይመጣሉ፤ ለነፍሳቸውም መጽናናትን ያገኛሉ። ስወነታቸውን በከበረ ልብስ አስጊጠው ውስጣቸው ግን የተራቀቀ ብዙ ደሆች አሉ። እነርሱን ባስጠጋዎች የምናደርጋቸው በዚህ መንገድ ነው።

ጸሎት የሃይማኖት ሥርዓት ማድረስ አይደለም፤ የጸሎት ጊዜ የነገሥታት ንጉሥ ከሆነው ጌታ ጋር የምናሳልፈው ጊዜ ነው። ለጸሎት ሰው ከጸሎት ጊዜው የበለጠ የተወደደ ጊዜ አይኖረውም። ጊዜ ክቡር ነው ካልን በጸሎት የምናሳልፈው ጊዜ የበለጠና የከበረ ይሆናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እብረውት የሚውሉትን ያከብራል፤ እርሱን እንዲመስሉ እድርን ይለውጣቸዋል፤ በጸሎት እውነተኛ መንፈሳዊ ድል ይገኛል። መንፈሳዊ ድል ክርስቶስን መምሰል ነው።

ሰብዙ ክርስቲያኖች ክርስቶስ ከአድማስ ባሻገር ሆኖ ይታያቸዋል። የጸሎት ሰው ግን ክርስቶስ ከእስትንፋሱ ይልቅ ቅርቡ እንደሆነ ያውቃል። ከብዙ ሰዎች ጋር ጊዜውን የሚያጠፋ ሰው ችግር ይጠብባታል። የጸሎት ሰው ከጥቂቶች ጋር ወይም ስብቻው ይገኛል፤ በሆንም ብቸኝነት አይሰማውም፤ በሰዎች ከሚታጀብ ይልቅ መረጋጋትና ምሾት ይሰማዋል። ምክንያቱም ሕይወቱ የሚሞላው በጌታ ክብር ነው። ስለሆነም ለጸሎት ሰው ጊዜ በጣም ውድ ስለሆነ ከማን ጋር እንደሚያሳልፍ ስለሚያውቅ ጊዜውን በጥንቃቄ ይጠቀምበታል። ስዚህ ዓለም ልዩ ልዩ ተደላሮ ምሾት ባሪያ ስሆኑ ሰዎች የጸሎት ጊዜ አይኖራቸውም። ስለዚህ ዘወትር በመንፈሳዊው ነገር ተሸናፊዎች ይሆናሉ። የጸሎት ሰው ግን ከራሱ አልፎ የሌሎችን ችግር ይፈታል። በድል ሕይወት ለመመላለስና የዲያብሎስን ሥራ ስማርገስ ጸሎትን የሚተካ ነገር የሰው።

ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ እንዳለን ሲያመለክት “በሰው ልማድ ምንም እንኳን የምንመላለስ ብንሆን እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም፤ የወር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና፤ ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው” ይላል (2ቆሮ. 10:3-4)። የጠላትን ምሽግ ለማፍረስ ብርቱ መሆን ያስፈልጋል፤ እርሱም እንዴት እንደሆነ በጸሎት ሕይወት ውስጥ የገባ ክርስቲያን ያውቀዋል፤ የጸሎት ሰው ባስበት ዙሪያ የዲያብሎስ ዙፋን አይኖርም። በጸሎት ጊዜ የገሃንም ደጆች ይናወጣሉ፤ ዲያብሎስ ይታስራል፤ እስረኞች ይፈታሉ (ሐዋ. 12:5-11፣ 16:24-34)።

ሰለዚህ በድል ሕይወት ለመንገዝ በመንፈሳዊ ሕይወታችንና በአገልግሎታችን ታላቅ ለውጥ ለማየት ከፈለግን ለጸሎት እንነሳ ነገ ላይሆን ዛሬውኑ እንጀምር።

3. ጾምን መለማመድ

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ጾም ከፍተኛ መንፈሳዊ ልምምድ ነው። በብሉይ ኪዳን ረጅም ጊዜ የጸመ ሙሴ ሲሆን በአዲስ ኪዳን ደግሞ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጾም ራሱን በማዋረድ እግዚአብሔርን የምናከብርበት ሁኔታ ነው። ጾም ከፍተኛ መንፈሳዊ ድልና በረከት የምናገኝበት በመንፈሳዊ ሕይወትና በአገልግሎት ለማደግ የሚያግዝን መንፈሳዊ ልምምድ ነው።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን የነበሩ ቅዱሳን እግዚአብሔርን በጾም ያምልኩ እንደነበር ተጽፏል። እስራኤላውያን በየዓመቱ ከሚያከብሯቸው ሦስት ታላላቅ በዓላት አንዱ የሥርየት ቀን ነው። በዚህ ቀን ሕዝቡ ሁሉ ይጾማሉ (ዘሌ. 16:29፣ 23:27-29፣ ሐዋ. 27:9)። በተጨማሪም በየግላቸው በጾም እግዚአብሔርን በማምለክ የሚተጉ መኖራቸው የታወቀ ነው። ከአዲስ ኪዳን ይልቅ በብሉይ ኪዳን ያም ብዙ ጊዜ ተጠቅሶ እናገኛለን። ጌታም በምድር በነበረበት ጊዜ አይሁድ በየሳምንቱ ሁለት ቀን የመጾም ልምድ ነበራቸው (ሉቃ. 18:12፣ ማቴ. 9:14)። እንዳንዶች ግን መንፈሳዊ ለመምለል ይጸሙ ለሰነበረ ከእንደዚህ ያለ የግብዝነት አምልኮ እንዲጠበቁ ጌታ እስተምሯቸዋል (ማቴ. 6:6-18)። በመቀጠልም ጾም በብሉይና በአዲስ ኪዳን ምን ይመስል እንደነበር በአጭሩ እንመልከት።

ሀ. ጾም በብሉይ ኪዳን

1. የንስሐ መንገድ፦

ንስሐ ምንድነው ብንል ራሱን ተቃውሞ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው። ለው የራሱን መንገድ ሲከድና የራሱን ፈቃድ መቃወም ሲችል ከእግዚአብሔር ሐሳብ ጋር መስማማት ይጀምራል። ለሰው ጠላቱ ከራሱ የበለጠ ማንም የለም። ስለሆነም ራሱን ከመቃወምና ራሱን ከመካድ የበለጠ ድል አድራጊነት የለም (ምሳሌ 16:32)።

ለው በእግዚአብሔር ሐሳብ እንዳይሄድ የሚከለከለው ከራሱ በሰተቀር ማንም የለም። ስለሆነም ለው የራሱን ሐሳብ ለመለዋት የሚያስችለው ሁኔታ አንዱ ያም ነው። ያም በሌላ መልኩ ራሱን መካድ ወይንም በራሱ ላይ ሽንፈትን ማወጅ ነው። እስራኤላውያን ይህንን ጠንቀቀው ያውቃሉ። ስለሆነም ያምን በንስህ ወደ እግዚአብሔር የመመለስ መንገድ አድርገው ይቆጥሩት ነበር። እራሳቸውን እዋርደው ወደእርሱ ሲቀርቡ እግዚአብሔር ፈጥኖ እንደሚሰማቸው ቃል ገብቶላቸዋል። “በሰሜ የተጠፋት ሕዝቤ ሰውነታቸውን አዋርደው ቢጸልዩ ፊቴንም ቢፈልጉ ከክፉ መንገዳቸውም ቢመለሱ በለማይ ሆኜ እለማለሁ፤ ኃጢአታቸውንም ይቅር እላለሁ፤ ምድራቸውንም እፈውሳለሁ” ይላል (2ዜና 7:14)። ሰለዚህ “ያምን አውጁ” ይላቸዋል እግዚአብሔር (ኢዩ. 1:14፣ 2:15)። ሰዎች ከልባቸው ራሳቸውን እዋርደው ወደ እርሱ ሲቀርቡ እግዚአብሔር ከቁጣው ይመለሳል።

በእግዚአብሔር ፊት ከፋትን ለማድረግ ሁለንተናውን ለኃጢአት እሳልፎ የሸጠ አከዓብን የሚመስል ማንም አልነበረም የተባለለት ንጉስ፤ ነብዩ ኤልያስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለሰሚደርስበት ጥፋት በነገረው ጊዜ ልብሱን በመቅደድ ማቅ ለብሶ በመያም ወደ እግዚአብሔር ቀረበ። እግዚአብሔርም አከዓብ ራሱን በፊቱ እንዳዋረደ ባየ ጊዜ ሊያመጣበት የነበረውን ክፉ ነገር ተወ (ነገ. 20:27-29)።

እስራኤላውያን ብቻ ሳይሆኑ እህዛብም የንስህ መንገድ መሆኑን ያውቁ ነበር። የነንዌ ሰዎች እጅግ ኃጢአትን ባበዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሊያጠፋቸው እንዳቀደ ነብዩ ዮናስን ላከባቸው። እነርሱም የሚመጣባቸውን ጥፋት በሰሙ ጊዜ ከንጉሱ አንስቶ ሕፃናት ላይቀሩ በያም ሆነው እራሳቸውን በማዋረድ ወደ እግዚአብሔር ቀረቡ። የነንዌ ሰዎች እህዛብና አመፀኞች ቢሆኑም፤ ዮናስ ወደ እነርሱ ተልኮ ሲመጣ አላላገጠባቸውም። ዮናስን መልእክት ሰምተው ራሳቸውን በማዋረድ በንስህ ወደ እግዚአብሔር በመቅረባቸው እግዚአብሔርም ሊያመጣባቸው ከነበረው ጥፋት አዳናቸው (ዮናስ 3:5-16)።

2. ከእግዚአብሔር ረድኤት መፈለግ፦

በችግር ጊዜ ከእግዚአብሔር ረድኤት ለማግኘት እስራኤላውያን ያምን ያውጁ ነበር። ንጉስ ኢዮሳፍጥ ሦስት ኃያላን ነገስታት ሊወጉት በከበቡት ጊዜ በጦርነት ቢገጥሟቸው ሊቋቋማቸው

እንደማይችል አውቆ ስለነበር፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ረድኤትን ለማግኘት ምን አወጀ። ከዚያም በሰራዊቱ ፊት መዘምራንን አሰለፈ። ዝማሬውንና ምስጋናውንም በጀመሩ ጊዜ እግዚአብሔር ደግሞ ጠላቶቻቸውን አሸበራቸው። እርሱ በእርሱ ተጠፋፋ (2ዜና 20:1-30)።

እስራኤላውያን “ምስጋና የሚለዋ ያከብረኛል የእግዚአብሔርንም ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ ከዚያ አለ” የሚለውን ቃል ተምረዋል (መዝ. 50:23)። ንጉስ ኢዮሳፍጥም ተግባራዊ አደረገው፣ የእግዚአብሔርንም ማዳን በዚህ አየ።

በአንድ ወቅት እስራኤላውያን የብንያምን ነገድ ለመዋጋት እግዚአብሔርን ጠይቀው አራት መቶ ሺህ ሰራዊት አሰልፈው ሰጦርነት ወጡ። ይሁን እንጂ በሁለት ቀን እርባ ሺህ ሰራዊት አለቀባቸው። ከዚያም በኋላ ጦርነት መግጠሙ እንደማያዋጣቸው በመረዳት ከእግዚአብሔር ረድኤትን ለማግኘት ምን አወጁ። በሚቀጥለው ቀን ለውጊያ ወጥተው የብንያምን ሰልፈኞች መቱ፤ ጥቂት ብቻ እስኪተርፉ ድረስ የብንያምን ሰራዊት ደመሰሷቸው። የእስራኤል ሰራዊት ምን በማወጅ ድልን አገኙ (መሳ. 20:17-48)።

ምስጢሩ ምንድነው? ወደ ጦርነት ከመውጣታቸው በፊት ሁለቱንም ቀን እግዚአብሔርን ጠይቀው ነበር። በሁለቱም ቀን ተሸነፉ። ምንም እንኳን እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ቢጠይቁም ተማምነው የመጡት በሰራዊታቸው ብዛት ሳይሆን አይቀርም። እሁን ግን ምን ማወጃቸው ለእግዚአብሔር “ተሸንፈናል” ማለታቸው ነው። ምን መሸነፋችንን የምናውጀበት መንገድ ነው ብለናል። መሸነፋችንን ለንቀበል ሁሉን ከሚችል ከእግዚአብሔር ረድኤትን እናገኛለን። እስራኤላውያን ያደረጉት ይህንኑ ነው። በዚህም ማዳኑን አየ።

ዳዊት ከብዙ ዓመታት በኋላ እንዲህ አለ “ንጉስ በሰራዊቱ ብዛት አይድንም ኃያልም በኃይሉ ብዛት አያመልጥም። ፈረስም ከንቱ ነው አይድንም በኃይሉም ብዛት አያመልጥም” (መዝ. 33:16-17)። ይህ ደግሞ ዘላለማዊ እውነት ነው። በራሱ መደገፍን የሚተው በእግዚአብሔር ይታመናል። በእግዚአብሔር የሚታመን አያፋርም።

እስራኤላውያን በምርኮ አገር ሳሉ የፋርስ ንጉስ አርጤክስስ ንጉስ በነበረበት ጊዜ ሐማ በመርዶክዮስ ምክንያት አይሁድን ሁሉ

ለማጥፋት በተንኮል ከንጉሱ ሰልጣንን ተቀብሎ እዋጅ አስነግሮ ነበር። መርዶክዮስም ይህንን ነገር በሰማ ጊዜ፣ በጊዜው የንጉሱ ሚስት የነበረችው እስቴርን ወደንጉሱ ጉበታ እንድትገባና ሕዝቡን እንድታድን ላከባት። በዘመኑ ንጉሱ ሳይጠራው ማንም ሰው ወደ ንጉሱ ጉበታ ቢገኝ ያገደላል የሚል ህግ ስለነበር፣ ንግስቲቱ እስቴር እስራኤላውያን ሁሉ ምን ለሰሰት ቀን እንዲያውጁ ለመርዶክዮስ ላከችበት። ንግስቲቱም ከደንገጠሮችዋ ጋር በመዘዋን የምን ጊዜ ወሰደች። ከሦስት ቀን በኋላ እርሷም በቀጥታ ወደንጉሱ ገባች። እግዚአብሔርም በንጉሱ ፊት ምሽን ሰጣት። በዚህም ምክንያት አዋጁ ተገሰበ። ሐማ ለመርዶክዮስ በዘጋጀው ርዝመቱ ሃምሳ ክንድ በሆነ ግንድ ላይ ተሰቀለ። እስራኤላውያንንም ሊያጠፏቸው ተዘጋጅተው የነበሩትን ጠላቶቻቸውን እጠፋ (እስ. 4:15-17)። በምን ውስጥ ዛሬም ድል እሰ። ተሰማምዶ ውጤቱን ማየት ይቻላል።

ለ. ምን በአዲስ ኪዳን

1. የጌታ ትእዛዙ፦

ምን በአዲስ ኪዳን የጌታ ትእዛዝ ሆኖ እናገኘዋለን። በአንድ ጠቅላይ የመጥምቁ የሐንስ ደቀመዛሙርት ወደ ጌታ መጥተው እኛና ፈረሳውያን እንደምሰሩ የአንተ ደቀመዛሙርት ግን የማይያሙት ሰሞንድነው? ብለው በጠየቁት ጊዜ እርሱም እንዲህ እላቸው “መሸራው ከእነርሱ ጋር እያሰ ሚዜዎች ማዘን ይገባቸዋልን? ነገር ግን መሸራው ከእነርሱ የሚለይበት ጊዜ ይመዛል፤ በዚያን ጊዜ ይደማሉ ብሎ መሰለላቸው። ጌታችን እራሱን በመሸራ፣ ደቀመዛሙርቱን በሚዜዎች መሰላቸዋል። ስለዚህ ደቀመዛሙርቱ ከእርሱ ጋር እያሉ ማዘን እንደሌለባቸው ተናገረ። ነገር ግን እርሱ በሚመሰድበት ጊዜ መደም እንደሚገባቸው ግልጽ እድርጎል (ማቴ. 9:14-15)። (በ1980 ትርጉም)።

በአዲስ ኪዳን በመን የነበሩት ደቀመዛሙርቱም የጌታን ትእዛዝ ተግባራዊ ሲያደርጉ እናያለን (ሐዋ. 13:1-2)። የጌታ ደቀመዛሙርት እኛም ነን ካልን ይሁንኑ ተግባራዊ ልናደርግ ይገባናል።

ጌታችን እሁን በዚህ ዓለም የሰም፣ እንዳሰውም ከዚህ አለም ተወሰዷል። በእርግጥ ረድኤትን ሊሰጠን ሁልጊዜ ከእኛ ጋር እንዳለ ብናውቅም መንግስቱን ይዞ ገና አልመጣም። እሁን የዚህ ዓለም ገዢ ዲያቢሎስ ነው (ዮሐ. 12:31፣ 16:11)። ስለዚህ መሸራው ጌታችን እያሰሰ ክርስቶስ ቶሎ ተመልሶ እንዲመጣ ከርሰቲያኖች

ሁልጊዜ ልንም ይገባናል። በሌላ መልኩ ብናይ ምን ጌታችን ተመልሶ እንዲመጣ ናፍቆታችንን የምንገልጽበት መንገድ ነው። በህዚህ ምን የማይለማመድ ክርስቲያን ለጌታ ዳግም ምጽአት ናፍቆት የሌለው ብቻ ነው።

እንደ ጌታ አገላለጽ ምን የሐዘን መግለጫ ነው። መሽራው ከእነርሱ ሲወለድ ይምገሉ ሲል “ያዝናሉ” ማለቱ ነው። ታዲያ መሽራው በሌለበት ምን ደበታ አለ? የእኛ የክርስቲያኖች ሐዘን ሁለት መልክ ይኖረዋል፤ አንደኛ የመሽራው አለመኖርና ፈጥኖ አለመምጣት ያሳዝናል። ሁለተኛ ደግሞ በዓለም የምናየው ጥፋትና እርኩሳት ሊያሳዝን ይገባል።

ያዕቆብ በመልእክቱ “ተጨነቁና እዚኑ፤ አልቅሱም፤ ሳቃችሁ ወደሐዘን ደስታችሁም ወደትካዜ ይለውጥ” ያለበት ምክንያት ይህ ነው (ያዕ. 4:9-10)። ያዕቆብ ተጨነቁና እዚኑ ማለቱ በዓለም ያሉ ለዎች በሥጋ እንደሚያዝኑና እንደሚጨነቁት አይነት አይደለም። እነርሱ ለህዚህ ዓለም ኑሮና በሥጋቸው በማለብ ይጨነቃሉ። እኛ ግን በዚህ ዓለም ያለውን ጥፋትና እርኩሳት በማየት በመንፈስ እናዝናለን፤ እንጨነቃለን። በዚህ መልኩ የማያዝንና የማይተክዝ ክርስቲያን ካለ የዚህ ዓለም ኑሮ የተሰማማውና የተመቸው ብቻ ነው።

ለእኛስ ግን ለዓለም ተደላና ደስታ እንደባሪያዎች ክመጠመድ ይልቅ የአሁኑ ለቅሶና ትካዜ ይበጀናል። “የሚያዝኑ ብፁአን ናቸው መጽናናትን ያገኛሉና” ብሎ የተናገረውን የጌታን ቃል ማለብ ይገባናል (ማቴ. 5:4)።

ጌታችን እንደተናገረው ተመልሶ ሲመጣ እንባችንን ያብለዋል (ራዕ. 7:17፤ 21:4)። በዚያን ጊዜ የዘላለም ደስታ በራሳችን ላይ ይሆናል። ሐሴትና ደስታ ያገኛናል። ሐዘንና ትካዜ በተፈቸው ይሸሹናል (ኢሳ. 35:10)። የአሁኑ ሐዘኖችን ለደህንነታችን የሚሆንበት ቀን ይመጣል።

ሕዝቅኤል በነበረበት ዘመን ኢየሩሳሌም በግፍና በእርኩሳት ተሞልታ ነበር። በመካከል ስለሚደረገው እርኩሳት የሚያዝኑ የሚያለቅሱና የሚተክቱ ነበሩ። ሐዘናቸውን በምን ሳይገልጡ አልቀሩም። እግዚአብሔር አመሰግኖችን ሲቀጣቸው ባለበ ጊዜ

እነዚህ አብረው እንዳይጠፉ በግንባራቸው ላይ ምልክት እንዲደረግላቸው ጌታ እዘዘ (ሕዝ. 9:1-6)።

ከሕዝቅኤል ዘመን ይልቅ በአሁኑ ዘመን ምድራችን በግፍና በእርኩሳት ተሞልታለች። ይህ ሁኔታ ያበልጥ ሊያስጨንቀን ሊያስለቅላንና ሊያስተክዝን አይገባም? ያዕቆብ በዚህ ዘመን ቢኖር ኖሮ ምን ብሎ ያሳስበን ይሆን? ከያዕቆብ ዘመን ይልቅ ዓለማችን በአመጽና በእርኩሳት ተሞልታለችና፤ ስለሆነም የእኛ ለቅሶና ሐዘን አጥፍ ሊሆን ይገባል። መሽራው ከእነርሱ ሲወለድ ያኔ ይምገሉ ያለው ተጨምሮ የማችን እጥፍ ሊሆን ይገባል።

2. የቤተክርስቲያን መሪዎች ሲሾሙ የምን አስፈላጊነት። በአዲስ ኪዳን ዘመን በየአብያተ ክርስቲያናት የምን ልምምድ ምን ይመስል እንደነበር በዝርዝር የተጻፈልን ነገር ባይኖርም በአንደኛው የነበሩ የቤተክርስቲያን መሪዎች በአንድ ላይ ተሰብስበው የሚያመብት ጊዜ እንደነበር ተጽፎልናል (ሐዋ. 13:1)።

ከዚህም ተነስተን በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት መሪዎች በጋራ ሆነው እየሾሙ እግዚአብሔርን ማምለክ የተለመደ እንደነበር ለመገመት እንችላለን። በየጊዜው የተደረገው ክስተት ሁሉ ባይፃፍልንም በዚህ ወቅት በአንደኛው የነበሩ የቤተክርስቲያን መሪዎች በምንና በሌሎች ሆነው ጌታን እያመለኩ ሳለ መንፈስ ቅዱስ ጳውሎስንና በርናባስን ለተለየ ተልእኮ ሊጠራቸው እናያለን። አብረዋቸው የነበሩ መሪዎች እንደገና የመው እጃቸውን በመጫን በሌሎች ለጌታ አሳልፈው አደራ ሰጥተው አሰናበቷቸው (ሐዋ. 13:1-3)። ጳውሎስንና በርናባስን መንፈስ ቅዱስ እንደጠራቸው ቢያውቁም በአንድ ልብ ሆነው የመውና ዐልየው መሸኘት አስፈላጊ ሆኖ አግኝተውታል። ይህም ሁኔታ እነዚህ ሁለት ወንድሞች በየሄዳቦት ለፍራ የበለጠ ፍሬ እንዲያፈሩ አድርጓቸዋል።

እነርሱም በየስፍራው ወንጌልን እየሰበኩ ብዙ ምእመናንን ካፈሩ በኋላ መሪ የሚሆኑላቸውን ሽማግሌዎች ሲሾሙላቸው በተመሳሳይ ሁኔታ በሌሎች ቆይተው ለጌታ አደራ ሊለጧቸው እናያለን (ሐዋ. 14:23)። ይህ መንፈሳዊ ልምምድ በየአጥቢያ ቤተክርስቲያናት መሪዎች ሲሾሙ የሞ ለጌታ አሳልፎ መስጠት የተለመደ ስርአት ሆኖ ሳይቀጥል እንደማይቀር መገመት ይቻላል።

በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ አብያተክርስቲያናት በመንፈሳዊ አቋማቸው እጅግ ጠንካራ የነበሩት በዚህ ምክንያት ነበር ለማለት ያስደፍራል። በአሁኑ ዘመን ያሉ አብያተክርስቲያናት ይህንን መንፈሳዊ ልምምድ የሚከተሉ ብዙዎች አይደሉም። በአሁኑ ዘመን ያሉ አብዛኛዎቹ መንፈሳዊ መሪዎች ትኩረት የሚሰጡት ለከፍተኛ ትምህርትና ዘመኑን የተከተለ ድርጅታዊ አለራር ላይ ነው። ይህ አስፈላጊ ቢሆንም መንፈሳዊ ስልጣንን ለመቀዳጀት ያምንና ፀሎትን ሊተካ አይችልም። መንፈሳዊ መሪ መንፈሳዊ ስልጣን የማይገለጥበት ከሆነ ለሌሎች ምሳሌ ሊሆን አይችልም።

መንፈሳዊ ስልጣን ከእግዚአብሔር ለመቀዳጀት እንደ እግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ ልምምድ ማድረግ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር ነገር የሚገኘው ለባዎች ሞኝነት በሚመስል ልምምድ ውስጥ ነው። በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ መንፈሳዊ መሪዎች ሕይወታቸውና አገልግሎታቸው የሚያስቀና ከሆነ የእነርሱን መንፈሳዊ ልምምድ ልንከተል ይገባናል።

3. ጾም እርኩስ መናፍቅትን የምንዋጋበት ኃይል ነው። በእንደ ወቅት ጌታ ደቀመዛሙርቱን ቡለት ቡለት አድርጎ የእግዚአብሔርን መንግስት እየሰበኩ በሽተኞችን እየፈወሰና አጋንንት እንዲያወጡ ስልጣንን ባላቸው። እነርሱም በየሄዱበት ቡሉ ብዙ በሽተኞችን እየፈወሰ ተመለሱ። ጌታንም “አጋንንት እንኳን በባምህ ተገዝተውልናል አሉት” (ሉቃ. 9:1-2፤ 10:17)። በሌላ ጊዜ ደግሞ አጋንንት የያዘውን ሰው እንዲያወጡለት ወደ ደቀመዛሙርት አምጥተው ነበር፤ ነገር ግን አልተቻላቸውም። አጋንንት የያዘው ልጁ አባት አጋንንቱን እንዲያወጣለት ጌታን ለምናት ነበርና አጋንንቱን በሥልጣኑ አወጣለት። ደቀመዛሙርቱም “እኛ ልናስወጣ ያልቻልንው ለለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት። ጌታም “ይህ ወገን ዘላለችና በየምክንያቱም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም” አላቸው (ማር. 9:14-29)። በአዲስ ኪዳን የየምን አስፈላጊነት ጌታ በግልጽ ከተናገረበት ሰፍራ አንዱ ይህ ነው። አጋንንትን አለማውጣት መንፈሳዊ ድክመት ስለሆነ በእምነት ብርቱና ጠንካራ ለመሆን በየምክንያቱ ዘላለች መትጋት አስፈላጊ መሆኑን ጌታ ተናገረ።

የክርስቲያኖች ውጊያ ከመናፍቅት ጋር መሆኑን በአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ተጽፎልናል (ኡፌ. 6:10-18፤ 2ቆሮ. 10:3-6)። በክፉ መናፍቅት ላይ ድልን ለመቀዳጀት የመጽሐፍ ቅዱስን መመሪያ

መከተል ያስፈልጋል። በዚህ ዓለም በማደረጉ ጦርነቶች ውጤት ለማግኘት የሚሊተሪ ሳይንስ መርክ መከተል ያስፈልጋል። በረቀቀው የመናፍቅት ውጊያ ላይ ድልን ለማግኘት የሚያስተምረን የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። ከባዎች ጋር አይደለም እንጂ የነበሩበት ጠቃሚነት ሆነን እንደምንዋጋ በእግዚአብሔር ቃል ተጽፎልናል (2ጢሞ. 2:3)። ደግሞም የጠላት ምሽግ ብርቱ እንደሆነና ምሽጉንም ማፍረስ እንደምንችል ተገልጦልናል (2ቆሮ. 10:4-6)።

- ነገር ግን መዋጋት እንዳለብን ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ ከእንማን ጋር እንደምንዋጋ ማወቅ አለብን። የምንዋጋው ከቦጋ ለባሾች ጋር ሳይሆን ከመናፍቅት ጋር ነው።
- ደግሞም ከእንማን ጋር እንደምንዋጋ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ የጠላታችን እቃ ጦር ምን እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችን እቃ ጦር በእግዚአብሔር አውነት ላይ የሚነሳ ክፉ ሐሳብ ነው።
- የጠላታችንን እቃ ጦር ምን እንደሆነ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምሽጉን ለማፍረስ እንድንችል ምሽጉ የት እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችን ምሽግ ዳርና ደን አይደለም፤ የጠላት ምሽግ ያለው ለእግዚአብሔር በማይታዘዙ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ነው።
- የጠላት ምሽግ የት እንዳለ ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም፤ የዲያብሎስን ምሽግ የምናፈራርስበት የጦር እቃችን ምን እንደሆነ ማወቅ አለብን። የጠላታችንን ምሽግ የምናፈራርስበት የጦር እቃ ስጋዊ ሳይሆን የእግዚአብሔር የጦር እቃ ነው።
- የጠላትን ምሽግ ማፍረስ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምርኩን መማረክ መቻል አለብን፤ የምንማርከው የሰዎችን አእምሮ ነው።
- ምርኩን መማረክ ብቻ በቂ አይደለም፤ ምርኩን ለማን ማስረከብ እንዳለብን ማወቅ አለብን። የምንማርካቸው ለራሳችን እንድናደርጋቸው ሳይሆን ለክርስቶስ እንድናበረክብ ነው።

እነዚህ ሐሳቦች በኡፌ. 6:10-18 እና 2ቆሮ. 10:3-6 በጥንቃቄ ብንመለከታቸው ለመንፈሳዊ ውጊያ መመሪያዎቻችን ሆነው እናገኛቸዋለን።

ሐ. ጸምን የምናዘወትርባቸው ሌሎች ምክንያቶች፤

በብሉይና በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ጸምን ለምን ያዘወትሩ እንደነበሩ በመጠኑ እይተናል። በእርግጥ ለጸምና ለፀሎት የተወለኑ ምክንያቶች የሱም። ቸግር ሲገጥመን ወይንም ከእግዚአብሔር ስጦታን ለመቀበል ሰንሻ ብቻ የምንለማመደው ጉዳይ አይደለም። የጸምና የፀሎት ምስጢሩ ሲገባን ከሕይወታችን ጋር ተቆራኝቶ መገኘት እንዳለበት እናምናለን።

ጸምንና ፀሎትን ካዘወተርነው የሐይማኖት ስርአት የመፈፀም ልማድ ይሆናል ብለው የሚሰጉ ሰዎች አልታጡም። የእነርሱ ሰጋት የመነጨው ጸጋን ገሸሸ እንዳናደርግ በማለብ ነው። ሆኖም መልካም ልማድ ጸጋን ያበዛል እንጂ ጸጋን እንደማይሸፍን ማወቁ መልካም ነው። ደግሞም በሰጋ ያለን የእምነት ተጋድሎአችንን ያልጨረሰን ሰለሆነ ዕለት ዕለት ሰጋችንን እየሸፈንን ለእግዚአብሔር ለማሰገዛት ጸምንና ፀሎትን ማዘውተር እንዳለብን ተመልክተናል። የሚከተሉትንም ጋሳቦች ጨምረን ብንመለከት ለመጸም የበለጠ እንበረታታ ይሆናል።

1. የእግዚአብሔርን ፍቃድ ለማወቅ፡-

የብሉይ ኪዳን ሰዎች የእግዚአብሔርን ፍቃድ ለማወቅ ወደ ባለራዕይ ይሄዱ ነበር (1ኛው 9:9፣ 2ኛው 18:6)። የእግዚአብሔር ፍቃድ የሚገለጥባቸው የተወሰኑ ነቢያቶች ብቻ ነበሩና። በአዲስ ኪዳን ግን የእግዚአብሔር ልጆች የሆኑ ሁሉ በእግዚአብሔር መንፈስ እንዲመሩ ጌታ ፈቀደ (ሮሜ 8:14)። “በለዚህ የጌታን ፈቃድ ምን እንደሆነ እስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ኤፌ. 5:17)። በእግዚአብሔር መንፈስ ለመመራት ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜን ማሳለፍ ያስፈልጋል። ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜ ለማሳለፍ ራሱን ማዋረድ ያስፈልጋል። ራሱን ለማዋረድ ጸም እጅግ እንደሚጠቅመን አይተናል።

በሕይወቱ የጌታን ፈቃድ ለማወቅ የማይጓጓ ክርስቲያን የለም። ብዙ ጊዜ ግን እግዚአብሔር የሚናገርበትን መንገድ መረዳት ያቅተናል። በጋዊ ህዋሳቶቻችን የጠነከረ ግንኙነታቸው ከገሃዱ ዓለም ጋር ይሆንና እግዚአብሔርን መስማት ያቅተናል። ጸምና ፀሎትን በምናዘወትርበት ጊዜ ለጋዊ ለሜቶቻችን ይደክሙና መንፈሳዊ ህዋሳቶቻችን ይነቃቃሉ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ ምሪትን ሲሰጠን በቀላሉ መቀበል እንችላለን።

የሕክምና ሰዎች ቀዶ ጥገና ሊያደርጉልን ሲፈልጉ ሥጋዊ ሕዋሳቶቻችንን በመድኃኒት ያደነዝዙታል። ያንን የደነዝዘውን ሰፍራ በሰለት ሊቆርጡት ህመም እይብማንም። እንዲሁ ሰብአዊ ህዋሳቶቻችን ነፍሳችንን ያውጉትና ያደነዝዙታል። ያን ጊዜ መንፈሳዊ ነርቫችን ስለሚደነዝዝ የእግዚአብሔር ድምፅ ወደእኛ ሲመጣ መስማት ያቅተናል። የበጋ ምኞት መንፈሳዊ ድንዛዜን ያመጣል፤ ለለዚህ “ወዳጆች ሆይ ነፍስን ከሚዋጋ ለጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጸተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (1ኤጥ. 2:11)። በሌላ በፍራ ደግሞ “በመንፈስ ተመላለሱ፤ የበጋንም ምኞት ከቶ እትፈጽሙ” ይላል (ገላ. 5:16)።

መንፈስ እንዲመራን በጋዊ በሜታችን መዳከም አለበት። ለመንፈስ ቅዱስ ወይም ለበጋ ፍቃድ ለመገዛት ምርጫው እኛ ዘንድ ነው። መንፈሳዊነት በተፈጥሮ የምንታደለው አይደለም። መንፈሳዊነት የሚገኘው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በሚኖረን ልምምድ ነው። የትኛው እንደሚሻል ማወቁ ብቻ በቂ አይደለም። ጨክኖ እርምጃ መውሰድ ያስፈልጋል። በበጋዊ ፍቃድ መኖር ሞትን እንደሚያስከትል ክርስቲያን የሆኑ ሁሉ ያውቃሉ። መንፈሳዊ ድልን የሚለማመዱ ግን ጥቂቶች ናቸው። እነርሱ ዘወትር በእግዚአብሔር ፍቃድ ለመጓገል ይቻላቸዋል።

2. ለቤተክርስቲያን መንፈሳዊ መነቃቃዊ የጸም አበፈላጊነት፡-

በቤተክርስቲያን ውስጥ ለብ ያለ ሕይወት አስቸጋሪ ነው (ራዕ. 3:16) ያንን የሚቀይር የመንፈስ ቅዱስ እሳት ብቻ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ “በመንፈስ የምትቃጠሉ ሁኑ” ያለው ለዚህ ነው (ሮሜ 12:11)። ምክንያቱም ቤተክርስቲያን ለአምልኮና ለወንጌል በራ የምትነቃቃው ሰማያዊ እሳት ሲጎበኛት ነው። በቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር እሳት ሲነሳ ወንጌል ይዛመቃል፤ እግዚአብሔርም ይከብራል። ታዲያ እሳት እንዳይጠፋ ማገድ ያስፈልጋል። እንዲሁ የመንፈስ ቅዱስ እሳት እንዳይጠፋ ጸምና ፀሎት ያስፈልጋል። የመንፈስ ቅዱስን እሳት አታዳፍኑ ተብሎ የተጻፈልን ለዚሁ ነው (1ተሰ. 5:19)። የመንፈስ ቅዱስ እሳት እንዲነድ የእኛ ትጋት አበፈላጊ ነው። ለመንፈስ ቅዱስ መዳፈን ምክንያቱ እኛው ነን፤ በጸምና በፀሎት አንተጋምና።

የሰደድ እሳት ከተነሳ ማንም አያጠፋውም። እንዲሁ ቤተክርስቲያን በጸምና በፀሎት ለትተጋ ማንም የማይገታው የእግዚአብሔር እሳት

ይነሳል። የማይሸሸግ የተገለጠን ታምራት ያደርጋል (ሐዋ. 4:16-17)። ሰዎች ይፈወሳሉ፤ እጋንንቶች ይወጣሉ፤ አገልጋዮች ይነሳሉ፤ የእማኞች ልብ እንድ ይሆናል፤ እግዚአብሔር በሕዝቡ መሐል መሆኑ ለሁሉ ይታወቃል። ታዲያ ያቺ ቤተክርስቲያን የጌታ አድራሻ ትሆናለች። እዳዲስ ሰዎች ወደዚች ቤተክርስቲያን መጥተው ጌታ በመሐላቸው አለ ብለው ለእግዚአብሔር ክብርን ይለጣሉ። አመፀኞች ሳይቀሩ ይማረካሉ (2ቆሮ. 10:4-5)። ከዚያም ቤተክርስቲያን በተራራ ላይ እንዳለች መብራት ትሆናለች (ማቴ. 5:14)። በሩቅ ያሉ እርሰበርፀቸው እየተጠራሩ ወደ እርሷ ይመጣሉ (ሐዋ. 5:16፤ ዘካ. 8:20-23)።

ትልቅ ስብሰባም መጥራት አያስፈልግም፤ ሁለትና ሦስት ሆኖ ዛሬውኑ መጀመር ይቻላል (ማቴ. 18:19-20)። የክብረት እንጨት ትንሽ ብትሆንም ከተጫረች ደኑን ታቃጥላለች። እንዲሁ እግዚአብሔር በተናቁ ሰዎች ኃይሉን ይገልጣል። ብርቱዎች ነን የሚሉትን ደካማ በሆኑት ይማርካቸዋል። ምክንያቱም ከብሩ እንዲታወቅ ስለሚወድ ነው።

እግዚአብሔር ራሳቸውን እዋርደው ወደእርሱ የሚቀርቡትን ሰማያዊ እቃ ጦር ያለብላቸዋልና። እነርሱም ምርኮን ወደ እምላካቸው ያመጣሉ። ሰማያዊ እቃ ጦር ለብሶ የክርስቶስ ወታደር መሆን ምንኛ መታደል ነው? (2ጢሞ. 2:3)። ስለዚህ ዋጋውን ተምኖ እራሱን ለእግዚአብሔር የሚሰጥ ከተገኘ እግዚአብሔር ሰማያዊ እሳት ይጭርበታል። ቤተክርስቲያንም በሰማያዊ እሳት ትጸባባራለች። የሚፈለገው ይህ ከሆነ የሚያስፈልገውን ዋጋ እከፍላለሁ ብሎ የሚነሳ ወገን ምንው ዛሬ በተገኘ!

3. በእገልግሎታችን ፍሬ እንዲበዛልን ጸምን መለማመድ ያስፈልገናል።

በእገልግሎታችን ብዙ ፍሬ ብናፈራ አብ እንደሚከብርና የእርሱም ደስታ እንደሚበዛ ጌታ ተናግሯል (ዮሐ. 15:8-11)። በእገልግሎቴ ፍሬ እንዲበዛልኝ ምን ማድረግ እለብኝ? የሚል ወገን ይኖር ይሆናል። በእገልግሎት ፍሬ ለማግኘት እጅግም ከባድ ነው፤ እጅግም ቀላል ነው። ከባድ የሚሆነው ዋጋ ስለሚያስከፍል ነው። ራስን ዲሲፕሊን አድርጎ በጾም በፀሎት መትጋትን ይጠይቃል።

ምክንያቱም እገልግሎታችን ፍሬ እንዳይኖረው ከብዙ አቅጣጫ ሰልፍ አለበት። እጅግ ቀላል የሚሆነው ከእግዚአብሔር ጋር መሰራት መቻላችን ነው። ጌታ “እነዚያም እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ” ብሏል (ማቴ. 28:20)። በሌላ ሰፍራ ደግሞ “ከእርሱ ጋር እብረን የምንሰራ ነንና” ተብሎ ተጽፏል (1ቆሮ. 3:9)። ስለዚህ በሚያስፈልገን ጊዜ ወደእርሱ ቀርበን የሚያግዝንን ፀጋ ልንሞላ እንችላለን (ዕብ. 4:16)።

ፀጋን ለንሞላ እገልግሎታችን ፍሬእማ ይሆናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ” ያለው ቃል ከገባን ፍሬ ማፍራቱ ቀላል ሆኖ እናገኘዋለን (ዮሐ. 15:5)። ምክንያቱም ቅርንጫፉ በግንዱ ላይ እስካለ ድረስ ፍሬ ማፍራት አያለጋውም። ይህንን የተፈጥሮ ህግ ያስተምረናል። የወይኑ ግንድ ቅርንጫፉ ፍሬ እንዲያፈራ ካዝነው ክርስቶስ ከወይን ግንድ ይልቅ እንዴት የታመነ እይሆንም? ከጌታ ጋር እንድንግበቅ ከዓለም መላቀቅ አለብን። ከዓለም ለመላቀቅ ጸምና ፀሎት እንዴት እንደሚያግዝን እይተናል። ጸም ከመጀመሪያው እንዳየነው የራሱን መሻትና ምኞት መለዋወጥ ማድረግ ነው ብለናል። የሰንደ ቅንጣት ብዙ ፍሬ ለማፍራት በእርሻ ውስጥ ወድቃ መሞት አለባት። እለበለዚያ ብቻዋን ትቀራለች (ዮሐ. 12:24) እንዲሁ ብዙ ፍሬ ለማፍራት የራሳችንን መሻት መለዋት አለብን። “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያለኝ ሕያው ትዳለም መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርህራሄ እለምናችኋለሁ” ተብሎ የተጻፈው ቃል የሚያለገነዝበን ይህንን ነው (ሮሜ 12:1)።

ሐዋርያው ጳውሎስ ቀንና ሌሊት በጾምና በፀሎት ይተጋ የነበረው የሚገጥመውን ፈተና መቋቋም እንዲችልና በእገልግሎቱ ፍሬ እንዲያፈራ ነበር (ኤፌ. 1:16-18፤ 1ተሰ. 3:7፤ ሐዋ. 13:4-3)። ሐዋርያ ሆኖ በመጠራቱ ችግርና ፈተና እንዳይነካው እልተደረገም። ይልቁንም ከሌሎች ይልቅ ብዙ መከራና ችግር እንዲደርስበት ይናገራል (2ቆሮ. 11:22-27 ፤ ገላ. 5:11)። የሚደርስበት ችግር በሰዎችና በሰይጣን ትብብር ነበር። ወደ ተሰሎንቄ ሄዶ ለማገልገል ፈልጎ እንዴት ሁለቴ ሰይጣን እንዳዘገየው ይናገራል (1ተሰ. 2:18)። ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ቆሮንቶስ ለመሄድ እየተዘጋጀ እያለ በአንድ ሰው ምክንያት ጉዞውን መሰረዝን በሀዘን ጽፎላቸዋል (2ቆሮ. 1:15፤ 2:1-11) ደግሞም እገልግሎቱ እንዳይሰናከል ብዙ ጊዜ ይፈተን እንደነበር ጽፏል (2ቆሮ. 11:26)።

እርሱ ብቻ አይደለም ሐዋርያው የሐንበም በተመሳሳይ ሁኔታ በእገልግሎቱ ላይ ችግር እንደገጠመው ጽፏል። በትንሽ ኤሽያ በእንዲት ቤተክርስቲያን ዲዮአራጦስ የተባለ ሰው ሐዋርያው የሐንበን ሆነ ሌሎች የታመኑ አገልጋዮችን ችግር ይፈጥርባቸው እንደነበር በመረረ ህዘን ራሱ የሐንበ ገልጿል (3ዮሐ. 9-10)።

በሐዋርያት ዘመን አስቸጋሪ ክርስቲያኖች እንደነበሩ በዘመናችንም አሉ። ያለንበት ዘመን የመጨረሻ ዘመን ስለሆነ ከሐዋርያት ዘመን ይልቅ የከፋ ነው (ማቴ. 24:12፣ 2ጢሞ. 3:1-5)። ከመጭምር ዘመን ይልቅ ያለንበት ዘመን በአመጽ የተሞላ ዘመን ነው። አመጽ ምንድነው ብንል፤ አመጽ መሪዎች በህዝብ ላይ የሚያመጡት ሁኔታ ሳይሆን ህዝብ በመሪዎች ላይ የሚያሰነሱት እምቢተኝነት ነው። በሰይጣንም ሆነ በሰዎች የሚነሳውን አመጽ ለመቋቋም ከእግዚአብሔር የሆነ ሰው የእግዚአብሔርን ኃይል መላበስ ያስፈልገዋል። መንፈሳዊ ችግር በክርክር አይፈታም። ብዙ በሮችንም በማንኳኳት የአገልግሎት አድማስ አይሰፋም። በጸምና በዐሎት ስንተጋ ሰውም ሆነ ሰይጣን ሊዘጋው የማይችለው የተከፈተ በር ጌታ ይሰጠናል (ራዕ. 3:8)። የአገልግሎታችን ቁልፍ በሰዎች እጅ አይደለም። በጸምና በዐሎት ሆነን እርሱን ደጅ ከጠናን ቁልፉን ይሰጠናል። በዚያን ጊዜ በሄድንበት አገር ሁሉ የአገልግሎት በር ክፍት ሆኖ ይጠብቀናል። የአገልግሎታችን ቁልፍ በክርስቶስ እጅ መሆኑን አንዘንጋ።

መ. ጸም ለምን ቸል ተባለ

ጸም ይህንን ያህል አስፈላጊ ሆኖ ሳለ በዘመናችን ለምን ቸል ተባለ? ብሎ የሚጠይቅ ወገን ይኖር ይሆናል። ጸም በዘመናችን ለብዙ ክርስቲያኖች እንግዳ የሆነበት የተሰያየ ምክንያት ይኖራል። ከእነዚህ ውስጥ የሚከተሉት በዋናነት ይገኙበታል።

1. ጸምን በማዘውተር በምሳሌነት የሚታዩ መንፈሳዊ መሪዎች መታጣት። በዘመናችን ያሉ መንፈሳዊ መሪዎች ጸምንና ዐሎትን ከማዘውተር ይልቅ ከፍተኛ እውቀት በማግኘት ላይ ያተኩራሉ። በዳንኤል መጽሐፍ ላይ እንደተጻፈው እውቀት የበዛበት ዘመን ላይ ነው ያሰነው (ዳን. 12:4)። እራሳችን ያሰንበት ዘመን ስለሆነ ሰበዚህ ጉዳይ ብዙ መተረክ እያሰፈልግም።

ያለንበት ዘመን ከየትኛውም ትውልድ ይልቅ እሸቅድምድም የበዛበት ዘመን መሆኑን ማንም ሰው ያውቃል።

እውቀት መልካም ቢሆንም ሚዛኑን ካልጠበቀ በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ ተፅእኖ ያሳድራል። ብዙ መሪዎች ኋላ ቀር እንዳይባሉ አብዛኛውን ጊዜያቸውን በጸምና በዐሎት ከማሳሰፍ ይልቅ እውቀት በመሰብሰብ ላይ ጊዜያቸውን ያጠፋሉ። የሚመሩትም ህዝብ እነርሱን ይከተላል። መንፈሳዊነትን በቃል ከማበተማር ይልቅ ምሳሌ በመሆን ማስተማር ይበልጣል። የዘመናችን ክርስትና እውቀት ብቻ የተሞላ ሆኖ መንፈሳዊነት የጎደሰው ሆኗል። የእውቀት ብዛት መንፈሳዊነትን የሚያመጣ ቢሆን ኖሮ በዘመናችን ያሉ ክርስቲያኖች ከየትኛውም ትውልድ ይልቅ መንፈሳዊነት ጎልቶ በታየባቸው ነበር።

ከኋላ የሚመጡ እዳዲስ ክርስቲያኖች ከፊታቸው ያሉትን ወገኖች መከተላቸው ግድ ነው። ከፊታቸው ያሉትን እያዩ፤ እነርሱ የሚሆኑትን ያገኛሉ። ከዚህ የተነሳ ብዙ ክርስቲያኖች የጸምን ጥቅም ቀምሰው ሰላላዩ ጸምን አይለማመዱም። በእግዚአብሔር ቤት የቆየን ከኋላችን ሰሚመጡት እዳዲስ ክርስቲያኖች ኋላፊነት አለብን ካልን ጸምን እየተሰማመድን በምሳሌነት መታየት አለብን።

የእግዚአብሔር ቃል የሚነግረን ጸድቅ በበተርጅና እንደዘንባባ እንደሚያፈራ ነው። (መዝ. 92:12-14) ስለዚህ እድሜ አግኝተን በእግዚአብሔር ቤት የቆየን ጸምን በመሰማመድ ሰሌዳችን ምሳሌ የምንሆንበት መልካም አጋጣሚ እንዳገኘን መቁጠር ይኖርብናል። እዳዲስ ክርስቲያኖች ጥንካሬ የሚያገኙት መልካም አጀማመር ሲኖራቸው ነው። ግን ምሳሌ የሚሆናቸውን ይፈልጋሉ። እኔ ክርስቶስን እንደመሰልኩ እኔን ምሰሱ የሚል ለምን ጠፋ? (1ቆሮ. 11:11)። ክርስቶስን ለመምሰል ከክርስቶስ ጋር መስቀል ያስፈልጋል (ገላ. 2:20)። ክርስቶስ እንደሰንዴዋ ቅንጣት ሞቶ ብዙዎችን አንዳፈራ ከእርሱ ጋር ከሞትን ብዙዎችን እናፈራለን (ዮሐ. 12:24)። ሞተን ያፈራናቸው ሞተው የሚያፈሩ ይሆናሉ፤ ሳንሞት የምንሰበሰባቸው ገሰባ ብቻ ከሆነን? የምርቱ ባለቤት መንሽ ይዞ ይመጣል፤ መንሹ በእጁ ነው፤ ስንዴውን ከገለባው ይለያል፤ ስንዴውን በጎተራ ይከታል፤ ገሰባውን ግን በእሳት ያቃጥሰዋል (ማቴ. 3:11-12)። ማን ያውቃል! እኛው ፍሬ የሌለው ገሰባ ሆነን ብንገኝበት? ነገር ግን የሚያጠፋው የእግዚአብሔር እሳት ሳይሆን የሚያነጥረውን የእግዚአብሔርን እሳት ዛሬ መለማመድ እንችላለን

(ዕብ. 12:28-29፤ ማሌ 3:3)። እርሱንም በጾምና በዐሉት ህይወት እናገኘዋለን። ዛሬ ብንጀምር ነገ ብዙዎች ይከተሉናል።

2. ጾም የጥንት ክርስቲያኖች ልምምድ እድርን ማየት። የመጀመሪያዎቹን ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን እናድንቃለን። የእዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን ሞዴላችን ናት። መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ለናስብ ያስቀናናል። ፍፁማን ነበሩ ብለን ባናስብም፤ ፍቅራቸው እንደነታቸው ያስቀናናል (ሐዋ. 1:14፤ 2:1፤ 44-46፤ 4:24-32፤ 5:12)። ወደዚህ ሕይወት ያደረሳቸው መንፈሳዊ ልምምዳቸው ነው። ክርስቶስ ከሆነ ግን እርሱ ትናንትና፤ ዛሬ እስከ ለዘላለም ያው ነው (ዕብ. 13:8)። ለእነርሱ የተሰጠ የተትረፈረፈ ዐጋ ለእኛም እንዲሰጠን እንደነርሱ መትጋት ነበረብን። ነገር ግን የእነርሱን መንፈሳዊ ሕይወት በምኞት ብቻ እናገኘውም፤ መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ መግባት አስብን።

በአሁኑ ዘመን ጾምን መለማመድ ወግ አጥባቂነት የሚመስላቸው ብዙ ወገኖች አሉ። በጾም የሚተጉትንም ሲያዩ “ወግ አጥባቂ ክርስቲያን” አድርገው ያዩዋቸዋል። ለለዚህ ብዙዎች ጾምን ከመለማመድ ይቆጠባሉ።

ሰው በእውቀት እያደገ ሲሄድ መንፈሳዊውን ልምምድ ሞኝነት አድርጎ ያየዋል። መንፈሳዊ እድገት ግን ሞኝነት በሚመስል አካሄድ ውስጥ ይገኛል። ብዙ እውቀት ያላቸው መንፈሳዊ ልምምድ ሞኝነት መስሎ እንደሚታያቸው፤ ባንፃሩ ደግሞ እግዚአብሔር እነርሱን ሞኞት እንደሆኑ ይቆጥራቸዋል። ምክንያቱም ተበብ የሚገኝበትን መንገድ ባለመከተላቸው ነው። መንፈሳዊ ድል የማይገኝበት ከሆነ እውቀት ብቻውን ለክርስቲያን አይጠቅምም።

በሰነመለኮት ትምህርት ከፍተኛ ደረጃ የደረሱ ክርስቲያኖች ጾምን የሚያዘውትር ሰው ሲያዩ በራሳቸው ሚዛን ያስቀምጡታል። ስለሆነም በእነርሱ ሚዛን ቀሎ ላለመገኘት በቅርባቸው ያሉ ሰዎች ጾምን አዘውትረው መለማመድ ይተዋሉ። ነገር ግን “ከሰው ጥቡብ ያልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይበልጣል” ተብሎ የተጻፈውን ቃል ማሰብ ማስተዋል ነው (1ቆሮ. 1:25)።

3. ጾም የመራብን ዋጋ ያስከፍላል። ረገብ የማያሸንፈው ጀግና የለም፤ ለምንም የማይገባ ሰው ስለመብል ይሸነፋል። ረገብ ከፍተኛ ዋጋ ያስከፍላል። ስዎች ሲርባቸው የሚበላ ነገር ካገኙ የሚጠየቁትን ዋጋ ይከፍላል። አላው በራሱ ጊዜ ለምስር ወጥ ብኩርናውን ከፍሏል (ዘፋ. 25:29-33)። ለጾም ደግሞ የመራብን ዋጋ መክፈል ግድ ነው። ይህንን ዋጋ ለመክፈል የሚደፍሩ ጥቂቶች ናቸው። አላው ስለመብል ብኩርናውን በመሸጡ የሚሰቁ ግን ብዙዎች ናቸው። ነገር ግን እጽማለዉ ብለው እስበው፤ ነገ ሲመጣ በጣቱ ሻይ ተሸንፈው ሲያዩ ራሳቸውን አይታዘቡም። መሸነፋቸውንም የማያስቡ ብዙዎች ናቸው።

ታውቃላችሁ! ከፍተኛ ራስ ወዳድነት ያለው በራስ ላይ ሳይሆን በሆድ ውስጥ ነው። የኢየሩሳሌም ሴቶች በራባቸው ጊዜ እያቀማጠሉ ያሳደንቸውን ህፃናቶቻቸውን ቀቅለው በሏቸው (ሰቆ. 2:20፤ 2ኛ. 6:26-30)። ታዲያ እነዚህ እናቶች “ራስ” ወዳድ ወዳስ “ሆድ” ወዳድ እንዘላቸው? ትግሩ የነበረው ሆዳቸው ውስጥ ነው። እርሱም ረገብ ነው፤ ያንን ማሸነፍ እልተቻላቸውም ነበር።

ስለዚህ ጾም ራስ ወዳድነትን ማሸነፍ ነው። ራስን ከማሸነፍ የበለጠ ድል እድራጊነት የለም። እርሱም ጾም በመለማመድ ይደረስበታል። የጾምን ጥቅም የሚያውቁ ቢኖሩም ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኛ የሚሆኑ ጥቂቶች ናቸው። ምክንያቱም ከባድ መንፈሳዊ ልምምድ ስለሆነ፤ እውነቱን ለማወቅ ለሚጠፋ እውነቱ ይህ ነው። ምክንያት ሳንፈጥር ወደጌታ ብንቀርብ የሚረዳንን ዐጋ እትረፍርፎ ሊሰጠን ጌታ የታመነ ነው። በእርሱ ሁሉን እንችላለን ክብር ለሰሙ ይታዩ።

4. ደሕንነታችን በዐጋ ነው በሚል ሰብብ። ጽድቅን ለማግኘት ከሰው ተለይተው በጾምና በዐሉት የሚይዝሙ ወገኖች አሉ። ለደሕንነት መሰረት የሆነውን ትቶ በጾምና በዐሉት ብዛት እንደቃለዉ ብሎ ማሰብ ከንታ፤ የከንቱ ከንቱ ነው። ደሕንነታችን በክርስቶስ በማመን በሚገኝ ዐጋ ነው። ይሁን እንጂ ደሕንነት በጾምና በዐሉት ብዛት አለመሆኑን ለመግለጽ ብዙ ክርስቲያኖች በጾምና በዐሉት መትጋትን ትተውታል። እነርሱ ጾምን ማብዛት አራስን ማስቃየት አድርገው በመቁጠራቸው ነው። ይህ እስተሳስብ የእግዚአብሔርን ስዎች መንፈሳዊ ልምምድ ከንቱ እድርን መቁጠር ይሆናል።

ሆኖም ጸምን የምናዘወትረው ደሕንነት ለማግኘት ሳይሆን ራሳችንን ለእግዚአብሔር መንፈስ ለማስገዛትና በእምነታችን ፀንተን ለመቆም መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል።

በጸምና በፀሎት የሚተጋ ክርስቲያን ብርቱ መሰናክል ሲገጥመው ፀንቶ ለመቆም እድሉ ከፍ ያለ ነው። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል “ስለዚህ ወንድሞች ሆይ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታፀኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ፤ እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሱም” (2ጴጥ. 1:10)። “ከፊት ይቅል ትጉ” የሚለው ቃል መንፈሳዊ ልምምዳችንን /የሚገልጽ ሐሳብ ነው። ከምንተጋባቸው መንፈሳዊ ልምምዶች ውስጥ ጸም ዋነኛ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ሐዋርያው ጳውሎስ “ሌሎችን ከሰበኩ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ስጋዬን እየነሸምኩ አስገዛዋለሁ” ይላል (1.ቆሮ. 9:27)። “ስጋዬን እየነሸምኩ እስገዛለሁ” ሲል በጸም እንደሚተጋ መግለፁ እንደሆነ አያጠራጥርም። ስለዚህ ጸምን በገዳም ለሚኖሩ ብቻ የምንተወውም ጉዳይ አይደለም። የደሕንነት እውነቱ ተገልጦልናል የምንል ከሌሎች የበለጠ ጸምን ልንጠቀምበት ይገባል።

የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ መመሪያችን አድርገን እስከወሰድን ድረስ ከቶውን እንሳሳትም። ትልቅ ስህተት ላይ የምንደርሰው የአዲስ ኪዳን ዘመን መንፈሳዊ ልምምድ በዘመናችን እንደማይሰራ ከቆጠርን፤ ወይም በአዲስ ኪዳን የሌለ ትምህርት የምንከተል ከሆነ ነው። ስለዚህ ጸምን የምናዘወትረው ደሕንነት ለማግኘት ሳይሆን፤ ደሕንነት ሰላገኘን መሆኑን አጥብቀን ልንገነዘብ ይገባናል። ስለዚህ በጸም መትጋት ራስን ማሰቃየት አድርጎ መቆጠር መታረም ያለበት አመለካከት ነው።

5. ጸም ለስህተት ትምህርት ምክንያት ሆኖ መገኘቱ። በጸም ይተጉ የነበሩ አገልጋዮች እንግዳ የሆነ ትምህርት ማምጣታቸው አይዘነጋም። እነርሱ ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር ቃል በስርአት አልተማሩም ነበርና ልንም የሚሆናቸው ነገር ባለመኖሩ ስተዋል። እነርሱም ጸምን በማዘውተር ፍፁምነት ላይ መድረስ ይቻላል ብለዋል። ከዚህም አልፈው በመሄድ ስጋዊ ሞትንም አናይም በማለት ደረቅ አቋም ላይ ደርሰዋል። ይህ ትምህርት ከምዕራቡ አለም የመጣ ስለሆነ ብዙ ክርስቲያኖችን ጎድቷል። የምእራቡ አለም የስልጣኔ ምንጭ ተደርጎ ስለሚወሰድ ከዚያ የሚመጣ ትምህርት የተጣራ ስለሚመስላቸው ብዙዎች ጥንቃቄ

ሳያደርጉ ተወሰደዋል። በአሁኑ ወቅት ያህ ትምህርት የተጻፈው ቢሆንም በዚህ ትምህርት ጠንቅ ብዙ ክርስቲያኖች የጣሉትን የጸምን ልምምድ እንደቀድሞ ሊመሰሰቡት እልቻሉም።

እነዚህ የስህተት ትምህርቶች መሰረት ያደረጉትና እጅግ አያጋነኑ የሚያስተምሩት ጸምን ስለነበር ሰይጣን በዚህ ምክንያት አግኝቶ ብዙ ክርስቲያኖችን የቀድሞ ልምምዳቸውን አስጥሏቸዋል። ቀድሞውኑ ጸምን መለማመድ የማይሆንላቸው ወገኖች የሚጸሙትን ሲያዩ “ከእነርሱ ወገን ናችሁ” እያሉ ለመቃወም ምክንያት ሆነላቸው። ስለዚህ ቀስ በቀስ ይህ ስንፍና ወደሌሎችም ተዛመተ። “ብዙ ይጸሙ የነበሩ ሰተዋልና” በማለት ጸምን ብዙ ክርስቲያኖች እርግፍ እድርገው ለመተው በቁ።

ቀደም ሲል እንዳየነው ከሰሜታዊነት ይልቅ የእግዚአብሔርን ቃል የሕይወት መመሪያ አድርጎ መቀበል ከሁሉም አያነት ስህተት ይጠብቃል። ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች በጸምና በፀሎት ሲተጉ መንፈሳዊ ሕይወታቸው መጋጋሉ እይቀርም። በዚህ ወቅት በእግዚአብሔር ቃል የበሰለ ሰው በመሃላቸው ከሌለ በሚሰሙት ትምህርት በቀላሉ ሊወሰዱ ይችላሉ። ምክንያቱም ማናቸውም መንፈሳዊ ፕሮግራም ሲጀመር ከፍተኛ ፍንደቃ ስለሚሰማቸው ነው። ያ በረከት ቀድሞውኑ በህይወታቸው መኖሩን ስለማያስተውሉት በተሰጠው ስብከት ፍንደቃውን ያገኙ ስለሚመስላቸው ጥንቃቄ ሳያደርጉ የተሰጠውን ትምህርት ሁሉ ይቀበሉታል። ኋላ የስህተት ትምህርት አለበት ተብሎ ሲነገራቸው “ተባርክቦታለሁ” በሚል ምክንያት በህይወታቸው ያዩትን መጋጋል ማረጋገጫ አድርገው ያቀርባሉ። በዚህ ምክንያት ብዙ ክርስቲያኖች መንፈሳዊ መጋጋል ካለ ስለሚሰጠው ትምህርት ጥንቃቄ አያደርጉምና በቀላሉ ይወስዳሉ።

ጠላታችን ዲያቢሎስ ጠቃሚ የሆኑትን መንፈሳዊ ልምምዶችን ብሰሰት የሌላቸውን ወገኖች በተሳሳተ መንገድ እንዲጠቀሙበት ያደርጋል። ያን ጊዜ እውነተኛ ክርስቲያኖች በቀላሉ ይጥሉታል። ክርስቲያኖች በጸም ሲተጉ ዲያቢሎስ እንደሚሸነፍ ያውቃል (ማር. 9:28-29)። ስለዚህ ከላይ በተጠቀሰው መሰረት ክርስቲያኖች እርሱን የሚያጠቁበትን፤ በሕይወታቸው የሚበረቱበትንና ጌታን የሚያከብሩበትን መንፈሳዊ ልምምድ በዚህ መንገድ ያስጥላቸዋል።

6. ጸምን የፀጋ ሰወታ አድርጎ በመቆጠር።

6. ጸምን የዐጋ ስጦታ አድርጎ በመቁጠር፡-

ብዙ ክርስቲያኖች ጸምን የዐጋ ስጦታ አድርገው ይቆጥሩታል። በእርግጥ በጸም ለመትጋት የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ያለፈልጋል። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ የዐጋ ስጦታዎችን ለእያንዳንዳችን እንደፈቀደ እያካፈለ አንደሚሰጠን አይነት አይደለም። በጸም መትጋት የግል ምርጫ ስለሆነ በጸም ለመትጋት ለሁላችን ረድኤትን ይለጠናል።

ጸም ከዐጋ ስጦታዎች ውስጥ አንዱ መስሏቸው ለመጸም ሲሞክሩ ረሃብ ሲለማቸው “የዐጋ ስጦታዬ ባይሆን ነው” ብለው የተታለሉ ወገኖች ብዙዎች ናቸው። መራብና መጠማት የተፈጥሮ ህግ ነው። ካልበላን ይርበናል፤ ካልጠጣንም ይጠማናል። ስለዚህ ጸም የግል ወሳኔና ምርጫ የሚጠይቅ እንጂ የዐጋ ስጦታ ስለመሆኑ አልተጻፈልንም። ጸም እየራብንና እየጠማን ራስን በመግዛት ራስ ወዳድነትን የምናሸንፍበት መንገድ ነው። በጸም ጊዜ ረሃብንና ጥማትን ለመታገስ ፅኑ ውሳኔ ይጠይቃል። ጸም ራስን የመካድ ልምምድ መሆኑን ቀደም ሲል አይተናል። ራስን መካድ ለሁሉ የቀረበ የጌታ ጥሪ ነው። ፈቃደኛ ሆኖ ምላሽ መስጠት ሲጀመር ያኔ የመንፈስ ቅዱስ ረድኤት ይገኛል። ራስን ከመካድ የበለጠ ከፍተኛ መንፈሳዊ ብቃት የለም። ምክንያቱም ራስን የካደ ለክርስቶስ ይኖራልና (ገላ. 2:20)።

በተለይም በአድሜ የገፉ ክርስቲያኖች ጸምን መለማመድ ቢችሉ ለወጣቶች ምሳሌ ለመሆን ያመቻል። ወጣቶች ከእነርሱ በፊት የነበሩትን በማየት ከእነርሱ መማር ይፈልጋሉና። ስለዚህ አድሜ አግኝተው በእግዚአብሔር ቤት የቆዩ ወገኖች “ጽድቅ እንደዘንባባ ያፈራል፤ እንደሊባኖስ ዝግባም ያድጋል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተተክለዋል፤ በእምላካችንም አደባባይ ውስጥ ይበቅላሉ። ያን ጊዜ በለመለመ ሽምግልና ያፈራሉ ደለተኞችም ሆነው ይኖራሉ” የሚለውን ቃል በሕይወታቸው ለማየት መልካም አጋጣሚ ባገኙ ነበር (መዝ. 92:12-14)። በለተርጅና የሚያፈራ ዛፍ ፍሬው ጣፋጭ ነው። እንደዚሁ በለተርጅና የምናፈራቸው መንፈሳዊ ልጆች በጽድቅ ፍሬ የተሞሉ ይሆናሉ።

7. ጀማሪ ክርስቲያን ነኝ በሚል ሰበብ፡-

ለሁሉም ነገር ጅማሪ አለው፤ መልካም አጀማመር ብዙውን ጊዜ አፈፃፀሙም መልካም ይሆናል። ጅማሪው ላይ የተበላሸ ፍፃሜው ያማሪ አይሆንም። አንድ ቤት ጥንካሬ የሚኖረው አመሰራረቱ

ካማሪ ነው (ማቴ. 24:27)። አንድ ዛፍ ወደላይ ቀጥ ብሎ የሚያድገው ስሩን ወደ ታች መስደድ በሚችልበት ቦታ ሲተከል ነው። በክርስትና ሕይወትም እንዲሁ ነው። በመልካም ቡኔታ ያልተጀመረ ክርስትና ሕይወት ኋላ ማስተካከል ያስቸገራል። በጅማሪው ላይ ያልተለማመዱትን ሕይወት በኋላ መለማመድ ይከብዳል።

አዳዲስ ክርስቲያኖች የነገሯቸውን ለመቀበል አእምሮአቸው ክፍት ነው። ብረት ሲግል ወደተፈለገው አቅጣጫ ማቃናት ይቻላል። ከበረዶ በኋላ አዳጋች ነው። እንዲሁ አዳዲስ ክርስቲያኖችን ለማሳደግ ያለው እድል ጅማሪያቸው ላይ ነው። ከቆዩ በኋላ ያበርዳሉ፤ ወደ መንፈሳዊ ልምምድ ለማምጣት ሲሞክር ለመቀበል ይከብዳቸዋል።

ለጀማሪ ክርስቲያኖች የሚያረጋ የተሳሳተ እንክብካቤና አስተሳሰብ በአስተዳደራቸው ላይ ተፅእኖ ያመጣል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንደ ልጆች ቢሆኑም መንፈሳዊ ነገር መለማመድ እንደማይችሉ አድርገን መቁጠር የለብንም። አለበለዚያ ቡልጊዜ አቅመቢሰነት ያስማቸዋል። “ለሁሉም ነገር ገና ነኝ” እያሉ መኖር ይጀምራሉ። ስለዚህ የእድገታቸው ጊዜ ያልፍና ጫጭተው ይቀራሉ። ለአዳዲስ ክርስቲያኖች በእርግጥ ልናደርግላቸው የሚገባ የተለየ እንክብካቤ አለ። ያንን ለይቶ ማወቅ ተገቢ ነው። መንፈሳዊ ሕይወታቸው ሀፃን ይሁን እንጂ በእድሜ ዘፃን አለመሆናቸውን መገንዘብ ያስፈልጋል። በዚህ ረገድ ጥንቃቄ ስለማይደረግ ጸምንም በሚመለከት “እኔ ገና ነኝ” ብለው ያልፉታል። መጸም እንዳለባቸው ብንነግራቸው ያስናከላሉ ብለን ካስብን የሚጠቅማቸውን ነገር አስቀረንባቸው እንጂ አልጠቀምናቸውም። ይህ እንዳይሆን ጌታን እንደተቀበሉ ማንኛውንም መንፈሳዊ ልምምድ ቀስ በቀስ ማለማመድ ያስፈልጋል። ይህ ሲሆን በሕይወታቸው ፈጣን ለውጥ ማየት ይጀምራሉ። ከዚያ በኋላ በእግዚአብሔር ቤት ተተክለው ይቀራሉ፤ በጌታም ላይ ስር ስደው ያድጋሉ፤ በተማሩት እውነት ሀንተው ይኖራሉ (ቆላ. 2:6-7)።

አዳዲስ ክርስቲያኖች አዳዲስ እርሻዎች ናቸው። በቅድሚያ የተዘራባቸው በውስጣቸው ይበቅላል። እንክርዳድ ሳይዘራባቸው መቅደም ያስፈልጋል።

8. ለፀሎት ጊዜ የለኝም ብሎ ማሰብ፡፡
 ጾምን ለመውለድ ቤት ዘግቶ መቀመጥ የሚያስፈልግ የሚመስላቸው ወገኖች ብዙዎች ናቸው፡፡ ለአነርሱ ጾምና ፀሎት የግድ አብሮ የተያያዘ ስለሚመስላቸው ነው፡፡ ነገር ግን ስለ ጾምና ፀሎት ጌታ ያስተማረውን ትምህርት ብንመለከት ለየራስ እንዳስቀመጣቸው እናያለን፡፡ በማቴዎስ 6:7-15 ስለፀሎት ካስተማረ በኋላ ቀጥሎ 6:16-18 ደግሞ ስለጾም ለይቶ ነው ያስተማረው፡፡ በጌታ ትምህርት ውስጥ እንደሚኖረው እግዚአብሔር ለሁለቱም ልምምዶቻችን ዋጋ የሚከፍለን በተናጠል እንደሆነ በግልፅ እናያለን፡፡

ይሁን እንጂ ጾምና ፀሎት እጅግ የሚደጋገፉ መሆናቸውን መዘንጋት የለብንም፡፡ በዚህ በማቴዎስ ምዕራፍ 6:1-18 ውስጥ ዋጋ ስለምናገኝባቸው ሦስት ነገሮች ተጠቅሰው እናገኛለን፡፡ አንደኛው ለድሆች ምዕዋትን መስጠት፤ ሁለተኛው ፀሎት ሲሆን ሦስተኛው ጾም ነው፡፡ በእርግጥ ከምዕዋትና ከጾም ይልቅ ፀሎትና ጾም አብሮ ሲወሰድ ትልቅ መንፈሳዊ መነቃቃትን ያመጣል፡፡ ሆኖም ለሦስቱም ልምምዳችን ለየራስ ዋጋ እንደሚከፈለን ጌታ ተናግሯል፡፡

ጾምና ፀሎት አይነጣጠሉም ካልን ሰንፀልይም መጾም አለብን ልንል ነው፡፡ እንደክርስቲያን በየቀኑ ሳንፀልይ እንውልም፤ የንደለንም ጾም ነው፡፡ የየቀኑን የፀሎት ጊዜ አጭር ቢሆንም እንደበቂ እድርገን ጾምን ልናክልበት እንችላለን፡፡ ስለዚህ ለመፀለይ እልጾምኩም ብለን መፀለያችንን እንደማንተው ሁሉ በቂ የፀሎት ጊዜ የለኝም ብለን መጾምን መተው የለብንም፡፡

በእርግጥ በጾም ጊዜ ረጅም የፀሎት ጊዜ ቢኖረን እጅግ መልካም ነው፡፡ በተለይም ለረጅም ቀናት በጾም ሆነን፤ ቤት ዘግተን፤ በጌታ ፊት የምንቆይባቸው ጊዜያት ቢኖሩ ለቤተክርስቲያንም፤ ለራሳችንም ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ይሆናል፡፡ ያም ቢሆን ፈቃደኝነትን ይጠይቃል እንጂ ጊዜው በእጃችን ነው፡፡

ሠ. ጾምን በደረጃ መለማመድ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጾም እንዳለብን ተጽፎ እናገኛለን እንጂ እንዴትና መቼ መጾም እንዳለብን የተሰጠ ሕግ የለም፡፡ ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሦስት የጾም ዓይነትና ደረጃ መኖሩን

እናያለን፡፡ የመጀመሪያው ደረጃ ያለ ምግብና ውሃ ለተወሰኑ ቀናት መቆየት ነው፡፡ በመጽሐፍ ቅዱስ መሴ ሁለት ጊዜ እርባ ቀንና ሌሊት ያለ ምግብና ያለ ውሃ በእግዚአብሔር ፊት እንደነበረ እናያለን (ዘጸ. 24:18፤ ዘዳ. 10:10)፡፡

ሁለተኛ ደረጃ ውሃ ብቻ በመጠጣት ለተወሰኑ ቀናት መቆየት ነው፡፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አርባ ቀን የጾመው ውሃ እየጠጣ ነበር የሚሉ ብዙ ሰዎች አሉ፡፡ ምክንያቱም “በእነዚያ ቀናት ምንም አልበላም” ስለሚል ውሃ ይጠጣ ነበር ማለት ነው ይላሉ፤ እንደገናም “አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጾመ በኋላ ተራብ” ስለሚል ውሃ ባይጠጣ ኖሮ እርባ ቀን ለቆየ ሰው ከመብል ይልቅ ውሃ ስለሚጠማው እስቀድሞ “ተጠማ” ማለት ነበረበት ይላሉ (ሉቃ. 9:2፤ ማቴ. 4:2)፡፡ ይሁን እንጂ ውሃ ይጠጣ ነበር ተብሎ ስላልተጻፈ ይህ አባባል ውሃ ስለመጠጣቱ በቂ ማረጋገጫ ሊሆንን እይችልም፡፡

ሦስተኛ ደረጃ የምናየው ጾም “በክፈል ጾም” የምንለው ዓይነት ነው፡፡ ይህን ዓይነትን ጾም በሁለት መልክ መውሰድ ይቻላል፡፡ አንደኛው እስከ ማታ ለተወሰኑ ቀናት የሚወስድ ጾም ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ቀላል ምግቦችን በመውሰድ ወይም ፈሳሽ ነክ ምግቦችን በመውሰድ እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ መቆየት ነው፡፡ ዳንኤል ለሦስት ሳምንታት ያህል ሲጾም ቀላል ምግቦችን በመውሰድ እንደጸመ እናያለን (ዳን. 10:2-3)፡፡

ረ. ለረጅም ጊዜ ስንጾም የሚሰሙን ነገሮች፡-

ለመጀመሪያ ጊዜ ከሦስት ቀን በላይ ውሃ ብቻ እየወሰዱ የሚቆዩ ሰዎች ራስ ምታት፤ ቁርጥማት፤ ድካም፤ ረሃብ፤ እንቅልፍ፤ ማጣት ይሰማቸዋል፡፡ ቢሆንም እየቆየን ስንሄድ የምግብ ናፍቆት ብቻ ሲቀር ረሃብ እይሰማንም፤ እንዲያውም በቃላት ለመግለጽ የሚያስቸግር ልዩ ሰማያዊ ነገር ስለሚሞላን እንዳይቋረጥብን ውስጣዊ ሕይወታችን ምግብ አለመውሰድን ይመርጣል፡፡

ሰ. ጾምን ለመውሰድ ስናስብ ልናስተካክላቸው የሚገቡ ነገሮች፡-

ምንጊዜም ቢሆን ጾምን ለመያዝ ስናስብ እስቀድመን ከሰዎች ጋር ያለንን ሁኔታ ማየትና ለማስተካከል መሞከር አለብን፡፡ ጌታችን “መባህን በመሰዊያ ላይ ብታቀርብ በዚያ ወንድምህ አንዳች በእንተ ላይ እንዳለው ብታስብ በዚያ በመሰዊያው ፊት መባህን

ለሰው ሁሉ ፍቅርና ርኅራኄ ይሞላል፤ አመንዘሮች፣ ወርቦሎች እንኳን ያራፍናል፤ እነርሱን ማቅረብ መርከሰ መሰሉ አይታዩም፤ ሰው የመጸየፍ ነገር አይኖረንም፤ ሕይወታችን በየዋህነት ይሞላል፤ ሰዎች እንደ መሰላል ቢወጣሉብንም አይከብዱንም፤ አያወቅን ለሌሎች መነዳት እንጀምራለን፤ ከራሳችን ይልቅ ሌሎችን ደስ ማለገት አንመርጣለን (ሮሜ 15:2-3)። የነዳጉን በመበቀል ፈንታ ማዳን እንፈልጋለን በሌሎች ላይ ክፉ ማሰብም ሆነ ሰዎችም ክፉ ይሰሩብናል ብሎ መሰጋት ይቀራል፤ እግዚአብሔርንም ደስ ማለገት የዘወትር ምርጫችን ይሆናል። በፍቅ የሚያዩን ቢሸሹንም የሚቀርቡን እይለዩንም፤ ንግግራችን ቀርቶ ዝምታችን ይባርካቸዋል። ቃላችን የማይሰለች ስለሚሆን ሁል ጊዜ ከእኛ ጋር መሆን ይመርጣሉ።

በእነዚህ ጊዜያት መገለጥና ራዕይ ስለሚበዛልን በጥንቃቄና በጥበብ በእግዚአብሔር ቃል እየፈተንን ልንይዛቸው ይገባናል። የተገለጠልንን ነገር የሰዎችን አእምሮ ወደ እኛ በማይሰብስቡ ሁኔታ ማካፈል ይኖርብናል፤ የበረከት ሕይወት ሲበዛልን ሰዎች ላንልክባቸው ይሰበሰባሉ። ከእግዚአብሔር የሚፈጸመን በረከት ስለማያቋርጥ ሁል ጊዜ አዳዲስ ነገሮች ከውስጣችን ስለሚፈልቁ ደጋግመው ቢሰሙን አንሰለችም፤ ውስጣችን የጋለ እሳት ስለሚሆን የቀዘቀዙ ሰዎች በእኛ ዘንድ አይገኙም።

ወደዚህ ሕይወት ደረጃ ለመድረስ ብዙ መታገስን ይጠይቃል፤ ምክንያቱም ልዩ ልዩ መሰናክሎች ፈተናዎች ይበዛሉና፤ ሆኖም ማንም ሰው ጸንቶ ከቆመና ከተጋ ሊደርሰበት ይችላል።

V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች

1. መንፈሳዊ ሕይወታቸው ሳያድግ አገልግሎታቸውን ብቻ ለማሳደግ የሚሮጡ አገልጋዮች ጠንካራ ተቃውሞ ሲገጥማቸው ምን ይሆናሉ?
2. ጠንካራ እምነት እንዲኖረን የእግዚአብሔር ቃል ያለው አስተዋጽኦ ምንድን ነው?
3. የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሰይፍ ሆኖ የሚያገለግለን በምን ሁኔታ ነው?
4. ጸሎትን መማር የምንችለው እንዴት ነው?
5. የክርስቶስ አካልና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የምትሆነውን ቤተ ክርስቲያን ለማንጽ ምን ዓይነት ሰው ያስፈልጋል?
6. ለጸሎት ሰው ከጸሎት ጊዜው የበለጠ የተወደደ ጊዜ የለውም የተባለበት ምክንያቱ ምንድን ነው?
7. በዘመናችን ለጸሎት ጊዜ ማጣት ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
8. አንተ በምታገለግልበት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሲሾሙ በጸምና በጸሎት ቆይታ በማድረግ ነውን? ካልሆነ ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
9. ጸምን የማይለማመዱ ክርስቲያኖች ምክንያታቸው ምን ሊሆን ይችላል?
10. ሐዋርያው ጳውሎስ “ሥጋዬን እየንሸምኩ እገዛለሁ” ሲል በምን መልኩ ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
11. ጸም የጸጋ ስጦታ ነው ብለው ታስባለህ? ተወያይበት።
12. በጸም ይተጉ የነበሩ ጥቂት ክርስቲያኖች በትምህርት መሳታቸው ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል?
13. ጸምና ጸሎት የሚደጋገፉ ቢሆኑም የግድ የተያያዙ ሊሆኑ አይችሉም የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው? በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተደግፈህ አስረዳ።
14. ጸማችን በእግዚአብሔር ፊት እንዲታይ አስቀድመን ልናስተካክላቸው የሚገቡ ነገሮች ምንድን ናቸው?

VI. በክርስትና ሕይወት ለማድግ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች

በመንፈሳዊ ሕይወት ለማድግ የሚረዱን ነገሮች እንዳሉ ሁሉ በአንፃሩ ደግሞ እንዳናደግ መሰናክል የሚሆኑብን የተለያዩ ቡኔታዎች አሉ። ይሁን እንጂ ኅልተው የሚታዩ ኃጢአቶች ላይሆኑ ይችላሉ። ክርስቲያን የተገለጠ ኃጢአትን የሚለማመድ ከሆነ በዕድገት መንገድ ላይ ሳይሆን በውድቀት መንገድ ላይ ነው ማለት ይቻላል። ውድቀትና ዕድገት ደግሞ የተለያዩ እቅጣጫዎች ናቸው። ለውድቀት የሚዳርጉ ኃጢአቶች ምን እንደሆኑ ማንም ክርስቲያን ይውቃል። ስለዚህም በመሸነፍ ካልሆነ በስተቀር በለህተት፣ በመታለል፣ ወይም ባለማወቅ የጎላ ኃጢአትን የሚፈጽም የለም። ስለሆነም ክርስቲያን ሁሉ ኅልቶ ከሚታይ ኃጢአት ራሱን ጠብቆ ለመኖር ጥረት ይደርጋል።

ነገር ግን በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በእገልግሎታቸው ማድግ እየናፈቁ ያገኛቸው ምን እንደሆነ ለማወቅ ሲጥሩ፣ ምስጢር ሆኖባቸው የሚቸገሩ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወት ለማድግ እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮች ከዚህ ቀጥለን እንመለከታለን።

1. የግብዝነት ሕይወት

ግብዝነት ምንድነው? ግብዝነት ሁለት ዓይነት ሰው መሆን ነው፤ አንደኛው እውነተኛ እራሱን ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ሌላውን መሰሎ መታየት ነው። ግብዝነት በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ ሲኖር አይታወቅም፤ ቢሆንም ይነስም ይብዛ በክርስቲያኖች ሕይወት ውስጥ በተለያዩ ደረጃ መኖሩ እይቀርም።

ግብዝነት በራስ ባለመተማመን የሚፈጠር ባሕርይ ነው። ይሉኝታ መለስተኛ ግብዝነት መሆኑን ብዙ ሰዎች አያውቁም። ይሉኝታ በእጭር እነጋገር “ሰው ምን ይለኛል” ማለት ነው። ይሉኝታ ማጣት ከግዴላሽነትና ከራስ ወዳድነት ጋር አንድ መሰሎ ሊታይ ይችላል። ግዴላሽነት ደንታ ቢሰነት ሲሆን ራስ ወዳድነት ለሌላው አለማለብና እኔ ብቻ ልጠቀም ባይነት ነው። ይሉኝታ ግን ከላይ እንደተጠቀሰው “ሰው ምን ይለኛል” በማለት የሚፈጸም ድርጊት ነው። ስለዚህ ይሉኝታ ማጣት ከግዴላሽነትና ከራስ ወዳድነት ጋር አንድ መሰሎን፣ ይሉኝታን ጨርሶ ባንጥለውም ሁል ጊዜ ልናስተናግደው አይገባም።

ስለዚህ ሰው ምን ይለኛል ብሎ ያልሆኑትን መሆን ይግሞ ግብዝነት ነው። ይሉኝታ በባህላችን የተለመደና የሚደገፍ ስለሆነ በመንፈሳዊ እውራረር ውስጥም በቀላሉ መግባት ችሏል። ይሉኝታ በባህል የተፈቀደ ሊሆን ይችላል ይሆናል፤ ነገር ግን መንፈሳዊውን ሕይወት በይሉኝታ መለማመድ ከመንፈሳዊ ዕድገት ያግዳል።

እንዳንድ ክርስቲያኖች በይሉኝታ መንፈሳዊውን ነገር ለመለማመድ ይሞክራሉ። ስለሆነም በመንፈስ የተባረከውን ሲያዩ በራሳቸው መበረክ ይጀምራሉ፤ እውነተኛ ፍቅር ሳይኖራቸው ፍቅር እንዳለው ለው ዓይነት ይሆናሉ፤ በጸጋ የተዋበውን ሲያዩ ያልተሰጣቸውን ጸጋ ለብሰው “መገለጽ” ይሞክራሉ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔርን በማወቅ ሊደሳይጋቸው፣ በእግዚአብሔር ፍቅር ሊሞላቸው፣ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች ሊያሉባቸው ሲመጣ እራሳቸው እንዳላቸው ሆነው ሲታዩ ሲሞክሩ ይተዋቸዋል፤ ስለዚህ እውነተኛውን መንፈሳዊ ዕድገት ሳያዩ እድሜያቸውን በከንቱ ይጨርሳሉ።

ግብዝነት በሰው ሕይወት ውስጥ ሲኖር እይታወቅም፤ ስለዚህ ማንም ሰው እኔ ግብዝ ሆኜ ይሆንን? ብሎ ራሱን መጠየቅ አይችልም። የግብዝነትን ሕይወት በሌላ ሰው ሕይወት ውስጥ ማየት የምንችለውን ያህል በራሳችን ሕይወት ውስጥ መኖሩን ግን እንጠራጠራለን፤ ግብዝነት እንደ ጥላቻና እንደ ቂም አይጎረብጥም፤ በእግዚአብሔር ፊት ግን እጅግ እጸያፈ ነገር ነው።

ስለዚህ ነው ጌታ ስለ ግብዝነት አብዝቶ የተናገረው (ማቴ. 23:13-36) ምክንያቱም በሰው ሕይወት ውስጥ ያለውን ነገር በግልጽ ያዩ ስለነበረ ነው (ዮሐ. 2:25)። ደቀ መዛሙርቱንም ከግብዝነት ሕይወት እራሳቸውን እንዲጠብቁ እስጠነቀቃቸው (ሉቃ. 12:1)። ሐዋርያው ጴጥሮስ በአንድ ወቅት ይሉኝታ ይዞት ያልሆነውን ሊሆን ሲሞክር ጴጥሮስ አይቶት “ያፈረደበት ዘንድ ይገባ ነበርና” ብሎ በሁሉም ፊት በግልጽ ተቃውመው (ገላ. 2:11-14)። ከዚያ በኋላ በግብዝነት ምን ያህል እንደተጎዳ ሰላዩ ክርስቲያኖች ከግብዝነት ሕይወት መራቅ እንዳለባቸው ጸፈላቸው (1ጴጥ. 2:1)። የግብዝነት ሕይወት በሰው ውስጥ በተለያዩ መልኩ ሊታይ ይችላል።

ሃይማኖተኛ ነኝ ብሎ የሚመግደት ነገር ግን ስለ ሃይማኖቱ እንኳን የማያውቅ ግብዝ የሆነ ሰው አለ።

ደጋግመን እንዳየነው በሥራዬ እጸድቃለሁ ብሎ ማሰብ በእግዚአብሔር ፊት ፍጹም ግብዝነት ነው፤ በሰዎች ፊት ዓድቃን የሚመስሉ ውስጣዊ ሕይወታቸው ሲታይ ግን ክፋት፣ ቅንዓት፣ ምቀኝነትና፣ ተንኮል የሞላባቸው አሉ፤ እንደነዚህ ያሉትን ሰዎች ጌታ በብርቱ ቃል ደጋግሞ ዘልፏቸዋል (ማቴ. 7:5፣ 23:13፣ 23:25)።

የጋለ ስሜት ያለው ጉጉ ክርስቲያን ደግሞ አለ። ስለ ፍቅርና እግዚአብሔርን ለማገልገል አብዝቶ የሚናገር፣ ያየውን ሁሉ መሆን የሚፈልግ ጉጉ የሆነ ክርስቲያን አለ፤ ነገር ግን አኗኗሩ ሌሎችን የሚያስናክል ዓይነት ነው (ሮሜ 14:15)። ይህም ዓይነት ክርስትና በእግዚአብሔር ፊት ግብዝነት ነው (ማቴ. 24:51)። “የትእዛዝ ፍጥሜ ግን ከንጹህ ልብና ከበነ ሕሊና ግብዝነትም ከሌለበት የእምነት የሚወጣ ፍቅር ነው” ይላል (1ጢሞ. 1:5)። የእግዚአብሔርን ፍቅር እንዲሞላንና የጸጋ ስጦታዎችን እንዲያንናጽፈን ከፈለግን እራሳችንን ሆነን ልንቀርብ ይገባናል።

2. የልምድ ኃጢአት

የልምድ ኃጢአት የቀድሞ መንፈሳዊ ሕይወት ሲቀንስ የሚጀመር ልምምድ ነው። የልምድ ኃጢአት ኃልቶ የሚታይ ኃጢአት ባለመሆኑ ይህ ነው ብሎ በዘርዘር ማስቀመጥ ያስችግር ይሆናል። ሆኖም ብዙ ሰዎች የራሳቸው የሆነ የተለያየ የልምድ ኃጢአት ይኖራቸዋል። የልምድ ኃጢአት የሚጀምረው ቀስ በቀስ ነው፤ ኋላ ግን የተለመደ ሆኖ ይቀራል።

ሲጋራ ሲጀምሩት ያስላል እንግዳ ነገር ስለሆነ ሳንባችን እይቀበለውም፤ ኋላ ግን ሉስ ይሆንና ለመተው ቢፈለግም ያስችግራል። ያለው አማራጭ ተገዢ ሆኖ መኖር ነው፤ ቶሎ ጉዳት ላይ እይጥል ይሆናል እንጂ ቀስ በቀስ በጤንነት ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ እንደሚያመጣ የሕክምና ባለሙያዎች ያረጋገጡት ነው። እንዲሁም የልምድ ኃጢአትም ሲጀመር መንፈስ ቅዱስ ይወቅላል፤ ኃላ ግን ምንም እይደለም በሚል ምክንያት ወይም ሌላ ጊዜ አልደገመውም በሚል ሰበብ ይፈጸማል፤ ከዚያም በመሸነፉ ይቀጥልና ልምድ ሆኖ ይቀራል። መንፈስ ቅዱስም መውቀስን ያቆማል፤ እየቆየ ሲሄድ መንፈሳዊ ዕድገት ማገድ ይደርሳል።

የልምድ ኃጢአትን በብዙ ነገሮች ልንመስለው እንችላለን።

- በጥንጣን ይመስላል። ጥንጣን ጥቃቅን ፍጥረታት ሆነው ከብዛታቸው የተነሳ ትልቁን ግንድ ቦርቡረው ባዶ ያደርጉታል፤ የልምድ ኃጢአትም ሲበዛና ሲደጋገም መንፈሳዊ ሕይወትን ቦርቡሮ ባዶ ያስቀራል። ስለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “የሚቆም የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠነቀቅ” ያለው።
- በምስጥ ይመስላል። ምስጦች ጥቃቅን ፍጥረት ሆነው ከመብዛታቸው የተነሳ እንደን ተክል ሥሩን ይቆርጡና በቁሙ ያደርቁታል፤ የልምድ ኃጢአትም በተመሳሳይ መንገድ ቀስ በቀስ መንፈሳዊ በረከትን በማሳጣት ከጊዜ በኋላ ማድረቁ እይቀርም።
- በነቀዝ ይመስላል። ነቀዞች ጥቃቅን ፍጥረታት ናቸው፤ ነገር ግን ሙሉ የጉተራን እህል በልተው ባዶውን ያስቀሩታል፤ ነቀዝ ያገኘውን እህል መልሰው ቢዘሩት እይቀሩልም ገለባ ብቻ ነው የሚቀረው። የልምድ ኃጢአት ሲበዛ እንዲሁ ፍሬ የሌለው ገለባ ብቻ ያደርጋል። በጊዜው ያልተነቀለ አረም ሥሩን ከስደደ በኋላ ለመንቀል ያስችግራል፤ ላዩን ተቆርጦ ቢተውት ተመልሶ ማቆጥቆጡ እይቀርም። ከጅምሩ ያልተገታን ልምድ በቀላሉ ለማቆም ያስችግራል። “ስውነትን ለሥጋዊ ነገር ማስለመድ ለጥቂት ይጠቅማልና እግዚአብሔርን መምለል ግን የአሁንና የሚመጣው ሕይወት ተሰፋ ስላለው ለነገር ሁሉ ይጠቅማል” (1ጢሞ. 4:8)።

3. በደልን መቁጠር

መንፈሳዊ ሕይወትን ከማደግ ከሚያግደው ዋና ነገር ውስጥ እንዱ በደልን መቁጠር ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ሌሎችን ላለመበደል ይጠነቀቃሉ፤ ነገር ግን በሰዎች እንዳይነዱ ራሳቸውን እይጠብቁም። ይህም በደልን መቁጠር እንዴት እንደሚፈጠር አለማወቅ ነው።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ሲልካቸው “እንደ እባብ ልባሞች እንደ እርግብ የዋሆች ሁኑ” አለ (ማቴ. 10:16)። እባብ ብልህ የተባለበት ምክንያት ራሱ እንዳይመታ ስለሚጠነቀቅ ነው። ቀጥሎ “ከስዎች ተጠበቁ” አለ (ማቴ. 10:18)። የራሱን መንፈሳዊ ሕይወት ለመጠበቅ በሰዎች ላይ ክፉ እለማሰብና ክፉ እለማድረግ ብቻ በቂ እይደለም፤ እራሱንም ከሰዎች መጠበቅ

ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም ቂምን የምናተርፈው ሰዎች በሚያደርሱበት ጉዳት ነው።

ከሰዎች ጋር ያለን ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ይነሳል። ሰውነታችንን ከሚያቆሰል ነገር ራሳችንን መጠበቅ እንዳለብን ሁሉ እንዲሁ ደግሞ ህሊናችንን ከሚያቆሰል ነገር ራሳችንን መጠበቅ አለብን። ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች “ከውሾች ተጠበቁ ከክፉዎች ሠራተኞች ተጠበቁ” አላቸው (ፊልጵ. 3:2)። ከሚናከሱ ሕጾች ካልተጠነቀቁን ተነክለን እንደማለን፤ እንዲሁም ከክፉ ሰዎች ካልተጠነቀቁን ሕሊናችንን ቆሰለን እንደማለን። የህሊና ቅበል የሚያተርፈው ጠባሳ ቂሙኝነትን ነው። በህሊና ቅበሉ በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ እጅግ እዳጋች ነው። “ታሞ ከመማቀት አስቀድሞ መጠነቀቅ” የሚባለውንም የእባቶች ምክር ብንጠቀምበት በዚህ ረገድ ይረዳናል።

4. መንፈስ ቅዱስን እለመታዘዝ

ብዙ ጊዜ በቱቻል መጠን የእግዚአብሔርን ቃል ለመጠበቅ ጥረት እናደርጋለን፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን በሕይወታችን መታዘዝ አንለማመድ ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ በእኛ የሚኖረው ሊያስተምረን፤ ሊመክረን፤ ሊመራን ግምር ነው (ዮሐ. 16:12-15)። ስለዚህም በውስጣችን ሲናገር ምላሽ መስጠት አለብን፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ሊጠቀምብን የሚችለው በውስጣችን ድምጹን ሰምተን ስንታዘዝ ነው። ለመንፈስ ቅዱስ ምላሽ አለመስጠትና አለመታዘዝ እርሱን ማሳዘንና ማስመረር ይሆናል (ዕብ. 3:7፤ ኤፌ. 4:30)።

መንፈስ ቅዱስን ላለመታዘዝ የሚያደርሰን እንዱ ምክንያት ድምፁን እለመለየት ሊሆን ይችላል። የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ መለየት ከመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት ጋር አብሮ የሚመጣ መሆኑን ቀደም ሲል እይተናል። ለመንፈስ ቅዱስ ድምፅ በዕድሆና መቀመጥ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወትን ከማደግ ያግዳል። መንፈስ ቅዱስ ሁል ጊዜ ካለንበት ሥፍራ ወደሚቀጥለው ደረጃ ሊያሳድጉን ይፈልጋል፤ ድምፁን አለመስማትና አለመታዘዝ በመንፈሳዊ ሕይወትና በእገልግሎት ከማደግ እንደሚከለክለን አውቀን የመንፈስ ቅዱስን ምረት መለማመድ ይኖርብናል (ሮሜ 8:14)።

5. የእግዚአብሔርን ክብር መጋራት

ከምዕመናን ይልቅ የእግዚአብሔርን ክብር ለመጋራት የሚፈተኑት በመድረክ ላይ የሚታዩ እገልጋዮች ሊሆኑ ይችላሉ። እግዚአብሔር ክብሩን ለመግለጽና ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽ ድንቅና ታምራትን ያደርጋል፤ ጉባኤን ይባርካል። በዚህን ጊዜ የመድረክ እገልጋይ የሆነው ክርስቲያን የተገለጸውን የእግዚአብሔርን ክብር ከራሱ ጋር በማያያዝ በተገኘው እጋጣሚ ሁሉ ሞት ርዕስ ሆኖ እንዲቀርብ ይፈልጋል።

እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር ሁሉ መግለጽ ተገቢ በሆነም ማስታወቂያ ሆኖ እንዳይቀርብ መጠነቀቁ እጅግ አስፈላጊ ነው። ዝና እንዲኖረን፤ ታዋቂዎች እንድንሆን፤ በሰዎች ዘንድ ተቀባይነት እንድናገኝ ብሎ እግዚአብሔር የሚያደርገው ነገር የለም። ስለ ስሙ መዋረድንና መከራን ለመቀበል ፈቃደኞች ከሆንን ዝናም፤ ክብርም እላይ ይጠብቀናል። “እብረንም ደግሞ እንድንከብር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን” ይላል (ሮሜ 8:17)። በተጨማሪም በራዕይ 3:5 “ድል የነሳው በእባቴና በመላእክቱም ፊት ለስሙ እመሰክርለታለሁ” ይላል።

በእግዚአብሔር በማመካኘት ዝናንና ክብርን ፍለጋ የሚደረግ ነገር ሁሉ ሌብነት ነው። ስለዚህም እግዚአብሔር ክብሩ እንዲገለጽ የሰጠውን መቅረዝ ከሥፍራው መውሰድ ይችላል። ለእግዚአብሔር የሚገባውን ለራስ ጥቅም ማዋል ሌብነት እይደለም ብሎ የሚከራከር እገልጋይ አይኖርም። ነገር ግን “ለእግዚአብሔር ክብር እንዲሆን ነው” እየተባለ ለእግዚአብሔር መዋል የሚገባውን ክብር መጋራት በብዙዎች ዘንድ የተለመደ ሆኗል። በሐዋርያትም ዘመን እንደዚህ ዓይነት እገልጋዮች መኖራቸውን ሐዋርያው ጳውሎስ አልሸሸገም (2ቆሮ. 10:12)። በዚህ የሚፈተን እገልጋይ ነቅቶ ንስሐ በመግባት ራሱን ካላስተካከለ መንፈሳዊ ዕድገቱን ማቆሙ አይቀርም።

6. የዚህ ዓለም የባለ ጠግነት እሳብ

“በእኛህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል የማያፈራም ይሆናል” (ማቴ. 13:22)። “ኔታ የዘራውን ምሳሌ የተናገረው ምን ሊያስተምር እንደሆነ ለማንም ክርስቲያን ግልጽ ነው።

ይህ ምሳሌ ታላቅ ሰምተው የተቀበሉትን ክርስቲያኖች የሚመለከት ነው። በተለይ በእኛህ መካከል የወደቀውን ዘር ምሳሌ ልብ ብለን ብናደ የተዘራው ዘር ፍሬ እንዳያፈራ እኛህ እንቆት እንዳስቀረው ሁሉ በዚህ ዓለም የባለጠግነት አላብ የሚያዙ ክርስቲያኖች ሕይወታቸው ማደግና ማፍራት እንደማይችል ያሳያል። በባለጠግነት ምኞት የተያዘ ሰው ሽክመ የከበደ መንገዱም የማይደረስበት እሩቅ አገር የሚሄድን ሰው ይመስላል። ንጉሡ ሰሎሞን ስውን ደሰ የሚያጽናና እርካታ የሚሰጥ ነገር ካለ መርምሮ ለማግኘት ብዙ እንደጣረ ይናገራል።

የተለያዩ ውብ የሆኑ መኖሪያ ቤቶችን ሠራ፣ ዛፎችንና የተለያዩ ፍሬ የሚሰጡትን አትክልቶች በማሰተከል እካባቢው ገነት እስኪመስል ድረስ አደረገ፤ ዛፎችን ለማጠጣት መስኖዎችንና ግድቦችን እሠራ፤ ወንዶችንና ሴቶች ሠራተኞችን በብዛት ቀጠረ፤ የፍየል የበግና የከብት መንጋን እረባ፤ ይህ ሁሉ እርካታ የሚሰጥ ሆኖ እላገኘውም፤ ቀጥሎም ብዙ ወርቅና ብርን አከማቸ፤ በአገር ውስጥ እሉ የተባሉትን ደምጸውያን ዘፋኞችን እዘጋጀ፤ ብዙ ሴቶችንም አገብ፤ ዓይኑ ያየውን ነገር ሁሉ ለበለበ ነገር ግን ዘላቂ ሰላምና ደስታን ሊሰጡት አልቻሉም፤ ይህን ካደረገ በኋላ ሁሉም ዋጋቢና ነፋስን እንደመከተል ነው ብሎ ደመደመ (መክ. 2:1-11)። ይህንን ክፍል ያላነበበ ክርስቲያን የለም፤ ነገር ግን ይህንን በማድረግ ነፋስን ለመጨበጥ የሚረጥ ሰው ብዙ ነው፤ ይህ ደግሞ እጅግ ሞኝነት ነው፤ ለዚህም ነው ጌታ የባለጠግነት መታለል ያለው (ማቴ. 13:22)።

ሰው በማግኘት ለምን እያረካም? ምክንያቱም ሰው ሕይወቱ እንደ እንስሳ በምድር ተወስኖ የሚቀር አይደለም፤ ለማያዊ ወይም መንፈሳዊ ክፍል አለው፤ ያ መንፈሳዊ ክፍል በዚህ ምድራዊ ነገር ሊሞላና ሊረካ አይችልም፤ ፍጹም የሆነውን ይፈልጋል። ያ ፍጹም የሆነው ደግሞ ለማያዊ ነው። ስለዚህ ሰው ለማያዊውን በረከት በመላት ሲያገኝ ሕይወቱ ያርፋል፤ አለበለዚያ ዕድሜ ልኩን እየተታለለ ይኖራል።

እግዚአብሔር የሰው ምድራዊ ምኞት በምድራዊ ነገር እንደማይሞላ ስላወቀ ለማያዊውን በረከት አዘጋጀለት "በክርስቶስ በሰማያዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ" (ኤፌ. 1:3)። የሰው ሁሉ ችግር ማጣት ሳይሆን ችግሩ ምኞቱ ነው፤ ምኞቱ የሞተለት

የችግረኝነት ስሜት እያሰማውም፤ ሰው ግን በምኞቱ ሊሞላ "ማጣት" ይለማዋል፤ የተመኘውን ሲያገኝ ሌላ ምኞት ይቀጥላል፤ አንድ ከተማ ለአንድ ሰው ቢለጠውም ምኞት አይቆምም። ስለዚህ ከችግረኝነት ለመላቀቅ የሚያስፈልገው ማግኘት ሳይሆን ከምኞት መላቀቅ ነው።

ከዚህ የሚያሳርፈን ምን እንደሆነ ጌታ ስላወቀ "ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ አኔ ይምጣና ይጠጣ" ብሎ ይጋብዛል (ዮሐ. 7:37)። ደግሞም "መንፈሱና መሽራዬቱም" ና ያላሉ። የሚሰማምና ና ይበል። የተጠማም ይምጣ፤ የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ" (ራዕ. 22:17)።

ሰው ግን ይህንን ስላልተገነዘበ በውስጡ ያለውን ምኞት በዚህ ዓለም ባለጠግነት ሊሞላ ሲጥር አልሞላ አያለው እየባዘነ ይኖራል (ኤፌ. 2:13)። መንፈሳዊን በረከት አብዝተው መፈለግ ትተው ምኞታቸውን በዚህ ዓለም ባለጠግነት ሊሞሉ ሊጥሩ ባደኑት ይለማቸውና በሰይጣን ወጥመድ ሊያዙ ይችላሉ (1ኳረ. 6:9)።

እውነተኛ ሰላምና እርካታ በምድራዊ ነገር የሚገኝበት ቢሆን ኖሮ የአሁኑ ዘመን ሰዎች በደረሰባትና በነገሩን ነበር። የዚህ ዓለም ተመራማሪዎች ለዚህ ዓለም ያበረከታቸው ብዙ ጠቃሚ ነገሮች ቢኖሩም፤ ለአንድ ሰው እንኳን የሚሆን ሰላምና እርካታ የሚሰጥን የሕይወትን ውኃ ሊያገኙ አልቻሉም። ምክንያቱም የሕይወት ውኃ ምንም የሚገኘው አንድ ቦታ ብቻ ነው (ዮሐ. 7:37)።

ክርስቲያን በመታለል ከእግዚአብሔር ጋር የሚጣለበት መንገድ በዚህ ዓለም ምኞት በመያዝ ነው (ሮሜ. 8:7፤ 1ዮሐ. 2:15-16)። ብዙ ክርስቲያኖች የሚታለሉትም ደግሞ ለእግዚአብሔር ባለጠጋዎች ሊሆኑ ስለሚፈልጉ ነው። ብዙ ገንዘብ ባገኝ ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ ብለው ያሰባሉ። ነገር ግን ማንም ለሙ በባለጠግነቱ የእግዚአብሔርን ተደላት አይሞላም፤ ደግሞ በመሆን ከሊጋስነት እያስቀርም። እግዚአብሔርን የሚያስደስተው የምንስጠው መጠን ሳይሆን በደሊታ መሰጠታችን ነው (2ቆሮ. 9:7)።

የመቄዶንያ ክርስቲያኖች እጅግ ደህን እንደነበሩ ሐዋርያው ጳውሎስ ይመለከራል። ነገር ግን ሌሎች ወገኖቻቸውን ለመርዳት እርሱን እጥብቀው ይለምኑት ስለነበር አስደንቆታል።

ምንም እንኳን እጅግ ደብዳቤ በሆነም ለወጥቻቸው ያደረጉት ልማትና እጅግ የበላ ነበር (2ኛሮ. 8:1-4)።

በዚህ ንሰዎች ዛለጠጋ ለመሆን የሚመኙ የሚያዘቡት ወጥመድ እንደሚገባዎት ሕዋርያው ጳውሎስ ለጠላትም ስለጸፍላት እንዲህ አለ “ይሩ ግን ዛለጠጋች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና በመፍረስ ሰዎችን በሚያሰምጥና በሚያሰንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ያመድታሉ” (ጴጥ. 6:9)። ይቀጥልና “እንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆኖ ከዚህ ሽሽ፣ ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል እምነትንም፣ ፍቅርንም፣ መጽናትንም፣ የዋህነትንም ተዘታተል” ይላል (1ጴጥ. 6:11)።

ዲያብሎስ የዚህ ዓለም እምላክና ገዢ እንደሆነ ተጽፏል (ዮሐ. 12:31፣ 12:31፣ 16:11፣ 2ቆሮ. 4:4)። ይህ ማለት ዲያብሎስ ይህንን ዓለም እንዲያስተዳድር ተሰጥቶታል ማለት እይደለም። ነዝር ግን የዚህን ዓለም ሰዎች በምድራዊ ነዝር እልምሮዋቸውን እንደሚገባ ለመግለጽ ነው (ራዕ. 12:9)። ስለዚህ በዚህ ዓለም አቅብና የባለጠግነት መታለል የሚነዳ ክርስቲያን በሰይጣን ወጥመድ ፈጥኖ መያዙ እይቀርም። በዚህ መንገድ ጌታንም ሊሸነግል ታጥቶት ነዝር (ማቴ. 4:4)።

በደማን የእግዚአብሔርን ልጆች ኃይሉን ተጠቅሞ ሊደዛቸው እይቸዋል። ነገር ግን የዚህን ዓለም ክብርና ባለጠግነት በማሳየት ዘንቱ የሆኑትን በወተመድ እንዲገዙ መሸንገልና ማታለል ይችላል። ስዚህም ነው “ዲያብሉስ ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ስቃ መርህ ሁሉ ልበሱ ተብሎ የተሃረፈን (እ.ኤ.አ. 6:11)። በሌላም ሥፍራ “በመጠን ኑሩ ንቁም ባላጋራችሁ ዲያብሉስ የሚውጠውን ፈልን እንደሚያገሳ እንበሳ ይዞራልና” ይላል (1ኢጥ. 5:8)። ስለዚህ በመጠን መኖርን የማይፈታዱትን ክርስቲያኖች ዲያብሉስ የዚህን ዓለም ክብርና ባለጠግነት እያሳየ እንዲባዛኑ በማድረግ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲሳክሙ ያደርጋቸዋል። እንተ ግን የእግዚአብሔር ስው ሆይ ከዚህ ሽሽ፤ ምኞት ማቆሚያ የለውምና።

7. በአግዚኦብሔር ላይ ማጥረምረም

“ከእነርሱም እንዳንዶቹ እንዳንጎራጎሩ በሚያጠፋውም እንደጠፋ እታንጎራጥሩ” (1ቆሮ. 10:10)። “የጎመጁ ሕዝብ በዚያ ተቀብረዋልና፤ የዚያ ሥፍራ ስም የምኞት መቃብር ተብሎ ተጠራ” (ዙኑ. 11:34)።

ሰው በእግዚአብሔር ላይ ለምን ያጥረመርማል? በእግዚአብሔር ላይሰ የሚያጥረመርም እንዴት ዓይነት ሕዝብ ነው? ብንል በእግዚአብሔር ላይ የሚያጥረመርም እግዚአብሔርን የሚያውቅ ሕዝብ ሆኖ እናገኘዋለን። እግዚአብሔርን የማያውቅ ሕዝብ እግዚአብሔር ለእርሱ ምጥም እንዳይይለ ያስባልና በእግዚአብሔር ላይ ሊያጥረመርም እይችልም። እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ላይ ሲያጥረመርሙ የቻሉት ሰላወቁት ነው። ከባርነትና ከታላቅ መከራ ሲያድናቸው እይተውታል። ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም የሚያስችላቸው መብት እልነበራቸውም፤ እርሱም ያዳናቸው ከታላቅ ምህረቱና ከቸርነቱ የተነሳ እንጂ ማድረግ የሚገባቸውን ነገር እድርገው እይይለም። በተመሳሳይ መልኩ በእሁኑም ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ የሚያጥረመርሙ የእርሱን ምህረትና ማዳን ያዩና የተለማመዱ ሰዎች ብቻ ናቸው። ሆኖም እግዚአብሔርን የሚያውቁ ሰዎች ለምን በእግዚአብሔር ላይ ያጥረመርማሉ? ብለን ብንጠይቅ ሦስት የተለያዩ ሁኔታዎች መኖራቸውን እንይርስበታለን።

U. ११६४ १००:-

ዘ. ጸጸት ነው። ለጸጸት ምክንያት የሚሆኑት ብዙ የተለያዩ ምክንያቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ምናልባት ስለ ጌታ ብለን ጊዜያዊና ምድራዊ የሆኑ ለሥነ የሚጠቅመንን ነገሮች ትተን ሊሆን ይችላል (ማር. 10:29-30፤ ዕዘ. 10:34-36)። እነዚህን ነገሮች ሰይጣን ወደ እእምሯችን እያመጣ ሊፈትንን ይሻል፤ “ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል፤ ደግሞ የታጠባች እርያ ዘጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች” የሚለው ቃል ረስተን እንጸጸት ይሆናል (2ጴጥ. 2:22)። በዚህን ጊዜ ከዕድገታችን እንድ እርምጃ ወደ ኋላ መራመድ ጀመርን ማለት ነው። ውሻ ወደትፋቱ ሊመለስ እያቀፈውም። እኛ ሰዎች ግን ውሻ ወደትፋቱ ሊመለስ ስናደ ይቀረናል። በተመሳሳይ ሁኔታ ሰዎች ወደቀድሞ ሁኔታቸው ሲመለሱ እያሰዩት ይሆናል። እግዚአብሔር ደግሞ ልጆቹ ወደቀድሞ ተግባራቸው ሲመለሱ ሲያዩ መሰየሩ ብቻ ሳይሆን

እጅግ በጣም ያዘናል። ለዚህ ነው “ውሻ ወደትፋቱ ይመለሳል፤ የታጠበችም እርያ በጭቃ ለመንከባለል ትመለሳለች” የተባለው ምሳሌ እንደማስጠንቀቂያ የተፃፈልን (2ጴጥ. 2:22)።

ለ. እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ሲዘገይብን፡-
“የምትዘገይ ተስፋ ልብን ታሳዘናለች” (ምላ. 13:12)። እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ የሚዘገይበት ብዙ ምክንያቶች ቢኖሩም እግዚአብሔርም እምነታችንን ለማሳደግ እንዳንደ ያዘገይብናል።

በእኛ ግምት እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋ ቶሎ ሲፈጸም እምነታችን የሚጨመርና የሚያድግ ይመስለናል። እግዚአብሔር የተናገረንን ወዲያው ሲፈጽመው ማየት ጊዜያዊ እድናቆት ይሰጠን ይሆናል እንጂ እምነትን እይጨምርልንም። እግዚአብሔር አብርሃምን እንዴት በእምነት እንዳሳደገው ብናይ ትልቅ ትምህርት እናገኛለን።

እግዚአብሔር ለአብርሃም ልጅ እንደሚሰጠውና በልጁም እማካይነት ዘሩን እንደሚያበዛ ተናግሮት ነበር(ዘፍ. 12:12፤ 15:1-7)። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ከሃያ እምስት ዓመት በላይ ዘገየበት፤ በዚህም ምክንያት አብርሃም በሳራ ምክር የራሱን የሥጋ እርምጃ ወሰደና እስማኤል ተወለደ (ዘፍ. 16:1-3፤ ገላ. 4:28-29)። ነገር ግን ሳራ መወለድ በማትችልበት ዕድሜ እግዚአብሔር እንደሰጠው የተስፋ ቃል ይሰሐቅን ወለደች፤ ይሰሐቅ ካደገ በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን “ልጅህን ሰዋልኝ” ብሎ ፈተነው (ዘፍ. 22:1-22)። አብርሃም ሳይጠራጠርና ሳያተረመርም ይሰሐቅን ለመስዋት አቀረበ፤ እዚህ ጋር ልብ ብለን እንድናስበው የምፈልገው ነገር እሉ፡- አብርሃም ይህንን እርምጃ ለመውሰድ የቻለው ምን እስከ ነው? ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው አብርሃም ይህንን እርምጃ ለመውሰድ የቻለው እግዚአብሔር ይሰሐቅን ከሙታን እንኳን አስነስቶ ሕዝብ ሲያደርገው ይችላል ብሎ ነው (ዕብ. 11:17-19)። የይሰሐቅ መወለድ ከተፈጥሮ ሕግ በላይ በእግዚአብሔር ተዓምር እንደሆነ እይቷልና።

አብርሃም ልጅ እንደሚወልድ ተስፋ በተሰጠው በእንደኛውና በሁለተኛው ዓመት ልጅ ወልዶ ቢሆን ኖሮ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ነው በማለት ትልቅ እምነት ላይሆንለት ይችላል። ምክንያቱም ልጅ መውለድ የተፈጥሮ ሕግ መሆኑን ያውቃልና። ለለዩንም በዚህን ጊዜ ልጅህን ሰዋልኝ ቢለው ምናልባት

እግዚአብሔርን ስለሚፈራ ስመስዋዕት ያቀርበው ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ይሰሃቅ ከሙታን ተነስቶ ታላቅ ሕዝብ ሊሆን ይችላል የሚል እምነት ላያድርበት ይችላል። እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ዘግይቶ ቢደርሰም እግዚአብሔር ከተፈጥሮ ሕግ በላይ ሆኖ ስላየው ከሙታን እንኳን አስነስቶ የገባውን ቃል ሊፈጽም ይችላል ብሎ ይሰሐቅን አቀረበ። የነሙሴን፣ የነዮሴፍን፣ የነዳዊትን ታሪክ ብንመረምር በዚህ ሁኔታ ተፈትነው በእምነታቸው እንዳደጉና እንደተመሰገኑ እናያለን (ሐዋ. 7:22-37 ፣ ዘፍ. 37:5-36፤ 1ኛሙ. 16:1-2፤ 20:1-3 ፣ 2ኛሙ. 2:4፤ 5:3)።

በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ግን ችኩልነት ያጠቃናል (2ጢሞ. 3:4)፤ እግዚአብሔርን ተስፋ እድርገን መጠበቅ ብዙ ጊዜ እይሆንልንም። በመጨረሻው ዘመን ስላለነው ጌታ ሲናገር እንዲህ ብሏል “ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?” (ሉቃ. 18:8)። ስለዚህ ብዙ ጊዜ ታግሶ ከእግዚአብሔር ጋር በእምነት መሄድ ያቅተንና እናተረመርማለን። እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠበቅ ሰው ግን የተባረከ ነው (ኢሳ. 30:18)። “በለሱን የጠበቀ ፍሬዋን ይበላል፤ ጌታውንም የሚጠብቅ ይከብራል” (ምላ. 27:18)።

ሐ. የምንፈልገው ነገር ሳይሳካ ሲቀር፡-
በኑሯችን ስንቸገር፣ በህመም ስንሰቃይ፣ በብሶት እንሞላና በእግዚአብሔር ላይ ማጥረምረም እንጀምራለን። ይህንን ባሕርይ ያዳበርነው ከወላጆቻችን ጋር በነበረን ሁኔታ ሲሆን ይችላል። ልጆች ሳለን መልካም ነገር ከወላጆቻችን ይደረግልናል። የሚቸግረንና የሚጎድለን ነገር ሲኖር ደግሞ በማልቀስና በማጥረምረም ወደ ወላጆቻችን ስንቀርብ ወላጆቻችንም እኛን ዝም ለማለፍት የጠየቅነውን ያደርጉልን ይሆናል። በዚህ ሁኔታ ሰላደግን አራሳችንንም ችለን መኖር ስንጀምር በዚሁ መልኩ ወደ አለቆቻችንና ወደ ባለ ሥልጣናት በመቅረብ ብሶትና ማጥረምረም ስናበዛ ጉዳያችን ይፈጸም ይሆናል። ችግርና ፈተና ሲበዛብን ወደ እግዚአብሔርም በማጥረምረም የምንቀርበው ከዚህ ተነስተን ነው። እግዚአብሔርን በመልካምነቱ ብዙ ጊዜ ስላየነው ችግርና ፈተና ሲበዛብን ብሶታችንንም ደጋግመን በመግለጽ ዘንበል እንዲልልን እንፈልጋለን። ይህ መንገድ ከሰዎች ጋር ባለን ሁኔታ ይሰራ ይሆናል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ሁኔታ ግን እያስኬደንም።

እግዚአብሔር ሩገሩን እባት ስለሆነ ብሶትና ማጉረምረማችን እይሉማማውም፤ ስለሆነም ብሶት ስናበዛና ማጉረምረም ስንጀምር በመካከላችን ክፍተት ይፈጠራል፤ ከዚያም ዕድገታችን ማቆም ይጀምራል። ማጉረምረም እግዚአብሔርን ያለቆጣዋል እንጂ ሩገሩን እያደርገውም፤ “ከእነርሱ እንዳንዶቹ እንዳጉረመረመና በእጥፊውም እንደጠፉ እናንተም እታጉረምረሙ። ይህ ሁሉ ነገር የደረሰባቸው ለእኛ የማስጠንቀቂያ ምሳሌ እንዲሆን ነው፤ የተጻፈውም በዘመናት መጨረሻ ላይ ለምንገኘው ለእኛ ትምህርት እንዲሆን ነው” ይላል (1ቆሮ. 10:10-11)። የ1980 ዓ.ም. ቸርጉም።

እንደ ሰው እኔ የማጉረመረመው የደረሰብኝ ጉዳት ትልቅ ስለሆነ እግዚአብሔር በጊዜው ሰላልደረሰልኝ ነው ሊል ይችላል ይሆናል። እስራኤላውያን ያጉረመረሙት እጅግ በቸገራቸውና የሚያደርጉት ባጡ ጊዜ እንደነበር መዘንጋት የለብንም። ሆኖም በማጉረምረማቸው ቀጣቸው (ዘጸ. 17:1-2፤ ዘኁ. 14:26-29)። ስለዚህ እኛም በእግዚአብሔር ላይ ለማጉረምረም ችግራችንን ምክንያት ልናደርግ እንችልም፤ በዚህ ሁኔታ ብዙዎቻችን ተታለናል። የእግዚአብሔርን ማዳን ለማየት ከፈለግን ማድረግ ያለብን በምሰጋና ሆነን ወደ እርሱ መቅረብ ነው። “ምሰጋና የሚለዋልኝ ያከብረኛል የእግዚአብሔርን ማዳን ለእርሱ የማሳይበት መንገድ በዚህ እለ” ይላል (መዝ. 49:23)።

ለዚህ ትልቅ ማሰረጃ የሚሆንን የጳውሎስና የሲላስ ልምምድ ነው፤ እነርሱ ወንጌልን ሊበብኩ በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ሳለ ትልቅ መከራ ደረሰባቸው። ልብሳቸውን ተገፈው፤ በበትር ተደብደበው፤ በውኃኒ ተጥለው፤ ከግንድ ጋር ተጠርቀው ታለፉ። በደረሰባቸው መከራ እንደ ሰው እስተላስብ ማጉረምረም ነበረባቸው፤ እነርሱ ግን በዚህም እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ጀመር፤ በዚህን ጊዜ የውኃኒው ቤት እስኪናወጥ ዘሮቹም እስኪከፈቱ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ (ሐዋ. 16:22-27)። ጳውሎስና ሲላስ በደረሰባቸው መከራ ቢያጉረመረሙ ኖሮ ይዘንን የሚመለል የእግዚአብሔር ታላቅ ተዓምር ማየት ባልቻሉም ነበር። ማጉረምረም ስንጀምር ከእግዚአብሔር ፊት በማፈግፈግ ላይ መሆናችንን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ ከፈለግን ከማጉረምረም ሕይወት መመለስ አለብን።

እንግዲህ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዳናድግ ወጥመድ ከሆኑብን ነገሮች እምልጠን በማያቋርጥ ሁኔታ ማደግ የሚያስችለን ምን

ይሆን? ብለን መጠየቅ ይገባናል። በመጀመሪያ ለመንፈሳዊ ዕድገት ስለሚጠቅሙን መንፈሳዊ ልምምዶች ያየነውን ማስታወስ የግድ እስራኤላዊ ነው። እነዚያን መንፈሳዊ ልምምዶች እጥብቀን የምንለማመዳቸው ከሆነ የመንፈስ ቅዱስ እሳት በሕይወታችን መቀጣጠል ይጀምራል።

በመንፈስ ቅዱስ እሳት ውስጥ ሆኖ በእግዚአብሔር ላይ ማጉረምረም የማይቻል ነው። ግብዝነት፣ ቁምና ጥላቻ፣ የልምምድ ኃጢአቶች በአጠቃላይ በዚህ ምዕራፍ ያየናቸው እንቅፋቶች ሁሉ እሳት እንዳንኛቸው ገለባ ይሆናሉ። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ “በመንፈስ የምትቃጠሉ ዙጉ” ይላል (1ኛ 12:1)። በመንፈስ ቅዱስ እሳት የተቀጣጠለ ክርስቲያን በሥጋዊ ስሜት እይቸነፍም (ዝጸ. 5:16)። ዙለንተናው በእሳት የተቀጣጠለ ግንድ የሚሰማው የእሳት ስሜት ነው፤ እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ እሳት የተቀጣጠለ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ስሜት ይሞላል። ስለዚህ የራሱን ከብር ከመፈለግ ይልቅ ክርስቶስን ለማነበር ራሱን ዝቅ ለማድረግ እይቸዝርም (ዮሐ. 15:19፤ 1ቆሮ. 12:1-3)። በመንፈስ ቅዱስ የተቀጣጠለ ክርስቲያን ከጥላቻ ይልቅ ፍቅር ይሞላዋል፤ ከሃዘን ይልቅ ደስታ ያበዛል፤ ችኩላን በትዕግስት ይተካል፤ ትዕቢት ለየሞህነት ሥፍራ ይለቃል፤ በእጠቃላይ ሕይወቱን የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ይሞላዋል። በውኃ ፈላሾች ዳር እንደተተከሉ ፍሬዋንም በጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረገፍ ዛፍ ይሆናል (መዝ. 1:3)።

VI. በክርስቲና ሕይወት ለማድግ እንቅፋት የሚሆኑብን ነገሮች

1. ክርስቲያን ደጋግሞ ኃጢአት ሲያደርግ በምን መንገድ ላይ ያለ ይመስልሃል?
2. በክርስቲና ሕይወት ውስጥ እያለን እንደሚገባ ለማድግ እንዳንችል እንቅፋት ሊሆኑብን የሚችሉ ነገሮች ምንድን ናቸው?
3. የልምድ ኃጢአት እጅማመሩ እንዴት ነው?
4. በደልን መቁጠር ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነታችንን ሊነካ ስለሚችል ምን ማድረግ አለብን?
5. ሕሊናችን እንዳያድፍ ለምችን ጳጳሮችን መጠንቀቅ ብቻ በቂ ሊሆን ይችላል? በቂ ካልሆነ በተጨማሪ ምን ማድረግ ይጠበቅብናል? ከሌሎችም ጋር ተወያይበት።
6. ብዙ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስን አለመታዘዛቸው ምክንያቱ ምን ሊሆን ይችላል? ተወያይበት።
7. በመድረክ የሚያገለግሉ አገልጋዮች የእግዚአብሔርን ክብር የሚጋሩት ምን በማድረግ ነው?
8. ከክርስቶስ ጋር ሰመውረስ የመረጠ አገልጋይ መወለን ያለበት ነገር ምንድን ነው?
9. የዚህ ዓለም የባሰጠግነት ኃሳብ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዳናድግ ማንቆ ሊሆንብን የሚችለው እንዴት ነው? ተወያይበት።
10. ምኞት እባላ ድረስ የችግረኝነት ለሜት መፈጠሩ አይቀርም፤ ከችግረኝነት በሜት ለማምለጥ መፍትሄው ምንድን ነው? ተወያይበት።
11. በእግዚአብሔር ፊት ለጋስ ለመሆን በለጠጋ መሆን ያስፈልጋል ብለህ ታበባለህ? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
12. እግዚአብሔር ባለጠግነት እንዲሰማን ምን አደረገ? ኤፌ. 1:3 ተመልከት።
13. ዲያብሎስ የዚህ ዓለም ገዢ የተባለበት ምክንያት ምን በማድረግ ነው? በዚህ ረገድ ክርስቲያን በሰይጣን ወጥመድ እንዳይያዝ የሐዋርያው ጳውሎስ ምክር ምንድን ነው? (1ጢሞ. 6:9-11) ተመልከት።
14. እግዚአብሔር የሰጠንን ተስፋ ማዘግየቱ ለጥቅማችን በለመሆኑ አብርሃምን ከገጠመው ተሞክሮ ምን ትማራለህ? ተወያይበት።
15. የማጥረምረምሪያ ልምድ ያካበትነው እንዴት ነው?
16. ማጥረምረምሪያ እግዚአብሔርን የሚያበቁጣው ለምንድን ነው?

VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ

“እነሆ በቶሎ እመጣበሁ ስለያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር እለ” (ራዕ. 22:21)። ከጌታ እጅ ደመወዙን ለመቀበል የሚዘጋጅ ክርስቲያን ሕይወቱን በጥንቃቄ መጠበቅ ይኖርበታል። “መሉ ደመወዝን እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ” (2ዮሐ. 8)።

ጌታ ሲገስጥና ሁላችንም በፊቱ ስንስበስብ ሁለት የተለያዩ ነገር ሊገጥመን ይችላል፤ እንደኛው በክፉ ሥራችን መገሰጽ ሲሆን ሁለተኛው በታማኝነትና በመልካም ሥራችን የተዘጋጀልንን ደመወዝን መቀበል ይሆናል። ስለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ “መልካም ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ እያንዳንዱ በሥጋው የተሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና” ይላል (2ቆሮ. 5:10)፤ በተጨማሪም (ሮሜ 14:10-13፣ 1ዮሐ. 2:28) ተመልከት።

እንዳንድ ክርስቲያኖች ደንገንነት ካገኘሁ ለሽልማቱ ግድ የለኝም የሚሉ አልታጡም። ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ ስንፍና ብቻ ሳይሆን ጌታ ላዘጋጀው ዋጋ አድናቆት ማጣት ስለሆነ እጥብቀን ልናስብበት ይገባናል።

ጌታ ሲገስጥና በፊቱ ስንስበስብ ዋጋ ለመቀበል የሚያበቃን ሥራ ምንድን ነው? ስእገልግሎቱ ከተጠሩት በተጨማሪ ሌሎች ክርስቲያኖችም ደመወዝ ይቀበሉ ይሆን? ጌታስ በታማኝ ክርስቲያኖች የሚከፍለው ደመወዝ ምን ይሆን? የሚሉ ጥያቄዎችን መሠረት በማድረግ መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠውን መልስ በጥንቃቄ ቀጥሰን እንመስከታለን።

1. የእዲስ ኪዳን ሕዝብ ሁሉ እገልጋይ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። የሚከተሉትን ጥቅሶች በጥንቃቄ ተመልከት 1ጴጥ. 2:9፣ 4:10፣ ራዕ. 5:9-10፣ ዮሐ. 15:18።

መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ልዩ ልዩ ጾጋን መስጠቱ ሁሉም ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቤት እገልጋይ መሆኑን ያሳያል (1ቆሮ. 12:4-11)። እያንዳንዱ ክርስቲያን በተሰጠው ጾጋ በታማኝነትና በትጋት የሚያገስግል ከሆነ ከጌታ ደመወዝ እለው።

“በሩሜ ውድድር ሁሉም እንደሚረጡና ከእነርሱም አንዱ ብቻ ሽልማትን እንደሚቀበል ታውቁ የለምን? ለሰዚህ እናንተም ሽልማትን ለመቀበል ሩጡ” (1ቆሮ. 9:24 የ1980 ዓ.ም. ትርጉም) ክርስቶስ ዋጋ የሚሰጠን ከሌሎች ጋር በማወዳደር ሳይሆን እንደ ሩሜችን መጠን ነው። ይሁን እንጂ ክርስቶስ የሚከፍለውን የመጨረሻዋን ዋጋ የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው ጥብቅቶትና ሃብታቸውን አንድ ላይ አድርገው ማዘጋጀት እይቶሉም፤ የተባበሩት መንግሥታት ለራሴች ሽልማት ቢያዘጋጁ ብዙዎቻችን ለመወዳደር ዕድሉም ናኦቅሙም ላይኖረን ይችላል። ነገር ግን በጌታ እጅ የመጨረሻዋን ሽልማት ሳይሆን ከፍተኛውን ዋጋ ከእጁ ለመቀበል መዘጋጀት እንችላለን።

ጌታም ለድል ሕይወት የሚያበቃንን ጸጋንና መንፈስ ቅዱስን ስጥቶናል። ከእኛ የሚጠብቀው ነገር ቢኖር ታማኝነትና ትጋት ነው፤ ታማኝ ለመሆን የሚያስከፍለው ዋጋ ደግሞ ራስን መካድ ነው።

2. ከጌታ እጅ ደመወዝ ለመቀበል የሚያበቃንና ልንሳተፍበት የሚገባ ሥራ ምን ይሆን? ከጌታ እጅ ዋጋ ለመቀበል የሚያበቃን ሥራ ምን እንደሆነ ሁሉንም በዝርዝር ለማወቅ ያዳግተን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱትን ማየት እንችላለን።

ሀ. የጸሎት ዋጋ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ. 6:5 ላይ የተናገረውን ብናይ በታማኝነት ለሚጸልዩ እግዚአብሔር ዋጋ እንደሚከፍላቸው ተናግሯል። “ስትጸልዩም እንደ ግብዣች አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በሰው ላለው አባትህ ጸልይ፤ በሰው ላይ የሚያይህ አባትህም በግልጽ ይከፍልሃል” ይላል።

በተጨማሪም “ጌታቸው በመጣ ጊዜ ሊተኑ የሚያገኛቸው እነዚያ ባረያዎች ብዙዓን ናቸው፤ እውነት እላችኋለሁ ታጥቆ በማዕድ ያስተምጣቸዋል፤ ቀርቦም ያገለግላቸዋል” ይላል (ሉቃ. 12:37)። ሌንገክብ የሚገባው በዚህ ቃል መሠረት ያለ ጥርጥር በጸሎት ለሰ መትጋት ነው። ስለዚህ በጸሎት የሚተኑ ከጌታ የታመኑ ዋጋ እላቸው።

ለ. የጾም ዋጋ

በዚሁ በማቴዎስ ምዕራፍ ስድሳት ውስጥ ለሰዎች ለመታየት ሳይሆን በታማኝነት በጸሎት ለሚተኑ ደመወዝ እንደሚከፈላቸው ከተናገረ በኋላ በታማኝነት በጾም ለሚተኑም ደመወዝ እንዳላቸው ይናገራል።

“ስትመሙም” እንደ ግብዣች አትጠውልኑ ለሰዎች እንደመመኛ ሊታዩ ራታቸውን ያጠፋሉና እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። አንተ ግን ስትመም በሰው ላለው አባትህ እንጂ እንደ መመኛ ለሰዎች እንዳትታይ፤ ራስዎን ተቀባ ራትዎንም ታጠብ፤ በሰው ላይ የሚያይ አባትህም በግልጽ ይከፍልሃል” ይላል (ማቴ. 6:16-18)።

ቀደም ሲል እንዳየነው ብዙ ክርስቲያኖች ጾምና ጸሎት የማይንጣጠሉና አንድ እንደሆኑ ይገምታሉ። ጾምና ጸሎት የሚደጋገፉ በሆኑም ዋጋቸው ለየራሱ ነው። እንዳንድ ክርስቲያኖች ለጾምና ለጸሎት ዋጋ እንዲሰጥ እያስተውሉም፤ ይሁን እንጂ ጌታ የሰጠው የተስፋ ቃል የሚፈጸም መሆኑን በእምነት መቀበል ይኖርብናል።

ሐ. የወንጌል አገልግሎት ዋጋ

በተቅሉ አገልግሎት ሲባል ሁሉንም ይይዛል፤ በዚህ ምዕራፍ ነጠል እድረን ለማየት የተፈለገው የወንጌል አገልግሎትን ነው፤ የወንጌል አገልግሎት ምዕመናንን ከማፍራት አንስቶ ደቀ መዝሙር በማድረግ ለአገልግሎት እስከ ማድረስ ያለውን ያጠቃልላል። ለሰዎችም የወንጌል አገልጋይ ደመወዝ ከፍ ያለ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (ዳጌ. 12:3፤ ራዕ 3:5፤ ሉቃ. 10:32 ጋር አጥናብ)።

የወንጌል ባለ አደራ ብዙ ዋጋ መክፈል ይጠበቅበታል (ማቴ. 10:37፤ 2ጢሞ 4:5) የዚያኑ ያህል ደግሞ ጌታ ታማኝ ለሆኑ አገልጋዮች የከበረ ዋጋ ይከፍላቸዋል (ማቴ. 24:45)። ከጌታ ሌላ ማንም ፍጹም ደሞዝ ሊከፍለን የሚችል የለም ይህንን ለማሳብ ልባምና እስተዋይ መሆን ያስፈልጋል።

የሐዋርያው የጳውሎስ የወንጌል አገልጋዮች የሚከተሉትን መምሰል አለባቸው ይላል፡-

- 1ኛ. ለጦርነት ያሰለፈውን አዛዥን ደስ ለማሰኘት እራሱን የሰጠ ወታደር፤
- 2ኛ. በሩጫ የሚወዳደር ሯጭ (እትሌት)፤
- 3ኛ. ታታሪ ገበሬን መምሰል እንዳለበት ያስገነዝባል (2ጢሞ. 2:3-7)።

እነዚህ ሦስት የሥራ መስኮች እጅግ አድካሚ ስለሆኑ ብዙ ሰዎች የእነርሱ ደጋፊ መሆን ይመርጣሉ እንጂ ሊለለፉባቸው አይፈቅዱም። ከእነዚህም ይልቅ እጅግ አድካሚና መከራ የሞላበት ሥራ የወንጌል አገልግሎት ነው። እነዚህን ጥቅሶች መርምር (2ጢሞ. 1:9፤ 2:3፤ 1ጢሞ. 6:12፤ ሉቃ 14:27-30፤ ዮሐ. 12:24)። ጌታ በክብር ሲመጣ ድል አድራጊ ክርስቲያኖች ይመወዛቸውን ከእኔ ለመቀበል ሲቀርቡ ባዶ እጃቸውን የሚመለሱ ወገኖች ምን ያህል ይጸጻቱ ይሆን!!

ሐዋርያው ጳውሎስ ከጌታ ሙሉ ይመወዙን ለመቀበል ትጋትን ያላይ እንደነበረና እንደሚጠነቀቅ ሲገልጽ እንዲህ አለ “ወንጌልን ብሰብክ እንኳ የምመክበት የለኝም፤ ግድ ደርሶብኝ ነውና፤ ወንጌልንም ባልሰብክ ወዮልኝ። ይህን በፈቃዴ ባደርገው ይመወዝ አለኝና፤ ያለፈቃዴ ግን ባደርገው መጋቢነት በአደራ ተለጥቶኛል። እንግዲህ ይመወዜ ምንድር ነው? ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ መብት በሙሉ እንዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው” (1ቆሮ. 9:16-18)።

ወንጌልን እየሰበክ ከቤተክርስቲያን ይመወዝን መቀበል መብቱ ሆኖ ሳለ በመብቱ አለመጠቀሙ ከጌታ ሙሉ ይመወዝ እንደሚሰጠው አሰቦ ነው። ነገር ግን እንደሚገባ ሳያገለግሉ ከፍ ያለ ይመወዝ እየተከፈላቸው የሚኖሩ አገልጋዮች ያለ አግባብ ስለ ተቀበሉት ይመወዝ በጌታ ፊት ይጠየቁ ይሆን?

ስለ ወንጌል ብዙ ተጋድለው በመጨረሻዋ ሰዓት የሰሩትን ሁሉ አጥፍተው ባዶ የሚቀሩ አገልጋዮች ምን ይለማቸው ይሆን? “ሙሉ ይመወዝ እንድትቀበሉ እንጂ የሠራችሁትን እንዳታጠፉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ” ይላል (2ዮሐ. 8)። ይህ ዘመን እጅግ ካልተጠነቀቅን ያዘናጋል።

ስለ ወንጌል እውነት ላይሆን ስለ ራሳችን ሥላሴ ቀጋድሎ በማድረግ ዘመናችንን የምንጨርስ ከሆነ በጌታ ፊት ምንኛ እናሳዛ ይሆን?

“አሁንም ልጆች ሆይ በሚገለጥበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናፍር በእርሱ ነፍ” ይላል (1ዮሐ. 2:28)። ከጌታ እጅ ዋጋ ለመቀበል ያለበ አገልጋይ ምርጫውን ማለታቸው ያለበት አሁን ነው። ዋጋ የሚሰጠን ብዙ በመን በማገልገላችን ብቻ ላይሆን በተሰጠን ጊዜ ውስጥ በታማኝነት ስንቆም ነው (ማቴ. 20:1-16)። ከአሁን በኋላም ቢሆን ምርጫችንን ለማስተካከል ጊዜ አለን።

ለአገልግሎት መጠራት ብቻውን ዋጋ ለመቀበል እያሰችልም፤ የአገልግሎት ጥሪ ከኃላፊነት ጋር የተያያዘ ስለሆነ ለአገልግሎት የተጠራ አገልጋይ ኃላፊነቱን እንዴት እንደተወጣ ተጠያቂ ይሆናል (ማቴ. 25:14-30) በአገልግሎቱ ታምኖ የቆየ ከሆነ ደግሞ ከታመነው ጌታ የከበረ ዋጋ አለው (ራዕ. 22:12)።

መ. ቅዱሳንን በመርዳት ዋጋ መቀበል
“ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ሰም የሚያጠጣ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ዋጋው እያጠፋብኝም” (ማቴ. 10:42)። የታመነ አገልጋይ በዚህ ዓለም ሲኖር ጌታን ደስ እያሰኘ ለማገልገል የሚከፍለው ዋጋ መከራን ነው (ገላ. 1:10፤ 2ጢሞ. 3:12)። አንድ አገልጋይ ለተጠራበት አገልግሎት በታማኝነት ከቆመ የከበረ ዋጋ ይጠብቀዋል። ከታመነ አገልጋይ ጋር ረዳቱ ሆኖ የቆመ ደግሞ የእርሱን ዋጋ ያገኛል። እግዚአብሔር ፃድቅ እምላክ ስለሆነ ሥራው ሁል ጊዜ ትክክል ነው፤ በመሆኑም የአገልጋይን ዋጋ ለመቀበል እንዳንችል ለአገልግሎት አልተጠራንም ለሚሉ ከታማኝ አገልጋይ ጋር ዋጋ አብረው ለመቀበል እንዲችሉ መንገዱ አዘጋጅቷል።

ከላይ እንዳየነው እግዚአብሔር ቅዱሳንን ሁሉ እንዲያገለግሉ ይፈቅዳል፤ ግማሹን ወንጌል ለዓለም እንዲሰብኩ ጠራ፤ የተቀሩት በጉልበታቸውና በገንዘባቸው ለወንጌል ለብክትና አገልግሎት የተጠሩትን እንዲረዱ ጠራ፤ ከሁሉም የሚጠበቀው ታማኝነት ነው። ሁሉም ለተጠሩበት ከታመኑ የማይጠፋ ዋጋን ይቀበላሉ።

በማቴዎስ 10:40-42 ላይ የሚያሰጥንበትን ሰብዓዊነት አሰገድዶን በምናደርገው ችሮታ ሳይሆን የጌታ ደቀ መዛሙርት በመሆናቸው ምክንያት አውቀን ስለምናደርገው እገዛ ዋጋ እንዲከፈለን የገባው ቃል ነው።

በሰብዓዊነት ለተቸገሩ ልንራራ እገዛም ልናደርግ ይገባናል፤ በዚህ ረገድ ዋጋን እናገኝበታለን፤ ነገር ግን ከላይ የተጠቀሰው ቃል የሚያረጋግጥልን ነብዩን ነብዶ በመሆኑ ምክንያት፤ ተቀብሎ እገዛ የሚያደርግ የነብዩን ዋጋ እንደሚቀበል ነው፤ ጸድቅን ጸድቅ በመሆኑ ምክንያት ተቀብሎ የሚያገዝ የጸድቁን ዋጋ እኩል እንደሚቀበል ነው።

በአጠቃላይ የጌታ ባሪያዎችን አገልጋይ በመሆናቸው ምክንያት የሚቀበልና የሚያገዝ የነዚያ አገልጋዮች ዋጋ አብሮ እንደሚቀበል የተሰጠ የተስፋ ቃል ነው። ይህንን ማድረግ ደግሞ የታመነ አገልጋይ ከሚቀበለው መከራ ጋር ሲታይ እጅግ የቀለለ ነው።

የፊልጵስዮስ ክርስቲያኖች ለሐዋርያው ጳውሎስ በችግሩ ጊዜ ደርሰው ያደረጉለት ስጦታ ከእርሱ አልፎ ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ስጦታ ስለመሆኑ ሲገልጽ “የተወደደ መስዋዕት የሚሆነውን ለእግዚአብሔርም ደስ የሚያሰኘውን ስጦታችሁን ከአፍሮዲሎ ተቀብቼ ተሞልቼዋለሁ” ይላል (ፊልጵ. 4:18)። በዚህም ምክንያት የፊልጵስዮስ ክርስቲያኖች በመስጠትና በመቀበል ስሌት ከእርሱ ጋር እንደተካፈሉ ያረጋግጥላቸዋል (ፊልጵ. 4:14)።

የቆሮንቶስን ክርስቲያኖች ደግሞ በብርቱ ይወቅላቸዋል። ከመልእክቱ እንደምንረዳው በቸገረው ጊዜና በሚያገለግልበት ጠቅት በቸልታ ሳያዩት አልቀሩም (1ቆሮ. 9:1-7)። ስለሆነም “እኛ መንፈሳዊን ነገር የበራንላችሁ ከሆንን የእናንተን የሥጋዊውን ነገር እኛ ብናጭድ ትልት ነገር ነውን?” ይላቸዋል (1ቆሮ. 9:11)። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሌሎች አገልጋዮችን ደረዳ እንደነበረ ከጻፈው መልእክት እንረዳለን (1ቆሮ. 9:12)።

ሌሎች በእርሱ አገልግሎት ላይ መጥተው ባለ መብት ሆነው ይመወዝ ሲቀበሉ እርሱን ግን ቸል ማለታቸውን የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ምክንያታቸው ምን ይሆን?

የአገልግሎት ዋጋ በለዎች ስሌት የሚከፈል በሆነ ዋጮ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ታላቅ ዋጋ አየከፈሉ የሚያገለግሉ አገልጋዮች ምን ያህል ዝቅን ይሰማቸው ይሆን? በዚህ ዓለም አንዱ የበራውን ሌላው የጭድ ይሆናል፤ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የተፈጸመው ያህ ነው፤ በጌታ ዘንድ ግን እንዲህ አይሆንም፤ እርሱ ለሁሉም እንደ ሥራው ዋጋን ሊከፍል ይመጣል። ስለዚህ “እግዚአብሔር ትዳሳንን ስላገለገላችሁ እስከ አቡንም” ስለምታገለግሉአቸው ያደረጋችሁትን ሥራ ለስጡም ያሳያችሁትን ፍቅር ይረሳ ዘንድ ዓመጸኛ አይደለም” ይላል (ዕብ. 6:10)።

3. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ ምንድን ነው?
ለታማኝ ክርስቲያኖች የሚጠብቃቸው ክብርና የሚከፈላቸው ዋጋ የዚህ ዓለም ገንዘብ ባለመሆኑ ለመረዳት ያስቸግረናል። ያን ሰማያዊና ዘላለማዊ የሆነውን ዋጋ ምን እንደሆነ ለማወቅ ቀርቶ መገመትም ያስቸግረናል። ጌታ የሚከፍለው የመጨረሻውን ዋጋ ከላይ እንደተመለከትነው የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው አንኳ በሆን ሊያዘጋጁት አይችሉም።

ይህንን ከተገነቡበት የመጨረሻውን ዋጋ ሳይሆን የመጀመሪያውንና የላቀውን ዋጋ ለመቀበል በታማኝነትና በትጋት የተሰጠንና የተጠራጠበትን አገልግሎት ልንፈጽም ይገባናል።

አንድ የመንግሥት ሠራተኛ ተግባሩ የሚሰራው ሞያና ቸሎታ ስላለው ብቻ ሳይሆን ይመወዙን እያሳዘ ነው። በተመሳሳይ መልኩ የአገልግሎት ጥሪና ጸጋ ወይም ሰፊ የአገልግሎት በር ስላገኘን በቻ ሳይሆን ከጌታ የምንቀበለውን ዋጋ እያሰብን ማገልገል ይኖርብናል። ይህንን ማድረግ ጌታ ላዘጋጀልን ዋጋ ትልቅ ግምትና አድናቆት መስጠታችን ስለሆነ በዚህ ጌታ ደስ ይለዋል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ እስከ መጨረሻው ታምነው ለቆሙት የሚከፈለውን ዋጋ ለማብራራት መዋከር እጅግ ማሳሰስ መስሎ ስለታየኝ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶቹን እንዳለ ማስቀመጥ መልካም መሰሉ ታይቶኛል። ለታመኑ ክርስቲያኖች የከበረ ዋጋ እንደሚያቆያቸው ብዙ ሥፍራ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰ በሆነም በዓደንታቸው ተጠቃቅለው ጥቂቶቹን የምናገኛቸው ጌታ በኢሽያ ለነበሩ ለለባቱ አብያተ ክርስቲያናት መጋብዝን በላከው መልእክት ውስጥ ነው።

የመልእክቱ ይዘት በወቅቱ የነበሩት የሰባቱን አብያተ ክርስቲያናት መጋብደንን ሁኔታ የሚገልጽ ቢሆንም የተሰጠው ተስፋ ግን በዘመናት ላሉ ስታመኑና ሥራውን ሰጠበቁ ክርስቲያኖች ሁሉ ነው። ስለሆነም እንደተጠቀሰው በራዕይ መጽሐፍ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ስታመኑና ስድል አድራጊዎች የተሰጠውን ተስፋ እናያለን።

ሀ. በእግዚአብሔር ገነት ካለው የሕይወት ዛፍ መብላት፡-
“መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይስማ። ድል ለነሳው በእግዚአብሔር ገነት ካሰው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ አስጠቀሰሁ” (ራዕ. 2:7)።

ይህ የሕይወት ዛፍ በኤደን ገነት የነበረውንና አዳም በመብላቱ ለዘላለም እንዳይኖር የተከለከለውን ያሳስበናል (ዘፍ. 3:22)። ሆኖም ይኼኛው የሕይወት ዛፍ ምድር የምታበቅሰው ስላልሆነ በኤደን ገነት ከነበረው ጨርሶ የተሰየ መሆኑን እንገነዘባለን።

ለ. የሕይወት አክሊል፡-
“... እስከ ሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወት አክሊል እስጥላለሁ” (ራዕ. 2:10)። ይህ የተስፋ ቃል በሰርምኔስ ለነበረው መጋቢ በግል የተሰጠ የተስፋ ቃል ይመስላል። የሌሎችን ሁሉ ስንመለከት “እስጥላለሁ” በሚል ቃል እይደመደምምና።

ይህ የሕይወት አክሊል ሐዋርያው ጳውሎስ በ2ጢሞ. 4:7 ላይ “የጽድቅ አክሊል” ከሚለው ጋር እንደ መሆኑንና አለመሆኑን እርግጠኛ አይደሉም። ሐዋርያው ጳውሎስ የጠቀሰው የጽድቅ አክሊል ከሆነ ግን የታመኑትን ክርስቲያኖች ሁሉ ያመለክታል። ቀጥሎ ያሰውን የተስፋ ቃል ስንመለከት “ድል የነሳ በሁለተኛ ሞት አይጎዳም” (ራዕ. 2:11) ይላል። ይህ ግን ለሁሉም ስለመሆኑ ግልጽ ነው።

ሐ. ነጭ ድንጋይና በእርሱ ላይ የተጻፈ አዲስ ስምና የተሰወረ መና፡-
“መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይስማ ድል ለነሳው ከተሰወረ መና እስጠቀሳለሁ፤ ነጭ ድንጋይንም እሰጠቀሳለሁ፤ በድንጋይም ላይ ከተቀበለው በቀር አንድም እንኳን የሚያውቀው የሌለ አዲስ ስም ተጽፎአል” (ራዕ. 2:17)።

እዚህ ላይ የተጠቀሰው ተስፋ ሁሉ የተለያዩ ስወቃዎች እንደሆኑ ያመለክታል “አንድስ እንኳን የሚያውቀው የሌለ አዲስ ስም” የሚሰው ጌታ አዲስ ስም እንዳሰውና ያንንም አዲስ ስም ማንም የሚሰው ጌታ አዲስ ስም እንደሌለ ያመለክታል። ይህ የተሰወረ መና ሊያውቀው የሚችል እንደሌለ ያመለክታል። የጌታ አዲስ ስም ልንረዳው እና በነጭ ድንጋይ ላይ የተጻፈው የከበረ ስሙን ሲሆን ይችላል። ከምንቸለው በላይ እጅግ የላቀና የከበረ ስሙን ይችላል። ይሁን እንጂ አሁን ሰማወቅና ለመረዳት ስላላችሁት አድናቆት ላይዘን ይችል ይሆናል።

መ. አሕዛብን በብረት በትር የመግዛት ሥልጣን፡-
“ድል ለነሳውና እስከ መጨረሻም ሥራዬን ለጠበቀው እኔ ደግሞ ከአባቴ እንደተቀበልሁ በአሕዛብ ላይ ሥልጣንን አስጠቀሰሁ፤ በብረትም በትር ይገዛቸዋል እንደ ሸክላ ዕቃም ይቀጠቀጣሉ የንጋትንም ኮከብ እስጠቀሰሁ” (ራዕ. 2:26-28)።

በዚህ ሥፍራ የተሰጠው የተስፋ ቃል ሥልጣን ለማግኘት ስለሆነ ከሌላው ይልቅ እንረዳው ይሆናል። ይህንን የሚመስል የተስፋ ቃል በሌላም ሥፍራ ተጽፎ እናገኛለን (ራዕ. 20:1-4፣ ዳን. 7:22፣ ማቴ. 25:21)። ይህ ሥልጣን ግን ምንጊዜም የሚሻር አይሆንም።

ሠ. በነጭ ልብስ መጎናጸፍና በአብ ፊት ምስክርነት ማግኘት፡-
“ድል የነሳው እንዲሁ በነጭ ልብስ ያጎናጽፋል፤ ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ እልደመሰሰም፤ በአባቴና በመላእክቱም ፊት ለሰሙ እመሰክርለታለሁ” (ራዕ. 3:5)።

ጌታ ስድል እድራጊው ክርስቲያን በአባቱና በመላእክቱ ፊት ምስክርነት መስጠት ከሱቃስ 12:8 ላይ ከተጻፈው ጋር ይመሳሰላል። እስቲ እናስብ፤ እልፍ አእላፍት መላእክት በተሰበሰቡበት፤ እግዚአብሔር በታላቅ ዙፋን ላይ ተቀምጦ፤ የጌቶች ጌታ የነገሥታት ንጉሥ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ለታማኝ ክርስቲያን ምስክርነት ሲሰጥ፤ እጅግ የሚያስደንቅ ይሆናል!

ረ. በእግዚአብሔር መቅደስ እምድ መሆን፡-
“ድል የነሳው በአምላኬ መቅደስ ዓምድ እንዲሆን አደርገዋለሁ። ወደፊትም ከዚያ ከቶ አይወጣም የአምላኬን ስምና የአምላኬን ከተማ ስም ማለት ከሰማይ ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲሲቱን ኢየሩሳሌምን፤ አዲሱንም በሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ” (ራዕ. 3:12)። በምዕራፍ 2:17 ላይ ስለተጠቀሰው አዲስ ስም

በድጋሚ ይጠቅሳል። በ2:17 ላይ በነጭ ድንጋይ ላይ ተነፃፈውን እዲሱን ስሙን እንደሚሰጥ ሲያመለክት በዚህ ሥፍራ ደግሞ እዲሱን ስሙን በእርሱ ላይ እንደሚጽፍ ያሳያል። በተጨማሪም የእዲሲቷ ኢየሩሳሌም በእርሱ ላይ መጽፍና በእግዚአብሔር መቅደስ እምድ እንዲሆን ሲደረግ ሦስት ተደራራቢ ሽልማት መስጠቱን ያሳያል።

ሲ. በጌታ ዙፋን ላይ መቀመጥ፡-
“እኔ ደግሞ ድል እንደነሳሁ ከእባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ ድል ለነሳው ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እስጠዋለሁ” (ራዕ. 3:21)። ከሁሉም እጅግ የሚደንቅ ለማሰብና ለመረዳት የሚያዳግት የተሰፋ ቃል ነው።

ፍጡር የሆነ ሰው ምን ያህል ክብር ቢሰጠው ይሆን ጌታ በተቀመጠበት ዙፋን ላይ እንዲቀመጥ የሚሰጠው? ይህ እንዴት ይፈጸም ይሆን? ይህንን መረዳት እጅግ እዳጋች ነው። አስበን ልንደርስበት የምንችል እይመስለኝም፤ እንዴት እንደሚፈጽመው እርሱ ያውቃል፤ እርሱ ራሱ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ለማየት መብቃት ታላቅ ብጽእና ነው፤ ይህንን ሁሉ ልናይ ግን ጊዜው ቅርብ ነው። ሰባተኛው መለከት ሲነፋ የዓለም መንግሥታት ለጌታችንና ለእርሱ ሰክርስቶሉ ሆነች።

ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሳል። የሚሉ ታላላቅ ድምፆችን ስንሰማ ደስታችን ምን ያህል የላቀ ይሆን (ራዕ. 11:15)። “እነሆ በቶሎ እመጣለሁ ይላል እሜን ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ና!” (ራዕ. 22:20)።

አስጀምሮ ላስጨረሰኝ ጌታ ክብርና ምስጋና ይሁን!!!

VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ

1. ክርስቶስ ሲገለጥ ከእጁ ዋጋ ለመቀበል ከሚቀርቡት አንዱ ለመሆን እንደምትችል አስዘዘ ታውቃለህ?
2. ሽልማት ባላገኝም ድንገት ማግኘቱ ብቻ ይበቃኛል ብሎ ማለብ ከምን የመነጨ ጋሳብ ሊሆን ይችላል?
3. ክርስቶስ ሲገለጥና በፊቱ ስንሰበሰብ ምን ዓይነት ሁኔታ ሊገጥመን ይችላል?
4. ጌታ ሲገለጥ ከእጁ ዋጋ ለመቀበል የሚያስችለንን ሥራ በዝርዝር ባናውቅም አራት ዋና ዋና ተጻዮችን ግለጽ።
5. ጌታ ለአገልግሎት ለሾማቸው የሚሰጠውን ዋጋ ለማግኘት ምን የተመቻቸ ሁኔታ አለ?
6. ክርስቶስ የሚሰጠውን የመጨረሻ ዋጋ የዚህ ዓለም መንግሥታት ተባብረው ሊያዘጋጁ እንደማይችሉ አስዘዘ ታውቃለህ?
7. ከጌታ ሙሉ ይመጣቱን ለመቀበል እንዲችል ሐዋርያው ጳውሎስ የወሰደው እርምጃ ምን ነበር?
8. ስለ መንገዱ አውነት ሳይሆን ስለ ራሳቸው ሥፍራ ተጋደሎ በማድረግ ጌታን ያገለገሉ የሚመስላቸው በጌታ ፊት ሲቆሙ ምን የሚገጥማቸው ይመስልሃል?
9. ከጌታ እጅ ዋጋን ለመቀበል ያስበ አገልጋይ ምርጫውን ማስተካከል ያለበት መቼ ነው? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
10. ጌታ ለሾማቸው አገልጋዮች ሽልማት መስጠቱ ማዳላት ነው የሚል ስብንዊ አስተሳሰብ ያለው ሰው ቢገጥምህ ምን መልስ ትስጠዋለህ?
11. በማቴ. 10:42 ላይ ያለውን ቃል እንዴት ትረዳለህ?
12. የጌታ አገልጋይ በዚህ ዓለም ሲኖር ጌታን ደስ እያሰኘ ለመኖር የሚከፍለው ዋጋ ምን ሊሆን ይችላል?
13. ጌታ ሲገለጥ ለታማኝ ክርስቲያኖች የሚሰጠውን ሽልማት ለማብራራት ቢረሰግ እጅግ ማሳሰብ ሊሆን ይችላል የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው?
14. ጌታ በእስያ ለነበሩ ሰባት አብያተ ክርስቲያናት መላእክት ለድል አድራጊ ክርስቲያኖች ስላዘጋጃቸው ሽልማቶች ምን ያህል የከበሩ መሆናቸውን ማወቅ ቢያዳግትም ከአነዚህ ውስጥ አንተን ያስደንቅህ የትኛው ነው?
15. አንተ ከጌታ የከበረውን ዋጋ ለመቀበል ምን እያደረግህ ነው?

Handwritten signature or mark at the top left of the page.

ጥያቄ ወይም አስተያየት ቢኖራችሁ በደስታ አቀበላለሁ

Pastor Solomon Woldeamlak Araraso
1799 S. Winchester Bl
Cambell, CA 95008
U.S.A.

E-Mail ararsosol@yahoo.com

Tel. (408) 590-2842

972-494

6235

Handwritten number 1 at the bottom center of the page.